

HÖKKENTO

KARÁCSONYI SZÍVHANG

Egyetemi adománygyűjtések

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM
Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar

2010 szeptemberében is indítja üzleti mesterszakjait.

MBA, Master of Business Administration",
valamint

Számvitel

mesterszakok levelező formában.

Pénzügy, Vezetés és szervezés

valamint

Műszaki menedzser

mesterszakok nappali formában.

Egyetemi szintű (mester) diploma két év alatt. • Átfogó üzleti és menedzsment műveltség specializációs lehetőségekkel. • Elektronikus és nyomtatott oktatási segédanyagok minden tantárgyhoz. • Levelező mester-
szakokon pénteki vagy szombati óralátogatási lehetőség. • Válogatott oktatói gárdával, magasszintű
kiszolgálással várjuk hallgatóinkat! • A jelentkezés alapfeltétele: egyetemi vagy főiskolai végzettség.

Jelentkezési határidő: 2010. február 15.

További információ: BME, Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar, Üzleti Tudományok Intézet,
1111 Budapest, Műegyetem rakpart 9., T. épület, III. emelet 39.
Telefon: (1) 463-20-20, (20) 463-20-20 Telefax: (1) 463-17-40
www.mesterek.bme.hu

Induló Ifjúsági Vállalkozások Jogi és Pénzügyi Alapjai

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Szakképzési, Továbbképzési és Távoktatási Központja és a Szegedi Pedagógusképző Kar Hallgatóiért Alapítvány képzést hirdet Induló Ifjúsági Vállalkozások Jogi és Pénzügyi Alapjai címmel.

A képzés a következő témaköröket öleli fel:

- Állampolgári és jogi alapismeretek
- Humán erőforrások és menedzsment az ifjúsági szcenárióban
- Szervezetfejlesztés
- Vállalkozások jogi alapjai
- Fiatalok és a munkaerőpiac

A képzésen való részvétel

A képzésen való részvétel ingyenes.

A program támogatója

Nemzeti Civil Alapprogram Civil Szolgáltató, Fejlesztő és Információs Kollégiuma

Bővebb információk

www.szepa.hu

TAXI PLUSZ

555 555

777 777

A TAXI PLUSZ JÁTÉKAI

MINDEN UTAZÁS 1 PONT!!!
UTAZÁSA KEZDETÉN MONDJA BE A TÖRZSUTAS
KÁRTYÁJA SZÁMÁT!

5 pont 1 db kaparós sorsjegy

10 pont Taxi-utazási csekk 500 Ft értékben

20 pont Taxi-utazási csekk 1.000 Ft értékben

30 pont Tesco 2.000 Ft-os utalvány

40 pont Tesco 2.500 Ft-os utalvány

55 pont telefon feltöltő kártya

555 pont 1 mobiltelefon

1000 pont 30.000 Ft értékű vásárlási utalvány

Az ajándékok kiváltásával a pontok lenullázódnak. Az ajándékok
a következő hétén átvehetők a Kossuth Lajos sgt. 112-ben!

Csomagban

Ebben a hónapban minden csomagban érkezik. Így várjuk az ajándékokat Mikuláskor, így keressük őket a karácsonyfa alatt. És örülhet az, aki még talál valamit. De így ajánlják nekünk a hatalmas üzletláncok is a jobbnál jobb, olcsóbbnál olcsóbb termékeket is. Nagy kiszerezésben. Csomagban érkezik a Mikulástól a megpuccolt sósmogyoró, a „házi” feliratú beigli, valamint az élethű műanyag karácsonyfa made in Távol-Kelet.

Nincs is ezzel gond, elnézzük magunknak a rohanó életünkben, és egyébként is: elraktuk legalább a tavalyi csomagolópapírokat, újrahasznosítjuk a zacskókat, és vásároltunk mézeskalács illatú gyertyát is a fenyőillatú tavalyi mellé, hogy valamivel elővarázsoljuk a hangulatot otthonunkban.

De ugye azért nem ilyen rossz a helyzet? Ugye megállunk kiszaladva a 23-i másod-

dik vizsgánkról átrohánva az aznapi harmadikra – de csak egy pillanatra, mert hát haladni kell –, és belegondolunk, hogy másnap már a családukkal leszünk? Ugye ott leszünk, és átvesszük a csomagokat, a szeretet-csomagokat, melyekhez nem volt szükség arra, hogy fellökjük egymást az utcán, a buszon elveszve a nyilonszatyrok cipélése közben? Remélhetőleg a legtöbben ott leszünk, és közhelyesen hangzik, de legalább abban a néhány órában – ha talán már soha máskor az évben – csak a legfontosabb dolgokra koncentrálunk. Igen, sokak szerint a karácsony már csak a csomagokról szól, a pénz-csomagokról, amiket otthagytunk a pénztárgépekben, de akárhogy is, ez a hétbetűs szó leírva, vagy kimondva mindenkit arra kell, hogy ösztökéljen, hogy gondot, fájdalmat félretéve észrevegye, hogy az a néhány ember aznap este miért csoportosul köré...

Ha félretesszük sajátjaink iránt táplált érzelmeinket, eszünkbe jut az is, hogy

rengetegen az utcán, kórházakban, vagy legtöbbször számunkra elképzelhetetlen körülmények között töltik a december végi napokat, hasonlóan az év összes többi hetéhez. Sokan azon munkálkodnak, hogy ezeknek az embereknek azért egész évben legyen még mit várniuk az élettől, de az is több a semminél, ha sokaknak legalább ilyenkor kedvük támad eleségből, mindennapi használati cikkekből, együttérzésből összeállítani egy-egy csomagot.

A Hökkentő decemberben papírdobozt csomagolt karácsonyi pirossal, és eljuttattunk néhányat egyetemünk leglátogatottabb helyeire. Abban reménykedünk, hogy mire decemberi számunk kézzelfoghatóvá válik, a Gyermekklinika szánt gyűjtődobozaink megtelnek kisruhákkal, könyvekkel, játékokkal és „több százegyben” különleges ünnepi ajándékként vihetjük fel őket a kórház lépcsőjén, mielőtt mindent összeccsomagolnánk és hazamennénk.

A Hökkentő munkatársai nevében Békés Boldog Ünnepeket kívánok!

Vass Viki
főszerkesztő
vassviki@hokkento.hu

Hogyan szoktál jótékonykodni karácsony közeledtével?

Buránszki Dóra
ÁJTK, III. évfolyam,
jogász

Amsbacher Nikolett
TTIK, III. évfolyam,
biológia BSc

Ökrös Dávid
GTK, I. évfolyam,
gazdálkodási menedzser

Terhes Enikő
ETSZK, II. évfolyam,
szociális munkás

Riskó Péter
TTIK, II. évfolyam,
gazdasági informatika

Véleményem szerint nagyon fontos, főleg napjainkban, hogy másoknak segítségünk legyen valamilyen formában. Én és a családom többször támogattunk már állatmenhelyeket, beteg gyerekeket, illetve kirándulásaink során különböző egyházakat, legtöbbször pénzzel, és az adónk 1 %-át is sokszor felajánlottuk már. Emellett volt már rá példa, hogy gyerekeken segítve a kihelyezett gyűjtődobozokba ruhákat és játékokat adtunk. Nagyon állatszerető ember vagyok, így gyakran előfordul, hogy ha az utcákon kóbor kutyákat látok, akkor segítek nekik étellel. Ezen felül, ha nyernék több millió forintot, biztosan nyitnék egy állatmenhelyet is.

Ha időben értesülök róla, hogy valamilyen gyűjtést terveznek, vagy adományozási lehetőség van, akkor szívesen segítek. Például volt olyan, hogy határon túl élő magyar diákoknak szerveztek adománygyűjtést, és én összeszedtem a felesleges ruháimat, de adtam kisebb gyerekeknek játékokat és írószereket is, így egy egész nagy csomag összegyűlt. A családommal rendszeresen kiválogatjuk a már nem használt ruhákat és holmikat, a karácsonytól függetlenül mások is segítünk, ha tudunk. Személy szerint az adóm 1 %-át sajnos nem tudom felajánlani, mert még nem dolgozom. Idén is körültekintő lesz az ünnepek előtt, és ha lesz felhívás, valamint lesz rá lehetőségem, hogy segíthessek bárkinek is, aki rászorul, biztosan fogok.

Régen adományoztam utoljára, körülbelül 10 éves lehettem. Édesanyám javaslatára összegyűjtöttem a régen használt ruháimat, játékaikat, és elküldtük a Vöröskeresztnek. Karácsonyi adakozás ez az egy, amelyre emlékszem. Emellett azonban többször volt olyan alkalom az évek során, hogy a felesleges holmijainkat összeszedtük, és adományozás céljából különböző szervezeteknek elküldtük, hogy kisebb és velem egykorú gyerekeknek segíthessünk. Úgy gondolom, hogy nagyon fontos a másokon való segítés, de sajnos ma már nincs rá mód. Ha újra lehetőségem nyílik majd rá, mindenképpen adakozni fogok, ahogy tudok.

Nagyon fontosnak és pozitív dolognak tartom szociális munkásnak tanulván a rászorulóknak való segítést. Manapság egyre több ember szorul valamilyen adománnyra. Én sajnos még soha nem segítettem, mert nem volt rá lehetőségem idáig, de valószínűleg idén karácsonykor én is fogok összegyűjtött játékokat és ruhákat adományozni rászoruló gyerekeknek. Úgy gondolom, hogy a leghasznosabb, ha az emberek ételmisszerrel és ruhával segítenek másokon. Szerintem, ha valaki tud, akkor segít, hiszen a környezetemben élők sokszor szoktak adni ruhákat, játékokat különböző szervezeteknek, és ételmisszergyűjtési programokban is részt vettek már közeli barátaim.

Véleményem szerint nagyon komoly jelentősége az adakozás szempontjából annak, hogy karácsony van-e vagy nincs. Szerintem az ember akkor adakozik, amikor tud, az pedig bármikor lehet, és a rászorulóknak is mindig szükségük van rá. Mindenképpen segítenünk kell másoknak, ha tudunk, alapvető és lényeges dolog, főleg napjainkban, amikor minden és mindenki adománya számít. Én és a családom többször adtunk már ruhákat és pénzádományokat templomoknak és sok vallási szervezetnek is. Legutóbb azonban úgy segítettem, hogy egy hajléktalannak ételmisszert adtam.

A Médiacentrumban nem csak mi, Hökkentősök dolgozunk. A Hattyas sori szerkesztőség közös a Tű Magazinnal. A két újság szoros barátságot ápol, ezért örömmel vettük meghívásukat, és ellátogattunk 20. születésnapjukra.

1990 őszén Konkoly Edit alapította a Tű Főiskolai Magazint, a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hallgatóinak lapját. Az újság elsősorban a Kar aktuális eseményeiről, rendezvényeiről, pályázatokról, versenyekről ad tájékoztatást, de a hallgatókat érintő kari témák mellett olvashatunk ajánlókat, beszámolókat is. „Szeretnénk tájékoztatni a JGYPK-s, más kari, egyetemi hallgatókat és Szeged polgárait, hogy mi történik itt nálunk. Ami nagyon fontos, hogy informáljuk az őket érintő változásokról, lehetőségeikről, kérdéseikre válaszolunk.

kapjanak. Az a cél, hogy a HÖK munkatársai, különféle szakreferensei által minden információ eljusson a hallgatókhoz, ami mindennapi életüket a tanulás és diplomamegszerzés területén befolyásolja. A lazább rész pedig attól függ, hogy a hallgatóknak milyen ötleteik, elképzeléseik, igényeik vannak.” – ismertette a Tű cikkeinek irányvonalát Ament Balázs, a JGYPK HÖK elnöke, az újság kiadója.

A magazin nagyon sok változáson ment keresztül, így a XX. évfolyamot megélve bátran elmondhatjuk, hogy a fejlődés kézzel fogható és szemmel látható. Kezdetben az olvasókhoz – technikai feltételek hiányában – fénymásolt, összetűzött lapok jutottak csak el, ami idővel egy jó küllemű, színes montázsokkal ellátott újsággá érett.

Tűzés 20 évesen

A Tű jelenlegi főszerkesztője Tóth Zsanett. Több mint 20 fő munkáját szervezi meg, ami nem kis feladat. „Nehéz összehozni a csapatot, rengeteg idejét elveszi az embernek a főszerkesztői munka. A szerkesztők munkakedve egyre jobb, fejlődik az újság. Úgy érzem fokozatosan javul a morál.”

20 éves a Tű! Boldog, boldog, boldog születésnapot... és hogy mit kívánunk? Sok további évfolyamot! És az ünnepség? Azon már túl is vagyunk! November 10-én a kar saját klubjában, a JÜGYU Klubban tartották születésnapi partyjukat, ahol a vendégek a belépés után Tű-s ajándékokat (diákigazolvány-tartó tok, passz-tartó, póló és a legfrissebb kiadás) kaptak. Ament Balázstól megtudtuk a rendezvény létrejöttének

apropóját: „Az est célja az, hogy elengedje, és jól érezze magát mindenki, megünnepeljük azt, hogy az újság szeptemberben a XX. évfolyamát kezdte meg, és egy ilyen múlttal, örökséggel rendelkezik.”

Az est meghívott fellépője Bartók Eszter „elefántdal-lány” volt. Esztit csupa mosolyként is jellemezhetnénk, mert közvetlen személyiségével és vidámságával hamar levette a nézőket a lábukról. Szó sze-

rint. Igaz csak nagy ováció után adta elő az „Elefántdalt”, de a közönség ülve, a terembe táborított hangulatot varázsolva köszönte ezt meg. Ezzel a hallgatók megmutatták, hogy milyen az igazi jugyus virtus. Mondtam is a zenekarnak, hogy megérezhették, hogy milyen a jugyus-feeling! Nem nagyon értették, de biztos érezték. De jó is így, mert nem kell ezt érteni, elég, ha érzi az ember!

Eszter a saját útját járja, nem kifele néz, hanem azt figyeli, amit belül érez, és azt próbálja kifejezni. „Vannak dolgok, amiket az ember nem tud befolyásolni. Az, hogy zenélhetek, az egy véletlen dologon alapul. Két pont híján nem vettem fel a Miskolci Egyetemre, és Nyíregyházára mentem, ahol megalakult az első zenekar, amiben elkezdtem játszani. Annyira éreztem, hogy ez az út! Az élet mutatta meg az én irányt. Sok mindenre nem tud felkészülni az ember, de az tény, hogy én belül érzem, hogy mi az, amit szeretnék magamból megmutatni, és mi az, amit fontosnak tartok, hogy lássanak az emberek.” Eszter imáda az egyetemi éveket, sok éjszakát végigbulizott. Ezért talán nem is meglepő, hogy mit üzen az egyetemistáknak: Jó bulit mindenkinek!

Rácz Bea

Fotók: Hegedűs Sándor

Új vezető az MK HÖK élén

A SZTE Mérnöki Karán közel 1300 fiatal folytatja tanulmányait. Kíváncsiak voltunk, ki az a hallgatótársuk, aki a közelmúltban felvállalta érdekeik képviselését, ezért másfél hónappal hivatalba lépése után meglátogattuk az MK HÖK új elnökét, Iványi Gergőt, hogy beszélgessünk vele a múlttól, a jelenről, de legfőképpen a jövőről.

Iványi Gergő 2007 óta a Mérnöki Kar hallgatója. Mint minden gólyának, neki is lehetősége volt, hogy részt vállaljon a HÖK munkájában, segítse őket rendezvények szervezésében, és bepillantást nyerhessen az érdekvédelemmel kapcsolatos teendőikbe. Gergő élt a lehetőséggel, az idén ősszel megtartott időközi választásokon pedig az előző elnök, Pesti Palócz Ádám ajánlásával megpályázta a HÖK elnöki posztját, amit el is nyert. 2009. október 7. óta fordulhatnak hozzá diáktársai problémáikkal, ötleteikkel, de ahogy Ő mondta, nem kell sem-

mi indok ahhoz, hogy a hallgatók egyszerűen csak beüljenek hozzá a HÖK irodába beszélgetni.

A Hallgatói Önkormányzatban Gergőt nyolc hallgatótársa segíti a munkában. De miből is áll egy HÖK elnök feladata? Természetesen az EHÖK híreit, aktualitás javaslatait, tanulmányokkal kapcsolatos információit, rendezvényeinek programjait közvetíti a hallgatók felé. Segít kiigazodni a szociális és tanulmányi ösztöndíjjal kapcsolatos teendőik útvesztőiben. Amikor rákérdeztem, hogy a feladatai közé tartozik-e a hallgatók olykor elszenvedett sérelmeinek orvoslása, nem is igazán értette a kérdést. Szerinte a Mérnöki Karon ilyen nem szokott előfordulni. A hallgatóknak és a HÖK-nek is felhőtlenül jó a viszonya mind a karvezetéssel, mind az oktatókkal.

Ezt követően a hallgatóknak szóló programok szervezéséről beszélgettünk. Gergő sokat tanult elődjétől, és folytatni szeretné az általa elkezdett munkát. A hagyományosan minden évben megszervezett rendezvényeket ezután is

megtartják. Ilyenek a Mérnök Gólyabál, a Mérnök Bál, és a Disznótoros Mulatság. Rendszeresen tartanak kari bulikat, és a HÖK jóvoltából a hallgatók ingyenesen mehetnek a meghirdetett napokon az Anna Fürdőbe, a jégpályára, vagy más sportolási lehetőségeket vehetnek igénybe, illetve pókereshetnek is az MK saját, szeptemberben megalakult póker klubjában.

Alig ért véget a kari gólyabál, Gergőre ismét nagy feladat hárul. A legközelebbi nagy MK-s rendezvény a Diplomátadó Ünnepség, amelyen az első hét féléves képzésben végzett hallgatók vehetik át oklevelüket, és a kari összetartozást jelképező mérnök gyűrűt. Gergőnek sok sikert és türelmet kívánunk az új feladatköréhez!

Papes Márta
Fotó: Partypony

Pénztárcakímélő jótekonysági akciók

December hónapban bármerre járunk-kelünk az országban, mindenhol jótekonysági akciókba botlunk. Ugyan az év minden napján érdemes lenne odafigyelni a rászorulókra, nem elhanyagolhatók azok az eredmények sem, melyeket a karácsonyi gyűjtések, különböző rendezvények által elérnek a segíteni vágyók. Ezúttal arra voltunk kíváncsiak, hogyan zajlik az idei gyűjtés a TIK-ben, de körülnéztünk kicsit saját házunk táján is, valamint ellátogattunk a 19-i Szolidaritás éjszakájára is, ahol az előbbiekhöz hasonlóan nem volt szükség pénzzel teli zsebekre, csak némi odafigyelésre.

Gyűjtés a TIK-ben

A József Attila Tanulmányi és Információs Központban Erdélyi Evelyn, a Kongresszusi Központ vezetőjét kerestük fel az általuk szervezett gyűjtéssel kapcsolatban. Elmondása szerint a mindenki emlékeztében megmaradt tavalyi csillogó paravánok alatt elhelyezett adományok 50-60%-át már 2008-ban el tudták ajándékozni. A ruhákat, könyveket, egyéb tárgyakat a Területi Gyermekjóléti Szolgálat, a szentmihályteleki Családok Átmeneti Otthona, a sándorfalvi Nagycsaládok Egyesülete, az Ágota Alapítvány, valamint az Odú Fejlesztési Központ kapta meg.

Erdélyi Evelyn

Erdélyi Evelyn azt is megosztotta velünk, hogy ebben az évben korábban kezdődik a gyűjtés, hiszen *mielőtt karácsonykor minden szervezet megtalálna a jó szándékú emberek, egy idő után azt mondhatják, hogy már nem tudják fogadni az adományokat.* A 2008-ból megmaradt tárgyak a Pszichiátriai Klinikán, a Szászorszép Gyermekház karácsonyi ünnepségén és az Új Akropolisz Kulturális Közhasznú Egyesület segítségével a Máltai Szeretetszolgálatnál találnak otthont.

Arra a kérdésre, hogy idén mit gyűjtenek a TIK-ben, igen széleskörű választ kaptunk. Az adakozni vágyók tartós élelmiszert, vegyiárut, ezen belül mosóport, kozmetikumokat, fogkrémet, tusfürdőt, öblítőt stb., de akár gyümölcsöket, vitaminokat is vihetnek az adakozás helyszínére. A Kongresszusi Központ vezetője szerint ehhez *elégendő egy mozijegyet vagy egy pizzának az árát feldolgozni*, vagy csupán felajánlani egy régebbi szendvicssütőt, vasalót, háztartási eszközt.

De mikorra készítsük elő, hová vigyük az összegyűjtött tárgyakat? Erdélyi Evelyn elárulta, december 14. hétfőtől egészen péntekig tart a gyűjtés a TIK-ben, 18-án pedig mindez tovább folytatódik a tavalyi együttműködő partnerrel a Délmagyarországgal, valamint a Rádió 88-cal a Dugonics téri Szeretetsátorban.

Az ajándékok szétosztását a szervezők minden esztendőben személyesen végzik, így idén a Területi Gyermekjóléti Szolgálathoz, az Indóház téri, illetve a Bajai úti Hajléktalanok Átmeneti Szállására, valamint a Dévai Szent Ferenc Alapítványhoz látogatnak majd el.

A Hökkentő gyűjtődobozai

Lapunk csapata is szervezett gyűjtést a közelgő karácsony alkalmából. A szegedi Gyermekgyógyászati Klinika és Gyermek Egészségügyi Központ kis betegei számára nem először indult hasonló szervezés. Mi is rájuk gondoltunk november közepén: szeretnénk volna segíteni, hogy a kis lakók jobban érezhessék magukat lábadozásuk ideje alatt.

Az ötlettől vezérelve legelőször az említett klinikába látogattunk el egyeztetés végett, s (a mi örömről is) nagy lelkesedéssel fogadták terünket. A Gyermekklinika képviselőjében Szakál Pálnétól tudtuk meg, nagy szükség van minden apró segítségre, hiszen sok kisgyerek nagyon hosszú időt tölt az intézményben, s nekik tényleg fontos lenne, hogy a vizsgálatok előtt/után idejüket önfeladott játékkal tölthessék el. Mesekönyvekre, játékokra, cd-kre és számítógépes fejlesztésre egyaránt volt igény – ez utóbbi, értékesebb ajándékot leginkább az Onkológia osztályra szánják.

Felbuzdulva azon, hogy valóban szükség van a gyűjtésre, hamar szereztünk néhány nagyméretű dobozt az ajándékok számára. Felöltöztettük őket karácsonyi csomagolópapírba, felragasztottuk rájuk a kírát a gyűjtés részleteiről (mi a cél, kiknek gyűjtünk, mit várnak a kisgyerekek a dobozokba), engedélyeket kértünk a HÖK-elnököktől, s elvittük a dobozokat az ÁOK, a JGYPK, a BTK, a TTIK kari HÖK Irodáiba, illetve a Szentháromság utcába, az EHÖK-re. Egy doboz maradt nálunk is, a Hattyas sor 10. szám alatti Hallgatói Média centrum 1. emeleti szerkesztőségében.

A dobozok kihelyezése után elkezdődött az akció „reklámozásának” ideje. A Hökkentő honlapja szolgált hirdetési felületként. Közvetleneket írtunk, illetve kapcsolatba léptünk az egyetem vezetőségével is, hogy támogatásuk a kezdeményezésünket. A labdát tehát feldobtuk, s remélhetőleg a dobozba is kerül belőle néhány... Gyűjtésünk eredményeiről a januári számban olvashattok.

Szolidaritás éjszakája

Hagyományosan évente egyszer, Szegeden már az ötödik alkalommal rendezték meg a szolidaritás éjszakáját, melyben a szervezők szeretnék felhívni a figyelmet a hajléktalanok kiszolgáltatott helyzetére, az értük való összefogásra és arra, hogy a társadalmi előítéletek nem segítenek rajtuk. Kezdetben Pesten indult ilyen rendezvény, mely azóta eljutott Szegedre, Pécsig és Debrecenig is. A főszervező a Szegedi Egyetemi Katolikus Lelkészegység, de a támogatók között van a Szeged-Csanádi Egyházmegye, a Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete (MOE), a Vértó Állomás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Hajléktalanokért Közalapítvány is.

Rengeteg program várta az embereket már este hat órától, mint például táncház, versmondás, melyekben egyetemisták és hajléktalanok egyaránt részt vehettek, lábténisz, vacsoraosztás, majd

...szeretnénk volna segíteni, hogy a kis lakók jobban érezhessék magukat lábadozásuk ideje alatt.

a Mentés Másként Trió koncertje, illetve a Mandragóra együttes fellépése. A helyszínen egészségügyi vizsgálatot végeztek a MOE sátrában, illetve véradásra is volt lehetőség, ami idén a szervezők szerint különösen jól sikerült. Nem hiányzott az adománygyűjtésre felállított sátor sem, illetve a paraván, ahová a hajléktalanok verseit, rajzaikat állították ki. Hagyományosan a közös zenélést és éneklést, illetve a tábornúzt mellett melegedést, virrasztást is beiktatták, ami a reggeli szentmisével ért véget hét órakor.

A szolidaritás éjszakájának szlogenje sokat mond: „*virrasztás a hajléktalanokkal a hajléktalanokért*”. A rendezvény sosem jött volna létre egy csapat nélkül, akik kedden esténként rendszeresen támogatást nyújtanak a hajléktalanoknak, étellel, meleg teával, beszélgetéssel. Ők a Homeless Team, akik szeretettel várnak minden segíteni vágyó önkéntest.

Török Rozsi, Vass Viki, Gábor Zsuzsanna
Fotók: Vass Viki

Hökkentő Gyűjtődoboz

A közelgő karácsony alkalmából a Hökkentő gyűjtést szervez a SZTE Gyermekgyógyászati Klinika és Gyermek Egészségügyi Központ számára. Adományaitokat az itt látható dobozban helyezhetitek el 2009. december 15-ig.

Aminék a Gyermekklinika kis lakói legjobban örülnének:

- gyermekjátékok
- gyermekruhák
- CD lemezek számítógépes játékokkal
- mesekönyvek

Amennyiben adományotok (pl. régi számítógép) nem férne az itt található dobozba, kérjük hozzátok el azt a Hattyas sor 10. szám alatti szerkesztőségünkbe, a Hallgatói Média centrum 1. emeletére.

A Gyermekklinika nevében köszönjük az adományozók és a támogatók segítségét és Békés Boldog Karácsonyt kívánunk!

A Hökkentő csapata

Az éjszakai buszok nyomában II.

Kezdeményezzük éjszakai buszjáratok indítását Szegeden

Egy átlagos szegedi nap a szorgalmi időszakban. Napközben előadások, szemináriumok, gyakorlatok és a többi, estére végre egy kis szusszanás, majd eljön a döntés pillanata: menni bulizni vagy nem menni. Hirtelen végigpörög agyunkban, mivel is jár egy-egy ilyen görbe este. Hogy jutunk majd haza?

Hogy áll most a kezdeményezés?

Hogy mennyire aktuális a bevezetésben feltett kérdés, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy szépen haladunk a télbe, amikor is egyre inkább meggondolja mindenki, mennyi időt tölt kint a szabadban, a hidegben. A probléma persze ennél sokkal összetettebb, mint ahogy arra a cikksorozat első részében, az előző számban már kitértünk. Kezdvé onnan, hogy Szegeden sok ezer egyetemista lakik, és a legtöbben a városközpontból akár fél órát is kénytelenek gyalogni, ha éjszaka szeretnének hazajutni, egészen odáig, hogy ez bizony nem csak a hallgatók gondja – gondoljunk csak a késő éjjelig dolgozókra.

Szó esett arról is, hogy Budapest mellett, a nagyobb egyetemi városok közül Pécs rendelkezik komolyabb éjszakai tömegközlekedéssel, illetve kíváncsiak voltunk az EHÖK véleményére is a kérdésben. *Ament Balázs* alelnök elmondta, hogy jogos a kérdésünk felvetése; önkormányzatuk minden olyan kezdeményezést támogat, ami a hallgatók részéről érkezik, és valós igényeket mutat; és fontos, hogy a szolgáltatót sikerüljön meggyőzni a járatok szükségességéről.

A két szegedi tömegközlekedési szolgáltató álláspontja

Szegeden a tömegközlekedési feladatokat két cég látja el. A hagyományos buszokat a *Tisza Volán Zrt.* működteti, a villamosenergia-meghajtású járművek (trolis és villamosok) pedig az SZKT-hoz, azaz a *Szegedi Közlekedési Kft.-hez* tartoznak. Megkerestük mindkét cég illetékesét, elsőként *Draskóczy Istvánt*, a Tisza Volán Zrt. szegedi közösségi közlekedési divíziós igazgatóját. *Draskóczy* úrral hosszasan beszélgettünk a felvetésről.

Elmondta, hogy az éjszakai járatok közlekedtetése nem újdonság Szeged életében, hiszen néhány évvel ezelőtt indítottak már járatokat szombat és vasárnap éjjel. Ezek azonban nem

voltak megfelelően kihasználva. Erre reagálva jeleztük, hogy véleményünk szerint sokkal hasznosabb lenne hétköznap járatni az éjszakai buszokat, hiszen az egyetemisták olyankor veszik inkább igénybe, nem hétvégén. Szó esett arról is, hogy más városokban, beleértve külföldieket is, – így pl. a németországi Bonn városát, amely csupán másfél óra akkora, mint Szeged, óránként mégis 6-7 éjszakai busz indul a belvárosból – hogyan történik éjszaka az utasok szállítása.

A finanszírozási kérdésekkel kapcsolatban megtudtuk, hogy a döntés nem (csak) a Tisza Volán kezében van, mivel a céget a szegedi önkormányzat működteti, ezért új járatok indítására is a képviselőtestület, a pénzügyi bizottság, illetve az illetékes alpolgármester megállapodása, majd jóváhagyása szükséges. A folyamat tehát első hallásra meglehetősen bonyolult hangzik. Ennek ellenére *Draskóczy* úr nem zárkózik el

az újítás elől, megígérte, hogy megteszi a tőle telhető segítséget. Végül abban maradtunk, hogy az önkormányzat bevonásával próbálunk majd újabb lépéseket tenni.

A teljesség kedvéért a másik szegedi céget, az SZKT-t is megszólaltattuk az ügyben. *Török Mónika* marketing és PR osztályvezető kérdéseinkre elektronikus úton a következő szó szerinti választ adta:

„A helyi éjszakai járatokkal kapcsolatban, kifejezetten erre vonatkozó felmérést nem végeztünk, és egyelőre nem is tervezzük ilyen jellegű felmérés készítését. Az éjszakai járatokra vonatkozó igényről mi is tisztában vagyunk, ellenben nem látjuk annak finanszírozási lehetőségeit, illetve ami még rendkívül fontos kérdés, nem látjuk biztosítva járművezetőink, járműveink épségét. A járatok bővítésénél, módosít-

tásánál széleskörű szempontrendszer alapján kerül sor a vizsgálatra, és természetesen ezen szempontrendszerben mindig fő helyen maga az utas áll, hiszen célunk, hogy az ő utazási igényeit minél magasabb szinten tudjuk kiszolgálni. Jelenleg is több olyan vonalunk van, amely éjjelig közlekedik. Ilyen például az 1-es és a 8-as, illetve maga a 8-as vonal már korán, hajnali 3:20 órakor indul. Amennyiben a fent megjelölt problémákra megoldást találunk, természetesen nem zárkózunk el az éjszakai járatok beindítása előtt.”

A mi álláspontunk

A válaszból jól látszik tehát, melyek az SZKT aggályai és szempontjai a kezdeményezéssel kapcsolatban. Ami a finanszírozási kérdéseket illeti, bizonyára található egy olyan megoldás, mely a szolgáltatónak és az utasoknak is megfelel. A járművezetők és járművek biztonságának

kérdése nyilván felmerült és felmerül más magyar városokban is, mint Budapest vagy Pécs, a példa tehát adott, így ez nem jelenthet akadályt. Emellett nem valószínű, hogy az egyetemisták jelentik a legnagyobb veszélyt, különösen, hogy a járatindítás az ő, azaz a mi érdekeinket szolgálja. Az említett járatok (az 1-es ill. a 8-as) pedig csak részben és kismértékben elégítik ki az éjszakai buszok iránti igényeket, különben fel sem merült volna a kezdeményezés.

A továbbiakban azon leszünk, hogy EHÖK-kel, a szolgáltatókkal és az önkormányzattal karöltve megtaláljuk a megoldást.

Barka Niki és Kovács Andor
Fotók: internet

Megszüntetett éjszakai járatok

2005-től három, minden hétvégén közlekedő éjszakai járat is volt Szegeden: a 74E, a 79E és 92E jelzésűek. A 74E Gyálárrétre indult 0:10-kor és 2:30-kor. 1-kor és 2:30-kor indult a 79E jelzésű járat a Széchenyi térről az Öthalmi diáklakásokhoz a Kossuth Lajos sugárúton át. A 92E körjárat a Széchenyi térről indult, majd Alsóváros, Móraváros, Rókus, Tarján és a belváros érintésével Újszegedig közlekedett. Ezekben a buszokon csak a sofőrnél váltott jegyekkel lehetett utazni, egészen addig, amíg a nem megfelelő kihasználtság miatt meg nem szüntették őket.

Kutatni kedvvel, tanítani bizalommal lehet

Számos más dolog mellett ezt a jó tanácsot szűrhettem le én, és rengeteg hallgatótársam az emlékezetes tanórák és a most következő beszélgetés során Dr. Békésiné dr. Fejes Katalin tanárnővel, a BTK Magyar Nyelvészeti Tanszékének egyetemi docensével.

– 1969-ben végzett Tanárnő magyar-történelem szakon a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Hogyan vezetett az út idáig?

– Nem volt egyszerű az indulás. Amint megtudták, hogy van egy kétéves kislányom, rögtön más kapta meg az állást. Hogy aztán mégis iskolában dolgozhassak, elmentem iskolai adminisztrátornak, onnan pedig, bár esténként gyors- és gépirást tanultam, beadtam egy kérvényt, hogy levelezőn elvégezhessem a tanítóképzőt. Szegeden ugyanis – mivel 1963-ban megszüntették a tanítóképzést – tanítóhiány jelentkezett. Az anyagomat Jászberénybe továbbították, így ott végeztem el két év alatt a képzőt, miközben képesítés nélküli óvónőként dolgoztam, és második gyermekem is megszületett.

Jeles rendű tanítói diplomámmal rögtön – 1973-ban – alkalmazott a Szegedi Tanárképző 2-es számú gyakorló iskolája. Még bennem volt a tanulás lendülete, és most már volt kinevezett állásom is, beiratkoztam a Bölcsészettudományi Kar magyar szakára. Tanulmányi szabadságot – érthető okokból – nem kaptam, így délután jártam be órákra. Két kisgyermek mellett kitüntetéses oklevéllel végeztem 1977-ben. Közben megnyertem a Tankönyvkiadó tankönyvírási pályázatát a 2. osztályos tanulók anyanyelvi tankönyvére, és társszerzővel a 3. osztályosokéra. (Ezekből – 1979-től 1996-ig – 18 évjárat tanulta az anyanyelv nyelvtani alapjait.) A másodikosok számára írt könyvem elnyerte a Tankönyvkiadó nívódíját.

Az 1977 őszén a Magyar Nyelvészeti Tanszékre kiírt tanársegédi pályázatra Deme László professzor úr biztatására adtam be a jelentkezésemet (és 1978. február elsején kezdtem a munkát). Ehhez a szakmai önbizalom abból fakadt, hogy mindvégig kiváló tanáraim voltak. A főiskolai éveim alatt a nyelvészeti tárgyakat olyan tanár-egyéniségektől sajátítottam el, mint Benkő László, Inczefy Géza, Török Gábor, az egyetemen pedig – Deme László mellett – Nyíri Antal és Velcsov Mártonné.

Utólag hálás vagyok a sorsnak a küzdelmes kezdetért. Ennek köszönhetem kutatási témámat, amely nem íróasztalfióknak készül, hanem az életnek. Tanítónőként ugyanis minden nap harminc gyerekkel dolgoztam, akiknek az anyanyelvi – ma így mondjuk – „kompetenciáját” anélkül kellett fejlesztenem, hogy rendelkezésemre állt volna legalább valami tájékoztatás, mit tudnak, és hová jutnak majd el az anyanyelvük használatában. Ezért kezdtem el vizsgálni a tanulók írásbeli nyelvhasználatát. (Ehhez koncepciót és kutatási apparátust Deme László 1971-ben megjelent könyvéből merítettem.) Egyetemi doktori értekezésemet a téma feltáró vizsgálatából írtam, s védtem meg 1979-ben „summa cum laude” minősítéssel. 1981-ben a Tankönyvkiadó jelentette meg „Egy korosztály írásbeli nyelvhasználatának alakulása” címmel.

– Pályakezdesére vonatkozó kérdésemet részben már megválaszolta. Hogyan épült fel tudományos munkája az évek során?

– A tanulói nyelvhasználat alaposabb, a szintaxisra súlyozott második könyvem a „Nyelvtudományi

Értekezések” sorozatban jelent meg („A szintaktikai állomány természete gyermekszövegekben.” Akadémiai Kiadó, Bp. 1993). Ez a munka az 1986-ban megvédett kandidátusi értekezésem kibővített s – néhány fontos részletében – elmélyített változata. A kutatás ekkor már statisztikailag releváns, országos kiterjedtségű, szociológiai szempontokat is érvényesítő anyaggyűjtésre épült, s az általam kódolt anyag számítógépes feldolgozását a Kibernetikai Laboratórium – Vass Zoltán irányításával – végezte el.

Közben – „pihenésként” – figyelemmel kísértem a megújuló tankönyveket: nyelvtant, irodalmat, fizikát, művészeti alapismereteket stb.; de nemcsak magyarokat, hanem német, finn, angol munkákat is.

– Ennek ismeretében érthető, hogy tankönyvíróként kutatja is a tankönyvek szövegezését.

– Tankönyvszövegek vizsgálatának tervével nyertem el 2000-2003-ig a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat. A kutatás eredményeit („A tankönyvszöveg szintaktikai jellemzői”) a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jelentette meg 2002-ben. Ennek a munkának ígéretes utóélete van: az Eszterházy Károly Főiskolán egy tankönyvkutató csoport dolgozik vele. Egy további könyvem irodalmi példáit, átláthatóbb tanulságait – „Szintaxis és koreferencialitás” (JGYF, Szeged, 2005) – egyetemi előadásaimba is be-beéptem.

– A Karon közismert, hogy a hallgatók mindig nagy kedvvel vesznek részt Tanárnő óráin. Irodalomból ez nem lenne feltűnő. De nyelvészetből?

– Néha azért „csalok”. Vannak óráim, amelyeken alkalmas versrészletek, esszészövegek legalább akkora szerepet kapnak, mint a súlyos grammatikai megállapítások. Meg aztán közel harminc éve én készítem fel hallgatóimat a Kazinczy-versenyekre. Eddig 28-an érde-

melték ki a Kazinczy-érmet, s a Kuratórium 1999-ben engem is megítélt a Kazinczy-díjjal.

Hogy miért jönnek jó kedvvel óráimra a hallgatók? Talán azért, mert én magam is jó kedvvel készülök hozzájuk. Szeretek tanítani. Évről évre sok szakdolgozóm van, s e munka közben nem csak szakmáról esik szó. Azt hiszem, bizalommal vannak irántam. Sok-sok lap, levél, fotó kap helyet íróasztalfiókomban. Egyébként a Kar vezetői sem lehetnek rossz véleménynyel a munkámról. Idén vehettem át a „Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett”-et.

– Mivel tölti Tanárnő a szabadidejét?

– Kedvenc időtöltésem a versolvasás, vershallgatás összekötve zenehallgatással. Nagyon szeretem a magyar esszéirodalmat: Babits, Kosztolányi, Illyés Gyula, Németh László, Nemes Nagy Ágnes írásain szívesen töprengök. De mondhatom, genetikailag belém van kódolva a föld szeretete is. Kertes házban lakunk, sok virágom van, elárulom, még beszélgetni is szoktam velük, akár csak a kertbe járó madarakkal. Persze az igazi kedves időtöltésbe beletartoznak a családi beszélgetések is, hisz vasárnaponként a család nálunk van együtt, az öt unokának pedig mindig van mesélőnivalója.

– Milyen tervei vannak a jövőben?

– Könyvírási tervem is van még: Babits- és József Attila-elemzéseimet mélyítem el, s egészítem ki. Az Erasmus-program keretén belül tavasszal, miként évek óta, ismét a Padovai Egyetemen dolgozom. Segítek a készülő diplomamunkákban; tanítom a magyar nyelvet, mondjuk közösen a magyar verseket. És természetesen a jövőben is fontos szerepe van a családomnak, mint ahogy eddig is ebben a kettősségben tudtam harmonikusan élni: a munkám és a családom tölti ki az életemet.

Cikk és fotó: Vass Viki

Koli a város szívében

Apáthy István Kollégium

Az Apáthy István Kollégium a Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának kollégiumaként működik. 1948-ban, az államosítások során a Szegedi Orvostudományi Egyetem kezelésébe került a Szeged-Csanád Egyházmegye tulajdonát képező, Szeged, Dóm tér 5. számú épületrész. Ekkor vette fel Apáthy István zoológus egyetemi tanár nevét. Eredetileg diákszállóként, később diákotthonként működött, majd 1960-ban elnyerte a kollégium címet. Általános orvos-, fogorvos- és gyógyszerészhallgatók nyertek benne elhelyezést. 1984 januárjában adták át az újonnan épült épületszárnyat („Új Apáthy Kollégium”), a „Régi Apáthy” Kollégiumot pedig 1992-ben az egyetem visszaadta a Szeged-Csanád Római Katolikus Egyházmegyének.

Az épület 234 férőhellyel rendelkezik, elsősorban orvostanhallgatókat fogad, de az üres helyekre más karok tanulóit is felveszi. A diákság mellett a háromágas fürdőszobás szobák másoknak is remek szálláslehetőséget biztosítanak, kiváló lehet például kiránduló családok, osztályok, sportolók, vagy akár lakodalmi vendégek számára.

Az intézményben a hallgatók által választott Diák Bizottság működik, mely szervezi és irányítja a kollégium közösségi munkáját, kulturális és sporttevékenységét.

Megkérdeztem Gaál Csilla III. éves földrajz szakos hallgatótól - aki már negyedik éve lakik a koliban -, hogy mit szeret benne, mit tart jónak:

Nagyon jó az elhelyezkedése, mivel belvárosi kollégium, közel van minden. Hárman lakunk egy

szobában, saját fürdőszobával. A kolik különféle programokat szokott szervezni nekünk, moziba, színházba járunk, illetve nemrég mehetünk olcsón Pestre a Vidámparkba. Jó a színtérség, a színterülést pedig mi magunk szervezzük. Szokott lenni „egészségügyi kolik vetélkedője”, kőli-rallyval, kocsmatúrával. Nagyon jó móka.

S hogy hiányol-e valamit?

Kevés össznépi kolibuli van. És jó lenne egy rendes konditerem.

A kollégium egyéb szolgáltatásai: internet csatlakozási lehetőség a lakószobákban, vezeték nélküli internet (WiFi) az előtérben illetve a hatótávolságon belül lévő szobákban, TV-nézési lehetőség a szintenkénti társalgókban, lift, minden szobában hűtőszekrény, éjjelnappali portaszolgálat.

Az épület öt lakószinttel rendelkezik, a hatodik emeleten csocsóasztal várja a szórakozni vágyókat, valamint spinning lehetőség a sport kedvelőit. A második és negyedik emeleten van mosógép, mely a portán kérhető zsetonokkal működik. A földszinti nagy társalgóban lehet tanulni, gyakorolni, vagy akár bulit tartani, illetve van egy pianínó is és kialakított konyharészleg.

Néhány lépésre találhatók a különböző kari épületek, a Somogyi könyvtár és a diákkezdvménnyel is rendelkező éttermek. Az Apáthy tehát egy igényes, jól felszerelt kolik, tele programlehetőségekkel és jó közösséggel.

Szóczi Gabriella
Fotó: Hegedűs Sándor

Nyílt nap az SZTE-n

A Szegedi Tudományegyetem nyílt napjára ebben az esztendőben november 26-án került sor. Ezen a napon mindenkit hatalmas közönség fogadott a József Attila Tanulmányi és Információs Központban, ugyanis az SZTE-re vágyó gimnazisták és középiskolások lelkes tömege népesítette be a könyvtár auláját.

A kíváncsi fiatalok idén sem jöttek hiába, hiszen egész kis kolónia jött létre azokból az információs pultokból, amelyek segítőkészen várták az információra éhes leendő golyákat. Egyetemünk minden kara képviseltette magát, ezen kívül bárki fordulhatott kérdéseivel a Hallgatói Szolgálati Iroda, az EHÖK, az Idegennyelvi Kommunikációs Intézet pultjaihoz, de az előrelátóbbak akár a Karrier Jósda szolgáltatásait is igénybe vehették.

Az arra járó egyetemisták látván a lelkes, egyik pulttól a másikig sétálgató tinédzsereket, felidézheték pályaválasztásuk elmúlt pillanatait, vagy új szak után nézhettek ők is a karok rendkívül széles palettájából az információs kiadványok, vagy a kari tájékoztatók segítségével. A különböző előadások, személyes beszélgetések, tapasztalatcsere után minden talán leendő hallgató okosabban, vagy egyre több választási lehetőséggel a zsebében térhetett haza.

Vass Vikki

Öthalmi Diáklakások Felújítás, még több férőhely

A Szegedi Tudományegyetem Öthalmi Kollégiuma 1997 szeptemberétől működik - az egykor orosz laktanyaként üzemelő négy panel épület egyikébe 270 hallgató költözhetett be. Az azóta eltelt tizenkét év alatt az egyik legnépszerűbb kolesz lett Szegeden, annak ellenére, hogy a város szélén, a Budapesti úton található. A minden lakáshoz tartozó külön fürdőszoba, illetve konyha igen nagy vonzerővel bír, ugyanis tulajdonképpen egy albérlet körülményeit kapjuk kollégiumi áron.

Idén tavasszal egy 415 millió forintos beruházás keretén belül elkezdtek felújítani a maradvék három épület egyikét. A költségeket az egyetem és a Hallgatói Önkormányzat önréből fizette. A szintén hatvanlakásos, nettó 3000 négyzetméter alapterületű tömb lakhatóvá tétele márciusban kezdődött. A rekonstrukció gyorsan haladt, szeptemberben már be is költözhetett újabb 270 diák, így

megduplázódott a kollégium lakóinak száma. Az egész nyáron át tartó munkálatok során az első épület is kapott a frissítésből: laminált padló került a padlószőnyegek helyére.

Az új tömbben a régebbihez hasonlóan két típusú lakás található: a háromszobás, és az egyszobás. Előbbi hat, utóbbi három embernek ad otthont.

A teljes kényelmet főleg első évfolyamosok élvezhetik, ugyanis az újonnan felvett hallgatók kerültek a frissen átadott épületbe. Minden lakás összkomfortos, külön fürdőszobával, hűtőszekrénnel, mikróval és elektromos főzőlappal felszerelt konyhával rendelkezik, ezen kívül az összes lakáshoz mosógép, vasaló és porszívó is tartozik. Minden szobából elérhető az internet és a kábeltevé, de a folyosókon található tv-készülék is. Az összes lakó rendelkezik egy mágneskártyával, az új rész lépcsőházaiba ugyanis csak ezzel lehet bejutni.

Az Öthalmi Diáklakások területén még két épület vár felújításra. Mindez egy lézerkutatóközpont létrehozására benyújtott magyar-cseh pályázat elbírálásától függ, ugyanis ezek az épületek alkalmasak lehetnek a majdani vendégkutatók fogadására.

A nyáron a többi egyetemi fenntartású kollégiumban is folytak felújítási munkálatok - az általános vélekedéssel szemben igenis tördnek a szegedi kollégisták életszínvonalával.

Szandra
Fotó: Cziba Éva

Hogyan lett diszkóból bálterem?

diszkó? bálterem?

Új gólyabál feeling az SZTE-n

Ha meg kellene szavaztatni az ősz legnagyobb port felverő egyetemi eseményét – egyértelműen az SZTE Gólyabál vinné el a pálmát. A szokásos készülődés és várakozás mellé most némi szkepticizmus is vegyült, ugyanis a kiscgolyák avatására idén a JATE Klubban került sor. Sokan a tömegből tartottak, mások a ruhájukat féltették, egyesek pedig csupán a helyszín ismeretében dobták sarokba a kedvezményre jogosító kuponokat. Mostanra talán ők is belátták: súlyos hiba volt.

az együttes azon ötletét, hogy kötelező viseleté tegyük ezt a hacukát koncerteken.

Ezután a Human Design Center szórakoztatta a nagyérdeműt, majd a gólyaeskü és a tombola következett, az est hátralévő részében pedig a Zomboly's biztosította a talpalávalót a szórakozni vágyóknak. A hangulatról mindent elárul, hogy hajnalra igencsak megszaporodott a fal mellett sorakozó cipők száma, a tánctéren viszont csak nem akart fogyni a tömeg. A legkitartóbbak egészen zárásig ropták kedvenc szórakozóhelyükön, nem törődve az esetleges másnapi zárhellyel vagy a korai órákezdéssel.

Nem a szokásos báli hangulat jellemezte ugyan az estét, de így talán még kötetlenebbül jól érezhettük magunkat, mintha egy illusztris helyszínen rendezték volna meg a mulatságot. Lehet, hogy néhány év múlva csak kőszá történet marad egy hajdani JATE Klubos gólyabál emléke. Egyszer volt, hol nem volt... a miénk volt.

Mindannyian némi félsszel léptük át a már jól ismert küszöböt, de mire a Kicsillag zenekar színpadra lépett, kezdett oldódni a kezdeti feszültség. Büszkeséggel töltött el, hogy a diákság a különleges körülmények ellenére is kiöltözött. Kis- és nagyesztélyik, hajköltemények, öltönyök, szmokingok és nyakkendők tengere öntötte el a helyet. A nyitótáncok után Lovasiék rögtön belesaptak a „lecsóba” – persze csak képletesen, megkímélve ezzel az együttes egyik gitárosát, Leskovics Gábort (becenévén: Lecsót). Mi, szegedi hallgatók ismét történelmet írtunk, hiszen a túsarkúban tombolás világrekordját ezzel a bulival egyértelműen megdöntöttük. Bármekkora élmény is volt számunkra, mégsem támogattuk

volna meg a mulatságot. Lehet, hogy néhány év múlva csak kőszá történet marad egy hajdani JATE Klubos gólyabál emléke. Egyszer volt, hol nem volt... a miénk volt.

Papp Melinda
Fotók: PartyPonty

Véget nem érő báli szezon

Báli forgatag az ETSZK-n és az MK-n

Az Egészségtudományi és Szociális Képzési Kar november 3-án az Ifjúsági Házban tartotta negyedik gólyabálját. Már az épület bejáratánál luficsodák fogadták a látogatókat. A 19 óras kapunyitás után a földszinten a bálozók meglátogathatták a szivarszobát, ahol akár póke-rezhettek is. A megnyitót az ETSZK HÖK elnökének, Kertész Ottónak a felkérésére a kar dékánja, Dr. Pogány Magdolna tartotta. Ezután ünnepélyes koccintássorozat következett, majd a nyitótánc, mely alatt hófehér szoknyákban hatyúként suhantak végig a parketten a hölgyek, míg az elegáns fiúk segédkeztek, hogy a lányokat még szebbnek láthassuk. A tánc után szolgálták fel a három féle menüsorból álló vacsorát, miközben a színpadon a Gera Fivérek szolgáltatták a zenét. Aki a vacsora után finomságokra vágyott még, az a csoki szökökútnál élvezhette az édes életet, szomját pedig mixerek koktéjával csillapíthatta. A szórakoztatásból maguk a hallgatók is kivették a részüket, hiszen a színpadot egy órányira az ETSZK Band vette birtokba, s a táncparkett zsúfolásig telt hallgatókkal és tanárokkal. Az est fénypontja az uralkodópár megválasztása volt. A bálkirálynő és bálkirály címet Törtéti Zsaklina és Szilágyi Zoltán kapta. Erről a bárról sem hiányozhatott a tombolasorsolás, melynek fődíja egy egyhetes sielés volt.

A Mémőki Kar negyvennegyedik gólyabáljára november 19-én került sor. Már a fogadótérben különleges hárfamuzsika várt bennünket, amit a ZMK két hallgatója varázsolt a csodaszép hangszerből, illetve fényben pompázó dekoráció. Iványi Gergő, az MK új HÖK elnöke köszöntötte a vendégeket és a 330 MK-s első képviselőjében megjelent gólyákat. A megnyitót a dékánhelyettes, Horváth Dr. Horváth Zsuzsanna tartotta meg. Az esten tiszteletet tette a Csongrád Megyei Mémőki Kamara elnökségi tagja, Csépai Róbert. Fontos momentum volt az Oktatói Nívódíj átadása, melyet idén Dr. Gál József dékánhelyettes és Dr. Tóth István Tibor oktató vehetett át. A ceremónia után a pezsgőbontás, majd a nyitótánc következett, amit az idén először a gólyák adtak elő. A csaknem 200 vendég között 14 kolozsvári, Erasmus-os hallgató is megtapasztalhatta, hogyan mulat egy igazi mernök. Mindehhez az ínycsiklandó svédasztalos vacsora is hozzájárult. A bálkirálynő és bálkirály címet a szavazatok alapján Torma Izabella és Kiss János Péter kapta. A zenét éjjel a Stand Up zenekar szolgáltatta, de néhány hallgató is megcsillogtatta énekhangját, egy kis kareokezás keretében. Éjfél után stílusváltás következett, a lemezjátszók mögé lépett DJ Szixai, és megkezdődött a hajnalig tartó buli.

Papes Márta
Fotó: PartyPonty

2 nap, 17 csapat, 147 sör

Az EHÖK Rendezvényszervező és Kulturális Bizottsága november 10-én és 11-én rendezte meg az V. Egyetemi Csocsóbajnokságot a JÜGYU Klubban.

17 csapat jelent meg a verseny első napján, bár ennél többen regisztráltak előzetesen az EHÖK internetes oldalán, de mégsem keseredtek el a szervezők a 20 alatti csapatlétszám hallatán: „Örömmel láttuk, hogy idén így is több csapat jelentkezett, mint tavaly.” – mondta Varga István, a rendezvény főszervezője. Csoportokba osztva kezdték meg a játékot 10-én délben, és egészen 18 óráig ment a küzdelem, melynek végén

a másnapi elődöntőbe 10 csapat jutott tovább. „A sokszor feszült meccsek ellenére a játék és a hangulat nagyon baráti volt. Tudásban és a tapasztalatban sem volt nagy különbség a csapatok között. Néha bizony egy-két gól döntött a továbbjutásról.” – összegezte a két nap eseményeit István.

A kieső rendszerben a második nap végére megszülettek a dobogósok. Az utolsó meccs után előkerült a mérleg, hiszen a felhívásban az szerepelt, hogy akik megnyerik, annyi sört kapnak, amennyi kilót nyom a nehezebbik csapattag. Ez időközben megváltozott. Nem a nehezebbik számítot, hanem kettejük együtt. A legjobbnak Fülöp Norbert és társa, Szabó Balázs bizonyult, akiknek összsúlya 147 kilogramm, így 147 sör boldog tulajdonosai lettek, valamint a vándorsorleg is hozzájuk került. Második helyen Herr Péter és a dobogó egyetlen női tagja, Szabó Réka végzett. Ők egy-egy egyéves JATE belépővel lettek gazdagabbak. A harmadik helyezettek (Rénes Zsolt Roland és Németh Lukács) egy üveg pezsgőt kaptak.

RB
Fotó: Hegedűs Sándor

Angol oldal – English page

Welcome to Hökkentő!

This is the English Section of our student's paper. We welcome you, either you are a foreign student learning here or you like reading and practicing your English. In this section you will find short interviews with foreign students, sayings, quotations, what's more, we did not want to neglect those, who are willing to improve their language skills. So they will be given the opportunity to do so.

Kovács Katalin & Székely László

Dictionary – odd words

bouquet – noun (C)

a group of flowers that have been fastened together and attractively arranged so that they can be given as a present or carried on formal occasions

sauté – verb/adjective

to cook food in oil or fat over heat, usually until it is brown

crevasse – noun (C)

a very deep crack in the thick ice of a glacier (= moving mass of ice)

(from Cambridge Advanced Learner's Dictionary)

Quotations from men

„Women have a passion for mathematics. They divide their age in half, double the price of their clothes, and always add at least five years to the age of their best friend.” (Marel Achard)

„There's two theories to arguing with a woman. Neither one works.” (Will Rogers)

„There are three roads to ruin; women, gambling, and technicians. The most pleasant is with women, the quickest is with gambling, but the surest is with technicians.” (Georges Pompidou)

„Brigands demand your money or your life; women require both.” (Samuel Butler)

„Being a woman is a terribly difficult task, since it consists principally in dealing with men.” (Joseph Conrad)

„Between men and women there is no friendship possible. There is passion, enmity, worship, love, but no friendship.” (Oscar Wilde)

„Now that women are jockeys, baseball umpires, atomic scientists, and business executives, maybe someday they can master parallel parking.” (Bill Vaughan)

„Guys are like dogs. They keep coming back. Ladies are like cats. Yell at a cat one time...they're gone.” (Lenny Bruce)

Tell us what you think

In this section we give a controversial idea.

By using time-saving machines people have more time to use more time-saving machines.

Do you agree? Tell us what you think. We try to publish your opinions, if possible.

Székely László

Error correction

This sentence is grammatically incorrect.

The most you work, the more money you will have.

Send us the correct sentence!

Székely László

Contact

Contact us by e-mail: bicikliut@yahoo.com or koka84@gmail.com

Egy diákigazolvány elvesztésének kálváriája

Az első tanács mindenképpen az, hogy Veled ez ne történjen meg! Persze ettől még sajnos nem válik haszontalanná a következő cikk, hiszen jártunkban-keltünkben nem egy olyan társunkkal találkoztunk, aki már átélte hasonló helyzetet. Vélem is megtörtént, és ezek után azt mondom, ha már mindenképp „beterveztet” valaminek az elvesztését, inkább az egyik klub belépődet, vagy akár a személyidet hagyd el, mert diák nélkül az egyetemista élete szinte kivitelezhetetlen.

Nálam minden egy gondtalan esti kocsislyázással kezdődött. Az még dereng, hogy a kölcsönzésnél átnyújtottam hasznos kis lapocskámat a korikat kiadó úriembernek, és az is felszlik halványan, amikor visszakaptam. De, hogy utána mi lett a sorsa, nos, ezzel kapcsolatban teljes a közszakadás. Hogy még a pályán esett ki a zsebemből, esetleg másnap hagytam el a buszon, vagy a könyvtárban, illetve, hogy irattartóm röpké melőlőzése következtében valamelyik könyvem között lapul-e, még ma is a homályba vész.

De egy biztos: ahogy kiderül az eltűnés, nem szabad tovább várakozni reményteljesen, fel kell kutatni azonnal az összes helyet, ami szóba jöhet, körbe kell telefonálni mindenkit, mert nagyon sok hátrányod származhat belőle, ha az igazolványod nélkül szaladgálsz. Én arra gondoltam (micsoda női módszer), „betáplálom”, hogy ez most meglesz, ismételtetem és elhítem mindezt magammal. Ennek eredményeképpen nem rohantam lélekszakadva a HSZI-re,

Jótanácsok: ha Veled is megtörténne

hanem megvettem például a teljes árú vonatjegyet hazafelé. Már majdnem több ezer forintot vesztettem, amikor arról legalább tájékoztattak, hogy 26 éven aluliak péntektől vasárnapig 33%-os mérséklésű vonatjegyet is igénybe vehetnek. Ez csupán egy kis könnyítés volt, és a halasztgatás miatti lelkiismeret-furdalásom enyhítése.

Nem éppen pénztárcakímélő megoldás az sem, ha diákod nélkül szállsz fel a tömegközlekedési eszközökre, ugyanis vagy megveszed a járműveken 320 Ft-ért váltható jegyet, vagy úgy vagy vele, hogy nem lenne éppen jogos, ha a megvásárolt bérletedet egy aprócska hanyagság miatt már nem használhatnád, és emiatt jól megbüntetnek az ellenőrök. Ha még mindig a dolgok anyagi oldalát nézzük, gondolj bele,

... készíts elő egy üveg vizet is, mert el fogsz ájulni a pótláshoz szükséges csekkek láttán.

mennyi kedvezménytől fosztod meg magad az éttermekben, fénymásolóknak, üzletekben stb.

A lényeg tehát, hogy albértet, kolizobád, lakhelyed és a látogatott helyszínek teljes átkutatása után a legelső utad (gyalogosan) a HSZI-re vezessen, ahol készíts elő egy üveg vizet is, mert el fogsz ájulni a pótláshoz szükséges csekkek láttán. Magáért az új diákigazolványért egy 1600, az új matricáért egy 1800, az azonnal megkapható ideiglenes diákért pedig egy 360 forintos csekket kell befizetned. (A korábbi években mindezt olcsóbban is megtehetted volna, persze érthető a változtatás, hiszen mindannyian sejtjük, és talán hallottunk is már olyanról a „rossz nyelvektől”, hogy néhányan hogyan húznak hasznos igazolványuk ún. „elvesztéséből”). De ne rohanj vissza nagyon a HSZI ügyintézőihez,

előbb tegyél egy kitérőt két igazolványkép beszerzése céljából, és okosan tedd, ne fizess érte 900 forintot (vagy még többet), szerkessz egyet valamelyik szelíden mosolygó képedből (lényeg, hogy a teljes arcod látszon előlnézetből), és fizess – legalább ezért – filléreket egy színes fénymásolóban.

Ha ezzel készen vagy, kevesebb pénzzel, de újra a lehetőségektől szabadon balagj... még ne haza, hanem a legközelebbi bérletpénztárba, ahol 150 forintért kaphatsz új bérletet és, ha szerencséd van, rögtön egy tollat is, hogy az ideiglenes diák számat beleírhasd a megadott kis keretbe...

Vuk

Fotó: Török Rozália

Flash mob

Avagy hogyan hat ránk a média?

Plusz 10 fok, mínusz eső és plusz harminc ember – kaptam a választ arra a kérdésemre, hogy mi kell egy sikeres flash mob akcióhoz. Történt ugyanis, hogy nemrégiben egy esős szerdai délutánon egyetemünk Egészségtudományi- és Szociális Képzési Karának Szociális munka alapszakon tanuló 3. évfolyamos diákjainak 3-as csoportja villámszűzletet szervezett a Klauzál térre.

Már régebben is szerveztek ilyen szűzletet a szociális munkás hallgatók. Akkor egy csapat járkelőket szűzített le, megdicsérték őket, majd mindenkinek adtak egy-egy idézetet, mellyel arra próbálták felhívni a figyelmet, hogy mennyire nem figyelnek egymásra, és hogy mennyivel jobb lenne, ha ez változna. Volt már példa arra is, hogy a Kársz utca közepén aprópénzt szűrtak szét, majd azon összevették, mintegy szimbolizálva a mai pénzorientált, értékek nélküli világot.

A hallgatók ez esetben a „Csoportmunka módszertana” című kurzus keretein belül kapták a feladatot tanárnőjüktől. A kísérlet célja az volt, hogy megtanuljanak akciót tervezni, lebonyolítani és értékelni, képesek legyenek csoportokat vezetni. A pontos feladat pedig: keltsék fel a hétköznapi emberek figyelmét, és gondolkodtassák el őket. Amin el „kellett” gondolkodni, az a média hatása napjainkban.

Az akciót komoly szervezőmunka és tervezés előzte meg, „Először kidolgoztuk a témánkat, majd elkezdtük pontosítani a részleteket. A feladatokat felosztottuk. Volt, aki plakátot, szórólapot készített, volt, aki az eszközök beszerzéséért felelt, volt, akinek az akció hirdetése jutott.”

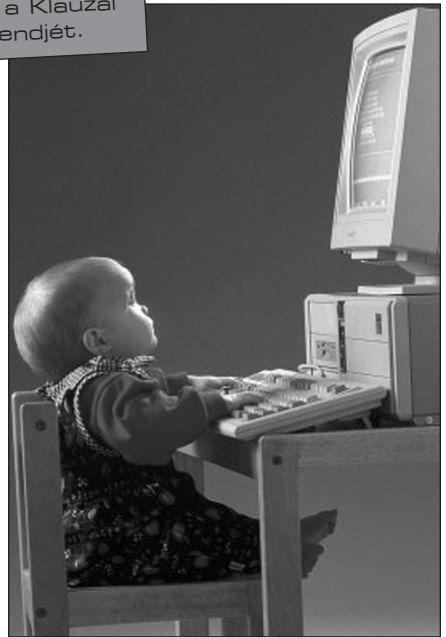
De hiába volt a plakát, a sok szórólap, hiába hirdettek a közösségi portálok üzenőfalain, az időjárás keresztülhúzta a kis csapat számítását. A zord körülmények mégsem tántorították el a lelkes diákokat, pontban fél ótkor felverték a Klauzál tér csendjét. A figyelem felkeltéséhez szükség volt egy kézi hangosbeszélőre, egy kibevezett tévére és két kamerára. A fiatalok a Hétköznapi CSAlódások „Reklám” című dalának szövegét skandálták, miközben zombiként vonultak a téren, szimbolizálva azt, hogy a média milyen negatív hatással lehet a társadalomra. Majd a „végző”: „Ez volt a reklám helye!” után, mintha mi sem történt volna, szétszéledtek, és folytatódott a nyugodt Kársz utcai élet.

A csoport ezután az egyik vendéglátóipari egységben vonta le a következtetéseket. Különböző érzések és vélemények fogalmazódtak meg azzal kapcsolatban, hogy mi is volt az igazi cél a délután folyamán: volt, aki szerint egyszerűen csak az utca emberét bevonni abba, amit szerveztek, hogy kicsit megálljon, és elgondolkodjon azon, hogy milyen célt szolgál ez a flash mob. Mások szerint az, hogy a média romboló hatását sikerüljön bemutatni. Az arra járó emberek véleményét megosztotta a villám-

csűzlet. A fiatalok szájából a „de jó fejek, nézd már” véleményeket, az idősebb korosztály képviselőitől pedig az „ez mi? – idióták” szavakat hallottam. Ez talán annak tudható be, hogy hazánkban még gyerekcipőben járnak az efféle megmozdulások, figyelemfelkeltő akciók.

Vári Barbi
Fotó: internet

A zord körülmények mégsem tántorították el a lelkes diákokat, pontban fél ótkor felverték a Klauzál tér csendjét.

Ma is nő az áldozatok száma

Kétségtelenül korunk egyik legveszélyesebb betegsége az AIDS, mely világszerte már több mint 25 millió halálos áldozatot követelt, és még ma sincs megfelelő mód a teljes gyógyulásra. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1998-ban nyilvánította december elsejét az AIDS világnapijává, hogy felhívja a figyelmet a betegség súlyos társadalmi megítélésére, a védekezés fontosságára és a nemzetközi összefogásra.

Az AIDS kórokozójának 1986-ban adták a HIV (Human Immunodeficiencia Vírus) nevet. A HIV-fertőzés utolsó szakasza maga az

AIDS, ami a szerzett immunhiányos tünetegyüttes összefoglaló neve. A betegséget okozó vírust 1981-ben írták le először. Utólag következtetve valószínű, hogy Afrikából és a Karib-tenger térségéről származik. A '80-as években az Egyesült Államokban terjedt el, majd Európában – főként a homoszexuálisok körében,

ezért rengeteg béklyó érte a társadalomnak ezen csoportját, melyhez hozzájárultak a betegségről kialakított téves hiedelmek is. Miután már nemcsak a homoszexuálisoknál, hanem a kábítószeresek körében, az újszülöttek és a vértranszfúzió átesettek körében is elterjedt a kór, más lett az AIDS megítélése a köztudatban.

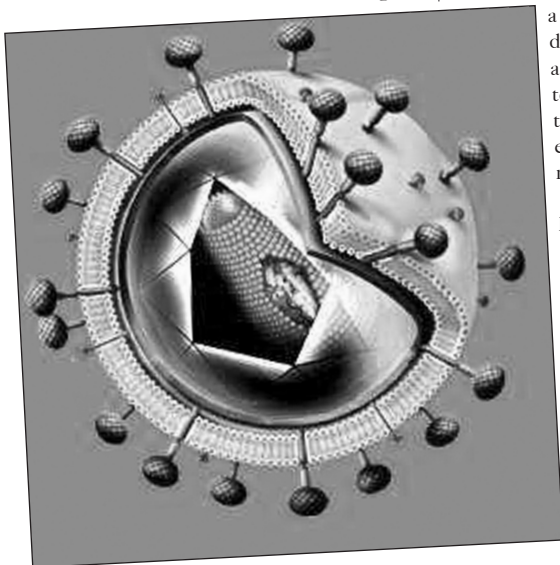
Ma már sokak számára ismeretes, hogy a HIV-fertőzés testmedvek útján, illetve a kábítószeresek körében a közös tűhasználat révén terjed. (Ma már ritkábban, de fertőző vérvérszűrővel, szülés, szoptatás útján is.) A közhiedelemmel ellentétben nem terjesztik a fertőzést vérszívó rovarok, nem terjed mindennapos érintkezések nyomán vagy a légutakon keresztül cseppfertőzéssel. A HIV-vírus a szervezetbe kerülve az immunrendszer sejtjeihez, T-limfocitákhoz kötődik, vagy

A kezelés során a legfontosabb feladat a szervezetben lévő vírusok számának minél alacsonyabb szinten tartása.

a falósejtek kebelezzik be. A retrovírus genetikai információja az RNS-ről beépül a gazdasejt DNS-ébe, és egészen addig lappang, amíg valamilyen fő stimuláló, vagy egyéb külső hatás (például herpesz-vírus, nagyobb mennyiségű alkohol) aktiválja a vírus sokszorozódását. A falósejtek egy része szabadon eljuthat a szervezet bármely pontjára, akár a központi idegrendszerbe is. Az idő elteltével gyengül a szervezet védekezőképessége, csökken az ellenállóképesség, mivel a vírus olyan faktort termel, amely gyengíti az immunrendszert. Maga a kór évekig tünetmentes maradhat. A kezelés során a legfontosabb feladat a szervezetben lévő vírusok számának minél alacsonyabb szinten tartása, melyeket különböző antiretrovirális szerekkel érnek el.

Bár még nem sikerült olyan gyógyszerrel találkozni, amely teljesen kiirtotta volna a vírust, de az időben elkezdett gyógyszeres kezelés hosszú évekre tünetmentessé teheti a betegeket. Jelenleg a világon 42 millió HIV fertőzött van, számuk évente növekszik. Magyarországon a nyilvántartottak száma 1000 körül van, becslések szerint azonban a valódi szám akár 3-4 ezer is lehet. Reményeink szerint az új gyógyszeres terápiák és kutatások végül meg hozzák a várva-várt gyógy módot.

Gábor Zsuzsanna
Fotó: internet

Brentwood, I love you!

Anglia nem ismeretlen terep számomra. Én is alig hiszem el, hogy idén már másodszor utaztam el a szigetszágba, ezúttal viszont nem a turistáktól hemzsező Londont választottam fő úticélul. Az Essex megyei Brentwood-ba mentem.

Az ember nem is gondolná, mi mindenre képes a XXI. század legnagyobb médiuma, az internet. Egy szerencsés véletlennek köszönhetően, durván egy éve bukkantam rá *Brentwood* és *Billericay* térségi online rádióállomására, a *Phoenix FM*-re. Rádió, webkamera és chat szoba. Ennyi kellett ahhoz, hogy a januári villámlátogatásom után novemberben újra találkozom kedvenc rádióm műsorvezetőivel. Sőt, mi több, Melissa, egy nagyon kedves norvég lány is csatlakozott hozzám, aki szintén a *Phoenix FM* „rajongója” (és gyakorlatilag a chat szobában él). Ennek az angol-norvég-magyar barátságának köszönhetem életem legszebb öt napját.

Hónapok óta tervezgettük az utazást, és most végre eljött a várva várt nap: péntek 13. Jobb időpontot nem is választhattunk volna. Anyám a rossz ómen nélkül is elég ideges volt, hiszen teljesen egyedül kellett elengednie idegenek közé az ő kicsi lányát. A becsekkolásnál vettem észre, hogy nem kisebb celebbel fogok együtt utazni, mint Steiner Kristóf... nesze neked rossz ómen! Mindezek ellenére minden flottul ment, bár a két és fél órás repülőút, Steiner Kristóf látványa és a tény, hogy az út előtt csak 3 órát sikerült aludnom, kissé megviselt.

A reptérről az első utam *Huttonba* vezetett. Egy kedves házaspár megengedte, hogy náluk rontsam a levegőt Melissával (két macska társaságában), így a „Bridge rezidencián” lettünk elszállásolva. A celebekről itt sem tudtam szabadulni. Nem fogjátok elhinni, de belebotlottam BeBe-be, azaz *Billericay Boy*-ba! Igen, én is pontosan így néztem... az meg ki? Egy kicsit *Boy George* beütésű énekesről van szó, aki azt hiszi magáról, hogy világhíró.

Na, de kanyarodjunk vissza Brentwoodhoz. A *High Street* látott már jobb napokat is: az út félig lezárva, feltúrva, a forgalom elterelve. De ez sem tudott változtatni azon a tényen, hogy Brentwood egy elbűvölő angol kisváros. Nincs tömeg és rohanás, mint Londonban, ami egy olyan vidéki lánynak, mint amilyen én is vagyok, nagyon szimpatikus. A főutcán gyakorlatilag minden megtalálható a kocsmáktól kezdve a csilli-villi kiegészítőket áruló boltokig, de az ember igazán a szűk kis utcákba, a „nagyon angol” lakásokba, a kávézóba és az eldugott boltokba tud beleszeretni. Egy nap alatt eldöntöttem: ide akarok költözni!

Sajnos gyorsan kiderült, hogy 5 nap Brentwoodban rettentő kevés, és gyorsan eltelik. De egy biztos: nem unatkoztunk. Már az első adandó alkalommal adásban voltunk, és szinte minden nap beugrottunk pár percre a rádióba. Nagyon jó érzés volt, hogy foglalkoztak velünk, ide-oda vittek – gyakorlatilag két vadidegenben kellett megbízniuk. Mel és Dan (a vendéglátóink) beengedtek minket a lakásukba, sőt, még kulcsot is kaptunk! És még azt mondják, hogy az angolok ridegek és tartózkodók. Azért persze részünkről is volt rizikó a dologban. Honnan tudtuk volna, hogy nem egy csapat sorozatgyilkos vár minket tárt karokkal? Hál' Isten, nem így történt.

Brentwood nem csak kocsmáktól és boltoktól hemzseg, hanem fodrászatoktól is. Ezért szombatra beiktattam egy hajvágást is a *Hair Company* arany kezű fodrászánál, Nigelnél (aki a *Phoenix FM* állandó társ műsorvezetője is). Az aznap estét *Chelmsfordban* töltöttük a *Chignal Cricket Club* számára rendezett jótékonsági összejövetelen. Nos, kriketről szó sem volt (amit annyira nem bánok, mert még mindig foglalam sincs, mi a lényege), de lóversenyről annál inkább! Igaz, felvételről néztük, kivétlően, de a hangulat így is óriási volt.

Nagyon jó érzés volt, hogy foglalkoztak velünk, ide-oda vittek – gyakorlatilag két vadidegenben kellett megbízniuk.

Bele se merek gondolni, hány fontot hagytam ott, pedig még vissza is fogtam magam!

„Nagyon angol” lakások Brentwoodban

Vasárnap eljött a várva várt *Heavy Load* koncert. A punk banda (tagjaik között szellemi fogyatékkal élőkkel) egészen hihetetlen koncertet adott, soha nem tapasztaltam még ilyet! (Bővebben a következő számban cikkben olvashattok erről). A koncert után még egy kis éjjeli pizzázásra és pálinkázásra is volt időnk, aminek elfogyasztására az angolok hörgéssel és szitkozódással reagáltak. Hiába... a jó magyar pálinkának nincsen párja.

Töredelmesen bevallom, hogy végül mégis csak beugrottunk Londonba. Egyrészt, mert az utazótársam, Melissa, még sosem járt ott, másrészt, mert végre el akartam menni a *Beatles shop*-ba, ami a rajongóknak kötelező! Bele se merek gondolni, hány fontot hagytam ott, pedig még vissza is fogtam magam! Táská, póló, kítűző, meg ami kell!

Nagy szerencsénk a *Sherlock Holmes Múzeum* épp a szomszédban volt, és természetesen megcsodáltuk Holmes és Watson varázslatos viktoriánus kéglijét is. A négyemeletes, korhűen berendezett ház viaszbabákkal és notórius bűnözők képeivel volt kiegészítve. Abszolút pozitívum, hogy végre olyan múzeumba tévedtünk, ahol lehetett fényképezni, és mindent meg lehetett fogdosni.

Nem lehet teljes egy londoni kirándulás sem a *Parlament* és a *Westminster apátság* nélkül, ezért felszálltunk a *London Eye*-ra, és a magasból csodáltuk meg London nevezetességeit. Már háromszor voltam Londonban, de ez volt az első alkalom, hogy a mindent látó szemem utaztam. Nem volt csalódás, de annyira lenyűgöző sem. Kb. 30 perc alatt körbeértünk, a legizgalmasabb rész a kiszállás volt. A L14-os jegy mellé azért járt egy 4D-s film is, ami talán nagyobb élmény volt, mint az egész utazás, viszont kár, hogy a filmes élmény csak pár perces.

Elérkeztünk az utolsó estéhez, amikor is a snooker legenda, Steve Davis volt adásban, és én, mint nagy snooker rajongó, nem hagyhattam ki a lehetőséget, hogy találkozzak a hatzoros világbajnokkal. Bevallom, kicsit másként képzeltem el őt: elég visszafogottnak tűnt, de azért így is nagy élmény volt a találkozás.

Szóval, így telnek a napok az esős Angliában. A reptéren búcsút vettem a kísérőimtől, Jamestől és Frantól, akik alig várták, hogy elbőgjem magam előttük. A mécses akkor tört el, amikor egyedül ültem a váróban, és rájöttem, hogy most már tényleg hazamegyek. Lassan elmondhatom, hogy Anglia a második otthonom. Fantasztikus élményekkel gazdagodtam, és alig várom, hogy újra visszamehessek. Egy szó, mint száz: Brentwood, szeretlek!

Elérkeztünk az utolsó estéhez, amikor is a snooker legenda, Steve Davis volt adásban, és én, mint nagy snooker rajongó, nem hagyhattam ki a lehetőséget, hogy találkozzak a hatzoros világbajnokkal. Bevallom, kicsit másként képzeltem el őt: elég visszafogottnak tűnt, de azért így is nagy élmény volt a találkozás.

Szóval, így telnek a napok az esős Angliában. A reptéren búcsút vettem a kísérőimtől, Jamestől és Frantól, akik alig várták, hogy elbőgjem magam előttük. A mécses akkor tört el, amikor egyedül ültem a váróban, és rájöttem, hogy most már tényleg hazamegyek. Lassan elmondhatom, hogy Anglia a második otthonom. Fantasztikus élményekkel gazdagodtam, és alig várom, hogy újra visszamehessek. Egy szó, mint száz: Brentwood, szeretlek!

A *Phoenix FM* műsorvezetői és mi a *Heavy Load* koncerten

Cikk és fotók: Kopányi Vanda

Saját készítésű díszek

Legyünk kreatívak Karácsonkor is!

Az ünnepek kitűnő alkalmul szolgálnak arra, hogy megvillantsuk a bennünk rejtőző kreativitást. A Karácsonnyal sincs ez másképp. És ha Karácsony, akkor vajon mi más képezhetné eme kreatív ösztöneink tárgyát, mint a karácsonyfadíszek gondos megválasztása, vagy elkészítése. Természetesen a legegyszerűbb mód a boltok polcáról leemelni a tetszetős darabokat, vagy a szekrények mélyéről előkeresni a már évek óta jól bevált díszeket. Ám aki úgy dönt, hogy idén mégis saját kézzel készített csodákkal szeretné ékesíteni a fáját, annak ajánlunk néhány tippet

Készítsünk díszet aszalt gyümölcsből!

Semmi másra nincs szükségünk, csak néhány narancsra, de ha épp citromot vagy grapefruitot találunk otthon, az is megteszi. Vágjuk fel a gyümölcsöket vékony (kb. 3 milliméteres) szeletekre, egy deszkára terítsünk ki egy zsírpapírt, és rakjuk rá a karikákat. Majd deszkástól tegyük az egészet a radiátorra. Kb. 3-4 napig hagyjuk a szeleteket a radiátoron, majd ha már meg-

aszalódtak, akkor a szélüket szúrjuk át tűvel, és fűzzünk beléjük egy számunkra tetszetős madzagot vagy cérnát. Gyönyörű ékei lehetnek karácsonyfánknek, különösen, ha a fény átvilágít rajtuk!

Csigabiga gyere ki...!

Természetesen a csigákat nem akarjuk megfosztani a házuktól, de ha maguktól költöztek ki belőle, akkor az üres csigaház nagyszerű alapanyag a kreatívkodóknak. A házakat jól mossuk ki, és egy kicsit át is lehet őket csiszolni, hogy a festék jobban tapadjon rájuk. Ezután színes szalagot ragasszunk a házak belsejébe, erre a szalagra pedig még ragaszthatunk szárazvirágot is. Fontos, hogy a csigaház, a szalag és a virág színe egymással harmonizáló legyen.

Száraz tésztát a fára!

Minden háztartásban lehet találni száraztésztát, szóval irány a spájz! Egy pennetészta hátuljára ragasszunk egy pillangótésztát – az előbbi lesz a teste, az utóbbi pedig a szárnya –, és máris készen van a tészta-angyalkánk. Ezután

Tegyük vissza a fára azt, ami eredetileg is rajta volt, azaz „tobozoljuk” fel a fenyőnket.

már csak annyi dolgunk van, hogy lefessük: a legszebb, ha arany vagy ezüst színt választunk a színezéshez. Mivel a tésztát nem lehet átfúrni anélkül, hogy széttörjön, így az akasztót is ragasztással kell megoldanunk.

Hófedte tobozcsodák

Tegyük vissza a fára azt, ami eredetileg is rajta volt, azaz „tobozoljuk” fel a fenyőnket, csak előtte vigyük keresztül a tobozokat egy kis dizájn-változtatáson. A hobbyboltokban vegyünk egy hőspray-t,

ezzel fújjuk be a tobozt úgy, hogy ne legyen teljesen fehér, csak olybá tűnjön, mintha belepte volna a hó. Ha megszáradt, a csúcsos végére kössünk egy szalagot, majd ennél fogva aggassuk fel a fára. Szalag nélkül csodaszép asztali díszként ékesítheti otthonunkat.

Mindenkinek Szeretettelben Gazdag, Békés Ünnepeket Kívánunk, és Boldog 2010-es Esztendőt!

Kovács Katalin
Fotók: internet

Kirándulások az Európai Unióban

Írország, a Zöld Álom

Az európai kontinenstől északnyugatra fekvő Írország 84 430 négyzetkilométer alapterületű, és az Ír-tenger választja el Nagy-Britanniától. 85%-a tartozik a 3,9 milliós Ír Köztársasághoz. Az Egyesült Királyság részét képező Észak-Írországban 1,7 millió ember él. A köztársaság fővárosa, Dublin szinte bármelyik országból könnyen megközelíthető.

Írország sokaknak a burjánzó zöld füvet, a zsúpfedeles házakat, a pubokat, a jó zenét, a szellemességet és a költészetet juttatja eszébe. Mint minden sztereotípiának, ennek is megvan az alapja, amit a vendéglátóipar igyekszik fenntartani. A politikai és gazdasági helyzet természetesen nem ilyen ideális, de a nyugodt, jó humorú emberek még mindig barátságossá varázsolják az országot.

A csökkenő adóknak és az alacsony inflációnak köszönhetően az utóbbi években számos külföldi befektető jelent meg a köztársaságban, és sok multinacionális vállalat, elsősorban vegyipari és számítástechnikai cégek nyitották meg leányvállalataikat. Írország 1999. január

1-jén csatlakozott a közös európai valutához, és a köztársaságban folyamatos a gazdasági növekedés, miközben a munkanélküliség csökken. A turizmus szintén jelentős bevételi forrás: a köztársaságba évente mintegy 3 millió látogató érkezik, és fokozatosan nő az északra látogatók száma is.

Az ország 1973-ban csatlakozott az Európai Unióhoz, ami sokat lendített a periférius, gazdaságilag elmaradott állam helyzetén. Az Írországnak adott támogatások hozzájárultak hosszú távú gazdasági fejlődéshez.

Az országban erős a katolikus befolyás. A köztársaságban az egyház tartja fenn a legtöbb iskolát, de kórházakat és szociális intézményeket is működtet. Az ír katolikusok közt találunk lelkes misszionáriusokat és csendes keresztényeket is. Egyes felmérések szerint a lakosság több mint 90%-a jár misére. A vallás meghatározza a köztársaság politikáját is, valamint a váláshoz, fogamzásgátláshoz, abortuszhoz és homoszexualitáshoz való hozzáállásukat is.

Az írek a gael nyelvet beszélték egészen a 16. századi hanyatlásig. A köztársaság ma hivatalosan kétnyelvű. Az ír nyelv ismerete alapkövetelmény az egyetemi tanulmányok folytatásánál, valamint a közéletben való részvétel

Az ország 1973-ban csatlakozott az Európai Unióhoz, ami sokat lendített a periférius, gazdaságilag elmaradott ország helyzetén.

telnél, bár csak a lakosság 11%-a beszéli a gaelt folyékonyan.

Az ország napjainkban megosztott. A történelem és a vallás két ellenséges közösséget alakított ki a szigeten, ám az IRA 1997-es tűzszünete és a nagypénteki egyezmény új reményeket ébresztett. Írország a történelem során már sok háborút és szerencsétlenséget élt meg. Az 1845-48-as nagy éhínség óta a szegénység és a vándorlás az ír hétköznapi részévé vált, ezt az is jól mutatja, hogy az Egyesült Államokban ma több ír él, mint Írországban. Az írek mindemellett múltjukat meghazudtolva őrzik vidám életszeretüket. A fiatal, magasan képzett lakosság keményen dolgozik, és saját útját járja az Európai Unióban.

Kovács Katalin
Fotók: internet

Szerintem...

Romlandó vagy ellenálló?

Török Rozália

Sokan jobban szeretik az állatokat, mint az embereket. Mások nem sarkítják ennyire a dolgokat, de azt belátják, a gyerekek még menthetők a világ szemeite elől – nem fertőzte meg őket talán az erőszak és a teljes mértékű érzelmi kiégés kórja. Persze ez vágyalom, hiszen tény: egy átlagos 15 éves már közel 13 ezer gyilkosságot látott a tévében életében, ami gyökereiben rendíti meg a gyerekek hitét az Életben és az élni (esetleg tanulni, fejlődni) akarásban.

Mert mivel találják ma magukat szembe? Hogy a Pécsi Egyetemen egy diák halomra sebesíti, öli embertársait. Egy Egyetemen, ahova a fiatal tudást inni jár, s járni akarnak majd a felnövekvő generációk is. Tiszta Bronx, szürreális. (Meg is mondta Breton: „A legegyszerűbb szürrealista cselekedet abban áll, hogy revolvérrel a kezünkben az utcára megyünk, és vakon lövöldözni kezdünk a tömegbe...”) Innentől kezdve nehéz abban bízunk, hogy megmarad a kicsik békés, becsületes felnőttekbe vetett végtelen hite.

Épp szerencsés példával találkozottam minap, derű a szürke égre. A tanítási gyakorlatom szakítottam egy kis időt, hogy elbeszélgessek a kis ötödikkessel a rajza kapcsán. A téma időutazás volt, a kisfiú a jövőbe képzelte magát. Egy részlet nem volt kivehető számomra, megkérdeztem, mit akart ábrázolni. Elmondta, a rajzán egy újság épp fellobban – az ő jövőjében minden lap hasonló sorsra jut. „Robbanó hírlap!” – harsogta fennhangon. S hogy miért szánja ilyen sorsra az újságokat? Kérdésem nyomán mérhetetlen undorral telt szeméit rám vetette, és elmondta, tele vannak szeméttel, csak butítják és felmérgezik az embert. Nem akartam tovább szítani, próbáltam meggyőzni, hogy ne gondolkodjon ilyen végletekben, de hajthatatlan volt. Csak egy újsághoz ragaszkodott, egy természettel foglalkozó kiadványhoz.

Természetesen amúgy jellemző volt, amire fel is készültem, hogy az osztályban a gyerekek 80%-a kézjelekkel (és nem siketnémáknak valókkal) kommunikált egymással az óra alatt, ha épp nem a cífrábnál-cífrább szentségeléseiket vették elő. Én szégyelltem magam helyettük, szüleik helyett, nem ők váltják meg világot. De van kivétel! Azért jó látni, hogy van (pár esetben) a kicsikben igényesség. Vagy épp rossz látni, hogy már ennyire megkeseredtek a szennyről és erőszaktól, amivel szembesültek a médiában. És az életben... Egyszerűbb lenne, ha a szülő tényleg odafigyelne, mivel szembesül a 10 éves kisfia a tévé előtt ülve – vagy épp a tulajdon háztartáson belül. Kihatna széles körben a „reform”, ami a kicsikért megérett. Meg valljuk be, értünk is.

torokrozalia@hokkento.hu

Egy világhatalom mintapéldányai

Megadatott a szerencse, hogy tehettem egy röpké látogatást az USA-ban, majd egy luxus-óceánjáróra szállva hajóközvetlen (persze nem tudtam volna ezt megfizetni, de a nővérem a hajón dolgozik, és kedvezményrel mehettünk ki). Láttam pár szál pálmát meg egzotikus halakat, rengeteg homokot és hihetetlen mennyiségű sós vizet, aminek a felét meg is ittam.

Ami azonban a legjobban megérintett, az volt, hogy az ominózus tengerjáró leginkább egy „kórházhajóra” hasonlított. Meg sem fordult a fejemben, hogy ennek a társadalomnak a középosztálybeli tagjai ennyire dekadensek lennének. Az utasok 90%-a az erősen túlsúlyos kategóriába volt sorolható, 0-tól 80 éves korig bezáróan. Az emberek nem tudtak járni, képtelenek voltak mozgatni önnön súlyukat. A napos luxusút idejét végig a kabinjukban töltötték, akinek pedig kedve támadt kimozdulni, az egy kis motoros gépezettel furikázott fel-alá a hajón, vagy tolószékkal tolalta magát, adott esetben igénybe vette a járóbot nyújtotta lehetőséget. Ja, el ne feledjem: minden hatodik emberen oxigénmaszk...

Megértettem azt is, miért vannak ennyire elhízva az amerikaiak: a nap azon óráiban, amikor a svédasztalokhoz hozzá lehetett férni – a 24 órából 14-ben –, az emberek minden időt ott töltötték, és tömtek a majmot. Kiszedtek egy akkora adagot a tányérra, amit egy oroszán sem enne meg, ettek belőle pár falatot, aztán félretolták (majd a pincér elviszi), és hoztak mást. Étkezési szokásaik a vacsoránál egészültek ki a kiváló és megüsztelő „Hey, You!” megszólítással a pincérek felé. Na és persze azzal, hogy dupla adagot rendeltek mindenből, pedig akkor a beafsteak-et kaptam én is, aminek a felét se tudtam megenni. A hajó személyzetének semmibe vétele tökéletesen kiteljesedett.

Amikor nem ettek, a hajó egyik emeletének felét elfoglaló Casino mindig színültig

megtelt roulettező, pókerező, black jack-et játszó vagy félkarú rablózó emberekkel. Egyszerűen az egészségtelen táplálkozás és mozgásszegény életmód olyan meghökkentő és hihetetlen dóziséval találkozott, amely ki is taglózott. Antiszociális viselkedésük még engem is elborzasztott. Bár többen kérdezték nővérem kollégái közül, miért nem megyek ki egy ilyen hajóra dolgozni személyi edzőként, elűtöttem

a kérdést azzal, hogy nem elég jó az angolom. Arról kár lett volna szót ejteni, hogy nem tudnám elviselni a vendégeim stílusát – már ha lenne egyáltalán valaki, aki bejönne a fitnesszterembe... (Hozzáteszem, a hajó ping-pong bajnokságán a 2100 főnyi utasból megjelent 12 ember. Egész jó arány...)

Egy végső fontos pillanatkép: kiszálláskor egy vékony, negyvenes hölgyet tolt ki a személyzet egyik tagja a hajóról toló kocsihoz a taxiállomáshoz, egy másik pedig három utazótáskáját hozta. Miután kiérték, a néni felpattant, majd fürgén leintve egy taxit, megkérte a sofőrt, legyen kedves a kocsi elhúzni a guruló (!) táskáit. Azt hiszem ennél a momentumnál fogtam padlót, és kezdett el körvonalaázódni bennem ez a cikk a világ süllyedő superhatalmáról, amelynél még mi, magyarok is életképesebbek vagyunk.

A micink már megszokták a rosszat, az amerikaiak azonban a jót, hogy mindent alájuk raknak. Képtelenek a túlélésre. Bár ez lehet elhamarkodott következtetés, hiszen én a mintámat csak egy óceánjáró utasából merítettem, akiknek nagy része New York-i.

Egy cimborám nemrég jött vissza az Államokból fél év kinn tartózkodás után. Most már értem, miért mondta, amikor megtudta, hogy én is kimegyek: „Nagyon fogsz csalódni.”

Móricz Gábor Antal
Fotók: internet

... az egészségtelen táplálkozás és mozgásszegény életmód olyan meghökkentő és hihetetlen dóziséval találkoztam, amely (...) letaglózott.

Társadalmi tőke

„A társadalmi tőke az emberek közötti kapcsolatokban megbúvó erőforrás, mely a kapcsolatok mennyiségének, minőségének és struktúrájának függvénye. Az emberi kapcsolatokban áramló energia elősegítheti az egyén boldogulását, de egyúttal elősegítheti a kollektív cselekvést is és ezáltal egészséges és prosperáló társadalom fenntartását” – olvashatjuk az egyik népszerű internetes lexikonban.

Magyarországon a társadalmi tőke elég alacsony szinten van. Az egyéni érvényesülés mindenekfelettsége, az önérvényesítés ugyanis pontosan ellenkező irányba hat, mint a szolidaritás, vagy éppen egymás kölcsönös támogatása. Az 1990-ben ránk szakadt „szabadversenyből” az lett, hogy a vállalatok helyett – akik kényelmesen elkartellezgetnek egymással – a kisember versenyen a másik kisemberrel azért a kevés, egyre rosszabbul fizetett állásbárából, ami van.

Mivel a társas támogatás, szociális háló, kohézió, társadalmi tőke nagyon fontos tényező, ha az egyén mindennapi stresszel való megbirkózása a cél, érthető, hogy a társadalmi tőke hiánya szükségképpen növeli az emberekre ható stressz nyomását. A politikai elit vezérégyéniségei, a divatos sztárok, a szappanoperák, egyszerűen majdnem minden, ami a kívülvilágból ránk árad, az önző, másokkal nem törődő viselkedésmintákat erősítik. Nem is beszélve a reklámokról.

A mindennapos botrányok, korrupciós ügyek a tehetetlen düh érzését fokozzák az emberben. Ha valaki érdeklődve próbálja követni az őt körülvevő tágabb világ eseményeit, lépten-nyomon azt veszi észre, hogy folyton olyan dolgok történnek, amelyek nem kívánatosak, ugyanakkor neki személyesen semmilyen lehetősége nincs arra, hogy beleszóljon az életét döntően befolyásoló folyamatokba. Ez újabb adag frusztrációt jelent a hétköznapi embereknek.

A közlekedési morál egyfajta lenyomata a társadalom lélektani állapotának. Nem meglepő hát, hogy a közlekedésben olyan türelmetlenek az emberek. Egyre gyakrabban hallom, hogy

megütnek kerékpárosokat, csak mert az úton „útban voltak”, vagy mert egyszerűen nem ta-

karodnak le az úttestről, ha siet az autós.

„A társadalomban egyesek szíveséget tesznek másoknak, ilyenkor az előbbi ekvivalenciát fogalmazhat meg az utóbbival szemben, ez utóbbit leküldeztettségévé téve. Az ilyen típusú kapcsolatok fennmaradása a társadalmi környezetben meglévő bizalom alapul, azaz hogy az adott „kölsönt” „visszafizeti” a fogadó fél. Egy olyan társadalomban, amelyben a „kihelyezett” szíveségek száma minden időben nagy, a tagjai számára mozgósítható társadalmi tőke szintje magas marad.” – írja Kopp Mária.

Nos, a bizalom sajnos egyre kevesebb. A 40 év kommunista hatalom kellőképpen paranoiássá tette a magyar társadalmat. Sokan még a szomszédjaikban sem tudnak megbízni, ugyanakkor látni kell, hogy bizalom nélkülül tulajdonképpen semmi sem működhet. Még a jogrendszer sem. A jog ugyanis nem pótolja a morált, erkölcsöt. Viszont morál csak a bizalom talaján alakulhat ki, ezért nem meglepőek a magyar közállapotok. Az emberek szélsőségesen bizalmatlanok mindennel és mindenkivel szemben, arról nem is beszélve, hogy a kapitalista társadalomszerkezetben szolgáltatások egész sora csinál nagyszerűen jövedelmező üzletet az emberek egymás iránti bizalmatlanságából, félelméből. Ügyvédke tömkelege él házastársak, rokonok vére menő torzalkodásából.

A televízió is csökkenti a társadalmi tőkét: még ha kellemes, épületes tartalmakról van is szó, akkor is elszigetel. Az elszigeteltség fokozza a bizalmatlanságot, ami végül elidegenedéssé vezet. A televíziós műsorok jelentős hányada pedig egyértelműen félelmet kelt, agresszióval mérgezi az emberi kapcsolatokban áramló energiát.

A kollektív cselekvést pedig aligha nézi a mindenkori hatalom jó szemmel. Sőt, talán attól retteg leginkább. Messze vagyunk az egészséges társadalomtól, sok tennivaló van még e téren.

Sz. L.

VÉLEMÉNY

Éghajlatpolitika

Székely László

„Felismerve a kérdés globális és helyi jelentőségét, az Európai Unió a kezdetektől fogva a klímaváltozás elleni nemzetközi összefogás élharcosa.” – amint

az az Europe Direct novemberi konferenciájának szinopsziséban olvasható volt. Ha a mondatban az „Európai” kifejezést kicserélnénk a „Szovjet” szóra, akkor akár egy történelmi szemelvénynye sem hangzana rosszul a '60-as évekből. Persze abban az időben még szó sem volt környezetvédelemről. De vajon létezik-e klímaváltozás elleni összefogás? A föld légkörében a széndioxid szintje több százézer éve nem látott magasságokba emelkedett, köszönhetően a nyugati „civilizációnak”. Miközben a történelem és a társadalomföldrajz könyveink még mindig diadalmenetként mesélik el az iparosítást, a szénhidrogének széleskörű alkalmazását és az ezáltal megszülető technikai újdonságok tömkelegét, lassan eltűnnek az utolsó olyan népcsoportok is a föld színéről, akik a természet szerves részeként élnek évezredek óta. Akik nem termelnek szemetet, nem szennyeznek vizeiket, maguk építik hajlékaikat, és maguk állítják elő használati eszközeiket. A klímaváltozás ellen meggyőződés szerint nem sokat tehet az Európai Unió. Ennek oka pedig, hogy a pazarlás és az energia po-csékolása oly mértékben vált a hétköznapi részévé, hogy azt központilag lehetetlen kiküszöbölni. A klímaváltozás ellen tehát nem nemzetközi összefogásra van szükség, hanem arra, hogy minden ember a saját életében hozzon kritikus lépéseket.

A Nézőpont rovatban közölt írások nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét!

1956 os hőseink

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el. (...) A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népiünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értéksítésé felől.”

(Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártíroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Galgóczy Zoltán bányász Budapesten született 1933-ban. 1956. október 25-én Orosz-lányban az egybegyűlt tömeg kiszabadította a büntetés-vég-rehajtási munkahely rabmunká-sait, köztük őt is. Budapestre indult társaival, részt vett a fegyveres felkelésben, a Köztársaság téri pártház ostromában, melynek során megsebesült. A vád szerint részt vett az elfogott védők bántalmazásában és kivégzésében is. Társaival lefegyverezték az Eötvös utcai fegyverraktár őrségét. November 4-e után a szovjet csapatoknak nagy veszteséget okozva folytatta a harcot társaival. A forradalom leverése után a bíróság felelősségét nem politikai jellegű ügyekben is megállapította.

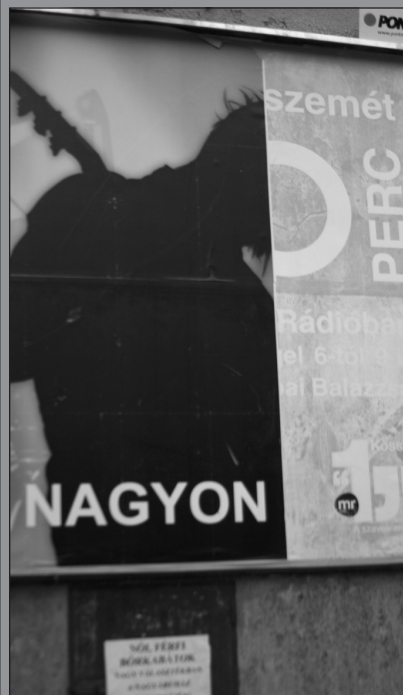
Szervezkedés vezetése és gyilkosság vádjával halálra ítélték. 1958. november 28-án kivégezték. Élt 25 évet.

Garamszegi Alfréd segédmunkás Budapesten született 1918-ban. A forradalom első napjaiban csatlakozott a Baross téri fegyveres csoporthoz. Államvédelmi beosztottak előállításával bízták meg. Azzal vádolták, hogy a házkutatások során számos értéket eltulajdonított, amiért egysége letartóztatta. Megszökött, és más fegyveresekhez csatlakozva november 4-e után is folytatta a szovjet csapatok elleni harcot. Szervezkedés vezetésének vádjával halálra ítélték. 1959. február 3-án kivégezték. Élt 41 évet.

Gécz József lakatos Budapesten született 1930-ban. A forradalom első napjaiban csatlakozott a Corvin közti fegyveresekhez. Fegyvert, löszert szerzett a Honvédelmi Minisztérium fegyverraktárából. Részt vett államvédelmi beosztottak letartóztatásában, ő ellenőrizte az őrséget és fogdát. November 4-e után az újpesti fegyveresekhez csatlakozva vett részt a szovjet csapatok elleni harcokban. A fegyveres ellenállás bukása után munkahelyén a munkástanács elnökévé választották. Szervezkedés kezdeményezésének vádjával első fokon életfogytiglanra, másodfokon halálra ítélték. 1958. november 11-én kivégezték. Élt 28 évet.

Az utcát járom egymagamban...

Fotó: Hegedűs Sándor

A colorpop stílus anyja

A Megasztár színpadán... Szabó Eszter!
Milyen rég csendült fel utoljára ez a mondat! Eszter szerint az a siker, hogy valaki felismeri, és őszintén belátja, mire képes, és igyekszik hasznosan átadni a képességeit. Ez neki 100%-osan megy. Életvidám énekesnő, akinek nemrég jelent meg *Colorpop* című albuma. Elmondja, nincsen itt szó befejezésről, sőt, tele van újabb tervekkel.

– Mivel foglalkozol mostanában? Hogyan alakul a zenei karriered?

– Énekelünk, lemezeket csinálunk, unplugged bulikkal járjuk az országot, és folyamatosan új dolgokat találunk ki, valósítunk meg. Imádom a zenei pályát, de írni, kérdezni és tervezni is szeretek. Dolgozom azon, hogy minden képességet kihasználjam, és örömet szerezzek velük magamnak és másoknak.

– Nemrégiben jelent meg új albumod. Milyen volt a fogadtatás? Erre számítottál?

– Nem számítottam semmire, én csak felvettem a legjobb dalaimat. Azt hiszem, ezt az egészet nem lehet azért csinálni, hogy majd jó fogadtatása legyen, mert akkor szerintem béna erőlködés lesz belőle. Vagy kívülről csinálod, vagy belülről, és vagy a saját fejed után mész, vagy mások után.

– Ezzel a koronggal jött létre a colorpop műfaj? Honnan ez az összetétel?

– Igen, tök jó, hogy egy új zenei műfajt hozhatam létre csupán azzal, hogy tettem, amihez kedvem volt! Énekeltem már latin együttesben jazzeket és paródiákat, de néptáncoltam is. Emellett imádom az igazi buta punkot, a szemtelenséget, ahogy a gospel és a stílusok keveredését. Mindez olyan kavalkádot hozott létre a zenei ízlésemben, amitől a kiadók megőrül-

tek, és rendszerint azt mondták: nem lehet több stílus egy lemezen, ki kell választanod egyet. Ez szerintem viszont egy ostoba, amerikai baromság: követni másokat, olyat csinálni, mint az, akinek bejött, és ha Britney szőkén sikeres lett, akkor legyél te is szőke és popénekes. Az ilyen hülyeségek miatt lett többek között magánkiadás a lemez. A *Colorpop* album egy limitált példányszámú dedikált album, ami úgy indult, hogy csak a weboldalamon keresztül lesz megszerezhető. Szerencsére a népszerűsége miatt hamar egy nagyker is megkeresett, hogy terjeszteni szeretné, így elvileg a boltokban is kapható.

A lemezen egyébként a legváltozatosabb zenei stílusok találkoznak: a vokális-jazz, a rockabilly-metál, a népdal-elektro, a mashup, az egyszerű punk, a rock, a pop és a gospel – minden egyes dal különböző zenei stílusban van. Ez a colorpop lényege.

– Igaz az a hír, hogy azt fontolgattad, lezárod a zenei pályádát?

– Blogot írok (szaboeszter.beol.hu), és legtöbbször nem promócióra használom, hanem egészen őszinte gondolatokat írok le benne, így sok minden a felszínre kerül remélhetőleg vidám, humoros köntösben. Az egyik nap rosszul éreztem magam, kimerült voltam, és valóban azt fontolgattam, hogy feladom. Aztán másnapra sok-sok levelet kaptam, ami rengeteg erőt adott, és újra lett kedvem az egészhez. Újragondoltam, újraterveztem mindent: megváltoztattuk az unplugged repertoárunkat Tomival, sanzonestet szerveztem, és létrehoztunk egy csodás allstars dalt és klipet egy csomó jó fej énekesssel.

– Nem gondoltál még arra, hogy a zenélés mellett a könyvírással is megpróbálkozzol? Ha nem is most, esetleg a későbbiekben lehet ennek realitása?

– De, abszolút gondoltam rá, mert nagyon szívesen írok, és szerencsére rengetegen olvassák a blogomat. Több kiadnivaló gondolatom, témám is van, és remélem, nem kell sokat várnom addig, amíg megjelenik majd az első könyvem.

– A Megasztár teljesen a múlté, bár sokat köszönhetsz a műsornak. Vallom én. Bár az is megfordul a fejemben, hogy a saját sikered Kovácsaként is vitted volna ennyire. Ezt csak én látom így?

– Á nem, egyedül hosszabb lett volna az út, én pedig nem vagyok nagy küzdőszellem. A versenyekben nem is hiszek igazán, csak a dicséretben és abban, hogy mindenkiben lássuk meg a jót, ahelyett, hogy kiemelni egy-egyest. Nem élvezem a versenyhelyzeteket, jellemző rám, hogy küzdés helyett inkább udvariasan előre engedem azokat, akik nyerni akarnak, ha látom, hogy az nekik fontos. A dobogón is valószínűleg azt érezném, „*jaj, de kellemetlen, most milyen rosszul eshet annak, aki lemaradt*”. Mind-egy, más dolgok miatt pedig ez a műsor pont jó volt nekem, és visszatekintve már csak a jót látom, és én is azt gondolom, rengeteget köszönhetek neki.

– A karrier mellett – előtt – nagyon fontos a család. Hogy vannak a csemeték? Mutatkozik náluk a zene iránti szeretet?

– Jól vannak, köszönjük, és imádnak énekelni, táncolni, ahogy azt hiszem, a legtöbb pici ebben a korban.

– A fiúknak zenész család sarjaiként biztos lesznek próbálkozásai a muzsikás szakmában. Te és Tamás mennyire fogjátok hagyni, hogy gyerekeitek a saját útjukat járják?

– Azt csinálnak, amit akarnak. A környezetemben, akik szabadon jártak-keltek a világban, persze, sokkal többször buktak el, de jóval előbb megtalálták azt, amiben sikeresek lehetnek, úgyhogy ebben hiszek, és azt hiszem, nem is tudnám másképp csinálni. Minden egyes szakmában érezheti magát az ember csodálatosnak, és még a legnépszerűbbekben is lehet szenvedni akkor, ha nincs a pályaválasztás mögött belső meggyőződés.

– A sok-sok elfoglaltságod mellett terében van-e egy diploma megszerzése? Egyetemi lap vagyunk, ezért azt is kérdezném tőled, hogy szerinted mekkora érték ma egy diploma?

– Sokféle szakmám van, tanultam HR-esnek és a jogra is jártam már, és bár sokkal könnyebben ment, mint a középiskolai évek, mégis tudom, milyen nehéz megszerezni a diplomát. Látom magam körül a diplomások szenvedéseit, amiatt, hogy rengetegen vannak, mert sokan azt gondolják, ez a belépő a sikeres életbe. Én azt hiszem, nem így van, inkább csak annyi a fontos, hogy amit az ember jól csinál, azt nagyon szeresse, így könnyedén a legjobbak közé kerül majd.

– Mennyire követed a csatornák mostanában zajló tehetségkutató műsorait? Igaz, most a konkurencia adón megy a verseny, de érdekelne a véleményed.

– Nagyon szeretem a tehetségkutatókat, mert értelmes és a kultúrát támogató műsorok ezek. Én is, ahogy a közönség többi tagja, szurkolok, ha egy-egy kiemelkedő produkciót látok. Sokan mondják, hogy egyre gyengébb a színvonal, és nincsenek olyan izgalmas előadások, de én nem hiszem, hogy elfogytak volna a tehetségek. Inkább az kezd egyre nyilvánvalóbbá válni, mennyi múlik a beválogató zsűritagok személyén, a műsorszerkesztésen vagy például egy-egy dalválasztáson.

Rácz Bea
Fotók: internet

„Szeged a legnagyobb rock'n'roll-sziget!”

Ezt kiabálja két dal között a mikrofonba Papp Szabi, a Supernem frontembere, mire a közönség hatalmas sikításban tör ki. Hát igen, ennek az együttesnek valahogy még mindig különös tehetsége van az emberek felrázásához. A pörgés, amit a színpadon produkálnak, végig töretlen: a róluk szakadó víz, a látható fáradtság ellenére is lankadatlanul tépik a hangszereiket a koncert utolsó pillanataiban is. Néhány perccel a fellépés után az öltözőjükben találom meg őket, messziről látszik, hogy teljesen ki vannak merülve. Készségesen helyet csinálnak nekem, én pedig mentegetőzőm, hogy nem fogom nagyon megkínózni őket.

– Néztetek benneteket a koncert alatt, és első perctől az utolsóig, mintha valami bomba robbant volna. Honnan merítitek ezt a hatalmas energiát?

Szabi: A rock az a fajta zene, az a műfaj szerintem, amit csak így lehet csinálni, hogy felrobbansz. Ez így van. Nem így van, Imike?

Imi: De igen, ezt aláírom.

– Elmúlt a nyár, vége van a sűrű, fesztiválozós időnek. Mit terveztek az őszi-téli hideg hónapokra?

Szabi: Jól felöltözünk, a színpadon pedig levetkőzünk. Igazából a nyarunk az legalább annyira foglalt volt, mint amennyire az lesz, remélem, az őszi és a telünk is. Benne vagyunk a munkában most két okból kifolyólag is. Elindult egyrészt a klubszezon, másrészt elkészítjük

a negyedik nagylemezünket, amelynek a munkálatai, remélem, hamarosan elkezdődnek. Tervek, vázlatok vannak, most nem tudok ennél pontosabbat, de elindult az építkezés.

– Nem lehet olyan sok mindent hallani rólatok, nem zsongtölelek a média. Ez egy tudatos elzárkózás, ahogyan azt a Zsebre dugott kézzel című dalotokban is előadjátok?

Imi: Igen, azóta vagyunk sikeresek, mióta nem szerepelünk egyik újságban, tévében sem. Rádiókban szeretünk lenni, de máshol már nem annyira. A zenekar az első két évben gyakran volt a médiában, mert az akkori menedzsmentünk ebben hitt, és ahogy annak vége lett, attól fogva azonnal megtriplázódott a közönségünk.

– Hogy képzeltek el magatokat tíz év múlva? Lesz Supernem zenekar?

Szabi: A jövőbe látni nagyon veszélyes dolog, de igazából ameddig véleményünk lesz a világról, addig miért ne lehetne? Hogyha megkaptad azt a lehetőséget és azt a... nevezük tehetségnek, hogy a különböző színpadokra te mehetsz fel, és el tudod mondani a nagyérdeműnek azt, amire gondolsz, akkor ezt ki kell használni. Ha mi ezt tíz év múlva is ugyanígy tudjuk gyakorolni, ahogyan most,

akkor azt szépen meg fogjuk köszönni. De tudod, milyen gyorsan eltelik tíz év! Hát nézz rám, én 63 éves vagyok.

Imi: Múltkor még csak 53 voltál.

Szabi: Na, ez az, látod?! (nevet)

– Szerettek Szegeden fellépni?

Szabi: Nem! (nevet) Ezt soha nem bírom kihagyni, de ez a szeretet

„... azóta vagyunk sikeresek, mióta nem szerepelünk egyik újságban meg tévében sem.”

„Mindenki ott van, ahol lennie kell.”

jele. Ez a város az ország egyik legjobb szórakozása, viccen kívül. Most nem mennék bele, hogy miért,

de hidd el, hogy ott fenn a színpadon sem viccből mondtam. Ez nem közhely, nem az imidzshez tartozik. Tényleg nagyon jó.

– Mit üzentek a szegedi fiataloknak?

Szabi: Vamos!, vagyis Gyerünk!

Czipa Éva

Fotó: Partypony

Ének- és táncprodukcióra redukálódik a műsor

A két kakukktojás: Veres Róbert McDe és a Strokes

Megvannak a középdöntősök. A Csillag születik műsorba jelentkező versenyzők közül 12 csapat került a középdöntőbe.

Az elmúlt 3 hét minden szombatján 10-10 produkciót láthattak a nézők, melyek végén a zsűri és a nézők szavazatai alapján alkalmanként négyen-négyen jutottak tovább. Így állt össze a 12-es team.

Az egyedi, meglepetést okozó, a hazai show-műsorban először látott produkciók többsége elvérzett. Gondolok itt *Unzöl Gyulára*, aki zenére koreografált műrepüléssel indult, vagy *Kollár Bettyre*, aki rúdtáncos műsorszámával mindenkit elvarázsolott, mégsem volt elég egyikőjük lenyűgöző mutatványa sem a továbbjutáshoz. A zsűri és a nézők inkább úgy döntöttek, hogy a Csillag születik estét ének és táncprodukcióra redukálják. Így került a középdöntőbe hat ének (Brasch Bence, Horváth Tamás, Tabáni István, Varga Viktor, Vásáry András, Végvári Eszter), négy tánc (egyéni: Csikó Szabolcs, csapat: Bad Boyz, Kutyakölykök, Szatmár Kamara) és két „kakukktojás” (Veres Róbert McDe és a Strokes) műsorszám. Míg az énekesekről annyit lehet mondani, hogy jó a hangjuk, a táncosokról, hogy jó a mozgásuk, addig a kakukktojásként emlegetett kettőről érdemesebb többet beszélni.

Egyikőjük Veres Róbert McDe, aki freestyle rap-pel kápráztatja el a közönséget. Szenzációs figura, a hip-hop szféra ismert alakja, hiszen már több freestyle versenyt megnyert. Vicces szövegei nincsenek megírva, így beszólogathat mindenkinek, mert nem lesz kirúgva. Ha

a zsűrinek ezt a mondatomat pontoznia kellene, akkor a 10-es skálán minimum 8-as adnának, ugye? De egy mondat vajmi kevés egy jó eredmény eléréséhez, szóval én maradok – rím nélküli – újságíró, Robi meg szekálja a népet, mert az neki való.

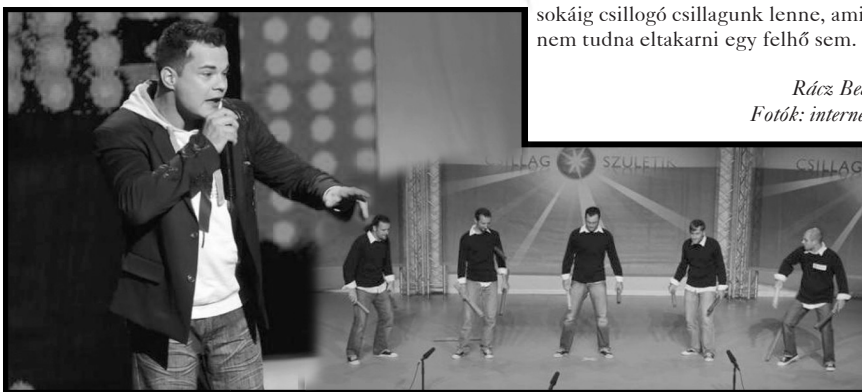
Ami egyben ének és tánc, show és agytrém, az maga a Strokes, akik látványos és humoros ütőhangszeres produkcióval léptek és lépnek is még fel. Igazán ütős bulit csinálnak, hangra hangolt csövekkel dolgoznak, melyek úgy épülnek fel akár egy orgona sípozása. Elképzelhetetlen, hogy milyen módon jönnek ki azok a hangok a csövekből, hiszen mi csak azt látjuk, hogy színekavalkád uralkodik a színpadon és az öt srác csak üti, üti a csöveket, és ismert dallamok csendülnek fel. Ez az együttes olyannal állt elő, ami Magyarországon eddig nem volt ismert, bevallom, jómagam is most

láttam és hallottam először ilyet, így továbbjutásukat a végsőkéig támogatom. Hajrá!

Tudom, nem lehetnék elfogult, de a műsor középdöntőjébe került számokról saját véleményem igencsak kiforrott. Nem szívesen bocsátkozok előrejelzéseimbe, mert nem végeztem jósnő szakot, tehát csakis a benyomásaim alapján mondom, hogy a döntőben Veres Robinak és a Strokes-nak helye van, akik mellé a tinilányok nagy kedvencei fog-nak bekerülni. Várhatóan a Bad Boyz-t csak akkor tudják lefőlözni a fiatal énekesek, Bence, Tamás és Viktor, ha megmutatják nek is kockahasukat, valamint éneklés közben fekvőtámaszt nyomnak és szaltóznak. Az itt a gond, hogy a tinilányoknak túl sok a zsebpénzüik, és a szavazásra költik. Inkább mondaná meg a zsűri és más szakemberek, hogy ki a legjobb, mert akkor biztosan fényes és sokáig csillogó csillagunk lenne, amit nem tudna eltakarni egy felhő sem.

Rács Bea

Fotók: internet

Edda

Átok és áldás

Pataky Attila számára az „Átok és áldás” közül egyértelműen az utóbbit jelenti a gyengébb nem, az album zömében erről is szól. Az új album fedlapján egy angyali lány látható hiányos öltözetben, sejtetve a kissé sikamlós dalszövegeket, amit a CD rejt.

Szegeden a zenekar szeptemberben mutatta be új albumát, a szabadkai úti jégpálya csarnokában. A több ezer ember elégedett lehetett, hiszen a koncert igényes volt. Kiemelném a fénytechnikát, ami nagyon feldobta a koncertet és az amúgy is kellemes zenét.

Az Edda harmincadik lemeze szeptemberben jelent meg, az 54 perces játékidőbe 13 szám fért bele. A lemezen egyaránt megtalálhatóak romantikus dalok (pl. a „Fény” és a „Szeretet”), túlfűtött számok („Egy fordulóból”) és politikai fennhangú nóták is („A jóllakott csapat”). A romantikus illetve a túlfűtött dalok szövege itt-ott lehetett volna erősebb is, a zenei alap azonban kiváló.

Az album „húzó nótája” az „Újra és újra” címet viseli. Ebben a dalban azok is ráismerhetnek a „saját Eddájukra”, akik a rádiókban játszott legnagyobb sikerszámokat ismerik csak az Edda-művektől. Az „Újra és újra” szám energiával teli, sodró dal, dinamizmusát egyértelműen a zene adja, illetve Attila vokálja. A szöveg ebben a számban is kissé misztikus, gondolkodni azonban nem sokáig érdemes rajta.

Másik kedvencem az album utolsó dala, „A jóllakott csapat”. Ezt a számot valószínűleg akkor se sokat játszotta volna a Sláger Rádió, ha nem szűnik meg a sugárzása. A nótában ugyanis Attila egyértelműen megfogalmazza az általános közállapotokról alkotott véleményét.

Sz.L.

Fotó: internet

KUKKOLÓ

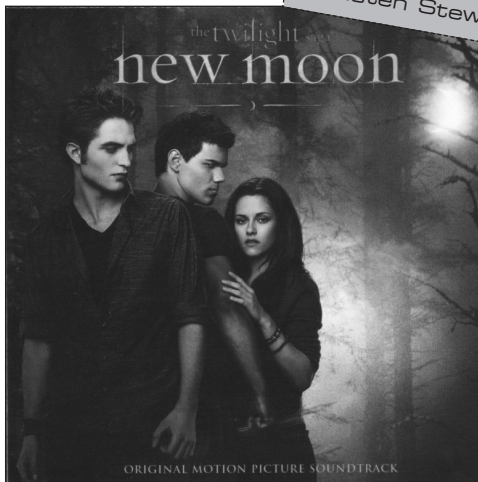
New Moon

Olvass, hallgass, éld át!

Végre a mozikba került a Twilight Saga második része, a *New Moon*, vagyis az Újhold, ezzel egy időben pedig a boltok polcaira a filmzenei cd-jé. De, hogy kik színesítik a zenei palettát, az már a megjelenés előtt jó pár nappal kitudódott.

Már szeptemberben lehetett tudni, hogy olyan nagy nevek szerepelnek majd a korongon, mint a *Muse* (akik az első lemezen is remekeltek a baseball-os jelenet alatt), *Thom Yorke* (aki már hosszú ideje nem vett részt egyetlen filmzene megalkotásában sem) vagy a *The Killers*. Ám sajnos idő előtt, egy mindenki által jól ismert videómegosztó portálra felkerült az összes dal, ráadásul végleges formában. De a hatás ugyanaz. Aki ismeri

„A zenével minden kifejezhető”
(Kristen Stewart)

a könyveket, könnyen tud azonosulni a filmzenékkel is. Az első cd az örömet, várakozást és szerelmet, a második pedig a szenvedést és a depressziót tükrözi, hiszen az elején oly boldognak tűnő Edward elhagyja Bellát. Miközben a lány az életéért küzd, addig Edward a világ egy ellentétes pontján végzetes lépésre szánja el magát, mellyel veszélybe sodorja valamennyiüket. Így azt, aki sokat hallgatja a cd-t, szintén egyfajta nyomasztó érzés keríti hatalmába. De erre is létezik megoldás, mint az összes fájdalomra: egy másik cd, mégpedig a Twilight filmzenei cd-jé. Legalábbis nekem ez vált be.

Alexandra Patsavas, akinek tehetségével a magyar nézők többek között a „Narancsvidék” és a „Grace Klinika” című sorozatokkal kapcsolatban ismerkedhettek meg (hiszen azoknak is ő volt a zenei vezetője), a tavalyi Twilight cd után elvállalta a New Moon elkészítését is. Ismét nagyon jó érzéssel válogatta össze az ismert és kevésbé ismert előadókat. Az előzőek az első részhez képest most szívesebben vállalták a megmérettetést (egyesek szerint azért, mert nem voltak biztosak az első film sikerében). A filmzenéből listavezető lett az Amerikai Egyesült Államokban, és két klip is készült a film részleteivel. Az egyik a *Death Cab From Cutie*-től a „Meet Me At The Equinox” című dalhoz, a másik pedig az *Anyá Martina* által énekelt „Satellite Heart”-hez.

Barka Niki

Fotó: internet

Shakira újra az élen!

A 32 éves kolumbiai énekesnőnek október 12-én jelent meg a legújabb albuma, a „She Wolf”, rajta pedig a már híres „Did It Again”, „Gypsy” és a címadó „She Wolf” című slágerrel, melynek klipje igencsak pikánsra sikerült.

Az új album az énekesnő harmadik stúdióalbuma, melynek megjelenésében részt vett társszerzőként és társproducerként is. Tizenkét dallal találkozhatunk, ebből kilenc új, a maradék három pedig, a „Lo Hecho Está Hecho”, az „Anos Luz”, a „Loba” az album angol nyelvű „Did It Again, Why Wait” és a „She Wolf” számok spanyol nyelvű feldolgozása. Az énekesnőtől eddig megvezetett indiai, közép-keleti, latinos és kolumbiai dallam most keveredik egy kis elektronikus hangzással, mely az egész album jellegét a jelenlegi elektronikus zenei trendeknek megfelelően határozza meg. Nagy szerepet kap a szintetizátor, az énekesnő célja volt, hogy a latin-pop irányából az elektro-dance-pop felé jusson. A látszólag egyszerű zenében egészen különleges, olykor hipnotikus, máskor pedig szaggatott ütemek, valamint egzotikus hangszerek és zenei megoldások fedezhetők fel. Az album elkészítésében közreműködött például Pharrell, Wyclef Jean, a The Neptunes és John Hill. A „She Wolf”-al az album sikere kezdetben még kétséges volt, de a „Did It Again” című számának megjelenése minden várakozást felülmúlt. Az album már hét országban is a top5-ben szerepel, illetve még tizennégy országban az első között van, így nagyon jó helyezéseket ér el az iTunes chart-on is. A „Good Stuff” és a „Why Wait” keleties mo-

tívumokkal van megtűzdelve, de nagy sikereket ígér a Sam Endicott-tal készült „Men In This Town”, a Hill-lel készült rockos „Mon Amour”, de hangzatos a „Long Time” és Wyclef Jean-el előadott „Spy” című száma is. Az album zenéje kísérletező jellegű, ám Shakira hangja és előadásmódja még mindig összetéveszthetetlen: ha kell, lágy, ha kell, erőteljes és dinamikus is tud lenni.

Shakira a lemez októberi megjelenését követően egy időre visszavonul. Ő minden idők leg sikeresebb kolumbiai énekesnője, és Madonnahoz hasonlóan mindig megújul, de sikeréhez igazából nemcsak az énekudása, vonzó külseje, hanem a kitartása és sokszínűsége is hozzájárul. Shakira eddig világszerte összesen több, mint 60 millió lemezt adott el. Remélhetőleg ez az album már meghozza neki a várva-várt Golden Globe-díjat is, amelyre eddig csak jelölték.

Gábor Zsuzsanna

Fotó: internet

Tizenhárom almafa

Az Erdélyben élt magyar származású *Wass Albert*től nem igazán olvashatunk humoros írásokat, de ez az 1953-ban írt műve mégis magának tudhatja ezt a kiváltságot, ahogy folytatása, az „Elvásik a veres csillag” is. A regény egy mítosszal kezdődik, mely szerint, amikor az Úr megteremtette „Erdély-országot”, egy kicsit talán megfélemlezett róla kezdetben, de végül – ahogy az író fogalmaz – uraskodásra odavetette a magyarokat, megteremtette a lustálkodó románokat, odaküldte a szászokat, hogy valaki dolgozzon is, s végül, hogy az ész is képviselve legyen, odadobott egy maroknyi székelyt. Az író ezt a mítoszt figurázza ki illetve a politikai-társadalmi hazugságokat, a különböző érdekcsoportok hatalmi harcait. Bemutatja mindennek hatását a kisebb emberekre és a mindennapokra.

A főszereplő a kommandói vadőr, Tánccos Csuda Mócsi, akinek kalandjai Erdély visszacsatolásakor kezdődtek a világháború idejében, amikor Észak-Erdély ismét visszakerült Magyarországhoz egy rövid időre. Megismerhetjük személyében és történetében a valódi székely sorsot, ugyanis a határt pont Mócsi otthonánál húzták meg, és a nagy becsben tartott almái közül hat megmaradt neki, hét pedig átkerült a túlsó oldalra. Ezek a fák – melyeknek termését eladták, lehullott gyümölcseiből pedig pálinkát főztek – biztosították család-

jának a megélhetést, és Mócsi nem rettent meg attól sem, hogy olykor csellel, leleménnyel, de megvédje háza tájkát. Mindeközben belekeveredett a románok és magyarok közti indulatokba, viszont éles elméjével és humorával okosan kikerült a nehéz

helyzetekből úgy, hogy abban senki sem találta kivetnivalót. A székely emberek ősi türelmével várt és csitította a kedélyeket. Kalandjai a katonaságnál folytatódtak, ugyanis besorozták a gyertyölgyesi erdőbe, a falubeli székelyekkel együtt, hogy megvédjék a határokat. Eközben barátokra is lelt, akikkel a háborús évek alatt sem veszítették el leleményességüket, hiszen egy kis szabadságért cserébe még egy zászlós urat is sikerült medvevadászatra elcsalniuk, ahol persze valójában Mócsi kínálta „tálcan” a medvét. Ám nem rettent meg a parancsoló hadnagtól vagy a többi magyar tisztől, sőt magától az orosz komisszártól sem. Kinél medvével, kinél pálinkával, kinél pedig humorral, de végül mindenkinél talált egy kis rokonszenvet, mely segítette őt a nehéz időkben. Miután Mócsi megszökött az orosz fogságból, hazatérve megcsónkított fákat talált, de a felesége és két gyereke épségben átvészelte a háborút, és számára ez volt a legfontosabb.

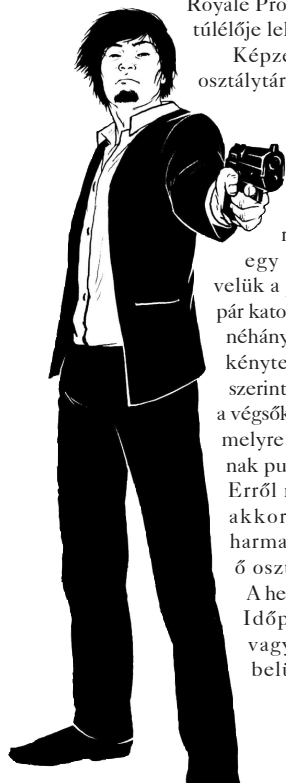
A történetben szereplő fák tulajdonképpen a székelyek „fennmaradásának” jelképévé válnak, mert a látszólag kárba vesztett, meghagyott csonkból újra életrevaló vesszők sarjadtak. Uralmak, hatalmi harcok jönnek-mennek, de Mócsi továbbra is várja a megújulást hozó tavaszt, és reménykedik a békében és az igazságban, „Mert Isten, aki a kivágott csonkból termőfűt tud növeszteni újra, nem hagyja elveszni a népeket sem, akik benne hisznek.”

Gábor Zsuzsanna
Fotók: internet

Takami Kósun: Battle Royale

„A Programnak csak egyetlen túlélője lehet: A GYŐZTES”

Valahol, valamikor egy diktatórikus távol-keleti országban az állami vezetők kegyetlen kísérletet eszelnek ki: középiskolásokat egy lakatlan szigeten arra kényszerítenek, hogy életre-halálra megvívjanak egymással. Fegyverként azt használják, amit kapnak. Például étkezésre használatos villát, géppisztolyt, automata pisztolyt és ami a kezük ügyébe akad. A Battle Royale Programnak csak egyetlen túlélője lehet: A GYŐZTES.

Képzeld el mindenki, hogy osztálytársaival éppen osztálykirándulásra tartanak, ám egyszer csak altatógáztól mindenki elalszik. Később a negyvenkét tanuló egy osztályteremben ébred a nyakukon egy fémpánttal. Szemben velük a programvezetőjük és jó pár katoná. Mielőtt felocsúdnak, néhányan már meg is haltak, és kénytelenek ráébredni, ez szó szerint véresen komoly és harc a végsőig. A „játék” a Program, melyre szüksége van az államnak pusztán a statisztika miatt. Erről mindenki tud, ugyanakkor reménykedik, hogy harmadikos korában nem az ő osztálya lesz kiválasztva. A helyszín egy lakatlan sziget. Időpont: ameddig bírják, vagy ha huszonegy óra belül nem hal meg senki,

akkor a nyakörvnek köszönhetően mindenki felrobban. De öröm az ürömben, hogy a Győztes, aki életben marad, egész hátralévő életében juttatást kap az államtól. Ja, és megnyugodhat mindenki, mint mindig, ebben a „játékban” is van olyan, aki csal, önként gyilkol, és élvezi.

A könyv *Takami Kósun* egyetlen regénye. Eleinte az összes kiadó visszautasította, ám végül az Óta kiadó meggondolta magát. Mondani sem kell, a mű végül nagy sikert aratott. A könyv igen gazdagon illusztrált. Rögtön az első (és az utolsó) oldalakon látni azt a térképet, amit minden egyes diák „zenetfelszerelésébe” becsomagoltak, illetve azokat az időpontokat és persze zónákat, amelyek kétóránként tiltott területté válnak. Ezekről a „játékosokat” hangosbemondón hatóránként tájékoztatja a programvezető. Ha valaki a megadott időn túl erre a területre téved, a nyakpántjának köszönhetően felrobban. A történet könnyebb követését segíti a minden oldalon és a fejezetek végén megtalálható szám, melyek azt mutatják, hogy mennyien maradtak még életben. Mindezek mellett, ha valakinek nem lenne elég jó a képzelőereje, vagy nemes egyszerűséggel nem szeretne belegondolni hogyan is nézhetnek ki a diákok, azoknak rögtön a borító, majd később több oldal is segítséget ad.

A mű a mai Távol-Keletet mutatja be, Magyarországon 2006-ban jelent meg. Sokan talán a nem olyan régi megalkotása és története miatt hasonlítják *Sir William Gerald Golding* „Legyek ura” című művéhez. Akinek az utóbbi alkotás nem lenne ismerős, azzal megosztom, miről szól. Egy valószínűsíthető III. világháborúban néhány gyermek egy lakatlan szigetre

vetődik. Gyorsan összeismerkednek, és megalakítják saját kis kolóniájukat. Nem telik bele sok idő, előjön a „szörny”, és feszültséget szít közöttük. Felbomlik a szövetségük, és végül ölni is képesek az igazukért, míg végül egy tengerész meg nem menti őket. E történetből és a Battle Royale-ból is készült filmváltozat.

Barka Niki
Fotók: internet

Egy ismert patikahálózat jóvoltából egy különleges Chagall-kiállítás utazott be öt magyarországi várost szeptember 4. és december 20. között. Október 17-től három héten keresztül a szegedi Reök-palotában csodálhattuk meg a tárlatot.

Pászti Ágnes, a Chagall-sorozat sajtófőnöke a megnyitón azt mondta, két célt szerettek volna elérni a kiállítással: egyrészt különleges ajándékkal akartak kedveskedni törzsvásárlóiknak, másrészt szeretnék volna a kultúrát valamivel elérhetőbb áron elhozni számunkra. Szerény véleményem szerint mind a két elhatározást sikerült megvalósítaniuk.

A látogatók 112 litográfiát tekinthettek meg, melyek mind egy német magányújtó tulajdonát képezik. A művek nagy része bibliai témájú, azonban láthattunk néhány olyan képet is, mely az ógörög mondavilág alakjait, vagy épp a cirkuszok atmoszféráját idézte fel, de akadtak Párizs vagy Velence hangulatát megragadó munkák is.

Marc Chagall a Bibliával, mint képei témájával az 1930-as években kezdett foglalkozni, utazásai alatt sok bibliai tájat tanulmányozott is. Tevékeny, hosszú élete folyamán (98 évet élt!) rengeteget dolgozott a világ különböző pontjain, és utazásai során nem kisebb barátokat szerzett magának, mint pl. Guillaume Apollinaire vagy Robert Delaunay. (Apollinaire egyébként az ő műveire használta először a szürrealista jelzőt.) Chagallt a XX. század egyik legkiemelkedőbb festőművészeként tartják számon, fantáziaképeit ábrázoló munkái nagy hatással voltak mind a szürrealizmus, mind az expresszionizmus alkotóira.

Az Őszi Kulturális Fesztivál keretében a tárlat az utolsó héten minden diák számára ingyenesen látogatható volt, így nem csoda, hogy a termekben egymást érték az általános

Itt járt Chagall

és középiskolás csoportok. A kiállításon nagy örömmel konstatáltam, hogy Chagall álomszerű, mesevilágot idéző képei nem csak a festészet nagy mestereit ihlették meg, hanem napjaink kis alkotói is: a második teremben hosszú asztalsort találtam, ami papírokkal, festékekkel, ecsetekkel várta a gyerekeket. Nekem személy szerint nagyon tetszett, hogy ilyen interaktív vázázolták a kiállítást, mert ezzel sikeresen keltették fel az apróbbak érdeklődését is, a számukra még talán kissé unalmas kiállítás iránt.

A jó példát látva igyekeztem én is gyermeki lelkesedéssel járni Chagall képei között, és közben eszembe jutott valami, amit mostanában olvastam róla. Azt írták, az volt ebben a festőben a zseniális, hogy az ábrázolásaiban nem a vallások különbözőségére, hanem azok közös vonásaira fektette a hangsúlyt. Arra gondoltam, mennyire jó dolog, hogy egy ilyen világban, ahol a különböző vallások inkább elszeparálják egymástól az embereket, valaki mégis egyetlen nagy egységként világít rájuk. És valóban, itt a képeken az angyalok, Mózes, Phileas, Chloe és a többiek mind részei voltak ugyanannak a világnak: Chagall varázslatos, itt-ott humorral fűszerezett, érzelmekkel teli, magával ragadó világának.

Czipa Éva
Fotók: internet

Messiások – Már közel a megváltás?

Szeged kulturális rendezvényei sokszínűek, izgalmasak, ám van olyan, hogy ki kell lépni egy közegből, el kell tőle távolodni egy kicsit, hogy észrevegyük, máshol, más városban is lehetnek ugyanolyan fajsúlyú koncertek, előadások vagy éppen kiállítások. Ezért számolnék be ezúttal egy nem szegedi, ám megkerülhetetlenül brutális és mégis felemelő érzést nyújtó kiállításról, melynek székhelye a debreceni Modem patinás épülete.

A karján töviskoszorút viselő fiút ábrázoló plakátokból már ki lehet találni, hogy a *Messiáso*krol van szó. A tárlat címéből kiindulva gondolhatnánk arra, hogy „ezmost egyvallásoskiállításvagymí”. Pedig nem. Sőt, mélyen hívő embereknek nem is igen ajánlanám, hogy végignézzék a festményeket, fotókat, videókat felvontultat tárlatot. Nem azért, mert profánul véres dolgokat látnak, hanem azért, mert szinte minden egyes alkotás képes felkavarni gyomrot és lelket egyaránt. Be kell valljam, jó pár kiállításon végigmentem már, de ilyet még sohasem éreztem: remegő kézzel, felkavart gyomorral, kalapáló szívvel vártam, hogy mi jöhet még?! És igen, tudott olyan jönni, ami még erősebbé tette bennem ezeket az érzéseket; tudott olyan jönni, hogy azt mondtam, itt megállok, nem megyek tovább.

A kiállítás témája már címében megfogalmazódik: „... a nyugati ember és a megváltás gondolata”

– de ennyire nem egyszerűsíthető le a dolog. Nem csupán a megváltásról szól, sokkal inkább a testről, a halálról, a megváltás lehetőségéről és arról, hogyan gondolkozik mindezekről a háborúkat, válságokat, tömegpusztítást, a test meggyalázását végignéző, végigélő huszadik századi ember, művész. És íme, az eredmény: *Abramovic* ötágú csillagot vés a hasába, *Nitsch* kibebelezett disznókat feszít keresztre, *Serrano* a halottasházban készít fotókat, *Get-Stankiewicz* „csinálna magát” keresztrefeszítő készlettel rukkol elő, és így tovább. Itt a modern kor értelmezésével szembesülünk, melyben több a frusztráció, az elfojtott düh és keserűség, mint a mennyei boldogság lehetőségét ígérő, szépséges mennybemenetel.

A tárlaton százharminc művész kétszáz alkotása látható, melyek tizennégy országból és számos hazai múzeumból érkeztek. A kiállítás tematikája négy részre osztható: a test, a halál, a történelem ígérete és a megváltás. S ezt az elrendezést is remekül „alátámasztja”: szelíd képekkel indítunk, mikor még rácsodálkozunk egy-egy műre, hogy jó, ez *Picasso* vagy *Munch*, aztán ahogy haladunk tovább, ezeket elfelejtjük, s mikor a halál termébe ereszkedünk alá, már az sem számít, csak ne remegnék ennyire. A történelem hamis messiásainak is jut egy igen jelentős rész, ahol kis Hitlerék mosolyognak ránk, majd egy nyomasztóan hosszú, sötét folyosón át jutunk a megváltás termébe, ami ugyan nem nyugtat meg, de talán enyhíti az eddig átélteket.

A kiállítás minden brutalitása ellenére rendkívül szép. Nem úgy szép, mint egy klasszikus

Jézus-ábrázolás, hanem úgy, mint a modern kor csalódott emberének kiütöközése, csodavárasa. Annak pedig külön örülök, hogy egy ilyen jelentőségű tárlatot nem a fővárosban láthatunk, hanem egy vidéki nagyvárosban. A Messiások december 31-ig látogatható Debrecenben, mindenkinek látnia kell.

Cikk és fotó: Zsófi

Instant kultúra – 3 in 1

Adott egy színpad, ahol összegyűjtöttük egy hanyatló ország – nem nagy titok: kis hazánk – maroknyi elesesített sorsú karakterét. Eddig nem mondtunk semmi újat, igaz? De vajon mit keres ennek hátterében a falra vetítve Kokó fényképe és a Belga zenekar egyik klipje? Hogy fér össze Ádám és Éva története a Magyar népmesékkel, és miért viselnek a szereplők ruha helyett fóliát? Na, erre már lehet, hogy a legrenitensebb kisdiák is felemelné fejét az iskolapadról.

A helyszín a Reök-palota, a darab pedig a *Szegedi Focus Műhely* előadása, a „LightMagyarMix”, másképp: mocskosul szelíd magyarság-paródia. Ahogy már a Focus gárdájától megszokhattuk, elrugaszkodnak a hagyományos színjátszástól, és a kifejezőeszközök széles tárházát vonultatják fel. A koncepció is páratlan: a magyar irodalmi kánon három kiemelkedő darabja: a „Bánk bán”, a „Csongor és Tünde” és „Az ember tragédiája” egy műben, 50 percen. A hat főszereplő mellé, akik kikerültek a „nagy magyar karakterpiacra”, szükség van egy univerzális figurára, aki ha kell Balga, ha pedig épp úgy adódik, Tiborc vagy Lucifer. Ő a Mindenkorai Mellékszereplő. Így heten, mint a gonoszok – meglepő egybeesés – vágnak neki, hogy elmélkedjenek életről, becsületről, hazáról, hűségéről és szerelemről.

A karakterek kortalanok, így Éva, Melinda és Tünde nyugodtan lebzselhetnek egy XXI. századi strandon, arról trécselve, hogy mit dob ki a Google, ha beírják saját nevüket. Tünde újr olvashatja egy butuska blogban a „buksza” és

Csongor storyját a kannás bor árnyékában, Éva pedig elképedve tapasztalhatja, hogy egy-egy szépségszalonnán ugyan őrzi emléktét, de a „Kötelezők röviden”-ben alakjára csak pár karaktert pazaroltak. Ha már mi nem vagyunk hajlandók tükrörbe nézni, akkor majd az elsárgult papírlapok asszonyai tükröt tartanak elének.

Mindenki töpreng, hol rontotta el, egyszer magukat, másszor párjaikat vádolják. Esmék akadnak még ugyan, de nincs, aki küzdjön értük. Még az örök harcosok is meginganak hitükben. Lassan minden összeomlik, még a darab egyetlen díszletét képező állványzat is felborul.

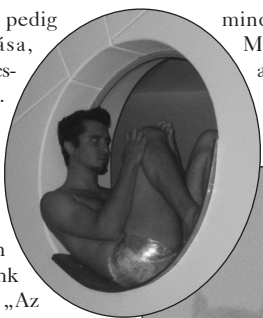
Miként rezonőrünk jelzi, itt úgy dől romba minden, mint a kereskedelmi rádiók Magyarországon. Érzékelhető a darab aktualitása: hozzánk, rólunk, nekünk szól. Kulturális értékeinkre, sportolóinkra, művészeinkre és magyarságunkra is büszkéek le-

hetnénk, de annyira ránk ragadt a magyar mentalitás, a pesszimizmus, hogy már erre sem vagyunk képesek. A jövőt sötétben látni viszont... – nos, ebből jelesre vizsgáztunk.

A szereplők végül mind belátják, hogy hibáztak, s visszatérnek saját szerepkörükbe, hogy megmutassák nekünk, mégis van valami igazság abban, amit Madách mester írt: „Az Élet célja a küzdelem maga.”

A darab groteszk módon közelítette meg a témát a maga modernségével. Elérte, amit egy ilyen előadás csak elérhet: tanító módon szórakoztatott, fityiszt mutatva ennek az értékválságban sínylő nemzedéknek. A végkicsengése számomra olyan volt, mint „A tanú”-ban Pelikán elvtárs gondolatmenete a magyar narancsról: lehet, hogy a mai magyar nemzet kicsit sekélyesebb, kicsit ostobább, de a miénk.

Cikk és fotók: Papp Melinda

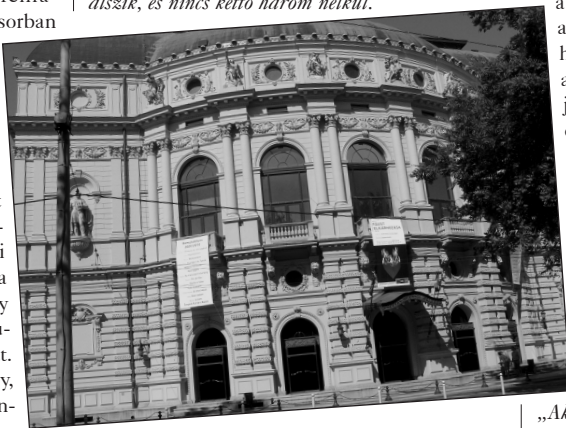

„Két nézőpontból” a színházban

Alexandre bis
Alexandre kétszer

A szegedi Nagyszínházban november 9-én és 10-én játszották ezt a darabot, melyet feliratozva mutattak be. Sajnálatomra az első sorban szinte csak francia nyelvtudására hivatkozhatott a közönség a színpad felett elhelyezett felirat miatt. Az egyfelvonásos darab (alcíme szerint „Egy ember tragédiája, aki levágta saját szakállát”) 1937-ben készült, ám csak jó negyedszázad múlva, szerzője halála után került először bemutatásra. Főhőse egy szerelmes férj, Alexandre – aki szakáll nélküli arccal – saját unokatestvérének kiadva magát udvarol a saját feleségének, hogy próbára tegye annak állhatatosságát, azután magába roskadva ünnepelheti diadalát. A többi szereplő, Armande, a szépasszony, az őt hiába ostromló gavallér, Oscar és a fontos szerephez jutó szobalány, Philomene inkább a „Denevér”-ből ismerősek. A mű igazi hangvételét azonban André Wurmser szürrealizmusba hajló szövege határozza meg. A narrátor például egy festett portré. Időnként egybecsúszik a vízió és a realitás. A lélektani dráma azonban világos: az asszony felismeri a csapdát, mégis enged az „unokatestvér” csá-

bításának. Más férfi ugyan nem kell neki, de élvezi a megcsalás örömeit. Így válik érvényessé a „Cosi”-ből ismert tanulság: „*Ne tedd ki tudatosan feleségedet a kísértésnek, mert az ördög sosem alszik, és nincs kettő három nélkül.*”

L'Heure Espagnole
A Pásztoróra

Tanulván az előző egyfelvonásos darabból, most a kakasülön foglaltunk helyet, hogy a feliratot és a drabot a legkisebb szemfórgatással tudjuk megtekinteni. Torquemada órásmester minden nap

beállítja a város toronyóráját. Távollétét kiharosnálva felesége, Concepcion ilyenkor fogadja szeretőit. Ezúttal véletlenül ketten is befutottak: Gonzalve, a széplelkű költő, és Don Inigo Gomez, a korosodó, ám dúsgazdag bankár. Ráadásul az asszony nyakán marad az óráját javíttatni hozó ösvérhajcsár, Ramiro is. A leleményes asszony azonban mindent megold. Gavallérjait egy-egy terjedelmes órába bújtatja el egymás elöl, aztán az izmos ösvérhajcsárral cipelteti őket fel a szobájába, majd ismét vissza a műhelybe. Sajnos a költőt Concepcion helyett saját éneke bűvöli el, a bankár „órája” pedig már lejárt. Ekkor az asszony ráébred, hogy az erős és készséges ösvérhajcsár lenne a legalkalmasabb szerető és végül megkapja, amit akart. Hazatérő férjének olyan vevőként mutatja be a másik két szeretőjét, akik már bele is bújtak a kiszemelt órába. A közönségnek pedig a következő tanulságot vonja le: „*Aki szeretőt tart, tartson igazi férfit!*”. A könnyed egyfelvonásos darab hirtelen fordul át a fináléba, éppen amikor egy igazi opera csúcspontja következne, minden szereplő elkezd együtt énekelni, ahelyett, hogy egymásnak ugranának. A sebtében elvarrt cselekmény sokat von le a darab értékéből.

Sz.L.
Fotó: Török Rozsi

The Brothers Bloom

Amikor a terv félrecsúszik...

Egy nálunk még kevésbé ismert rendező annál nagyszerűbb filmje került november első hetében a magyar mozikba. A „The Brothers Bloom – Szélhámos fivérek” nem egy egyszerű vígjáték, de hagyományos road-movie-nak sem mondanám. Szokatlan stílus, különleges karakterek, ismert szereplők és változatos helyszínek. Rian Johnson újabb sikerfilmje.

A történet két harmincas éveiben járó testvéréről, Stephenről (*Mark Ruffalo*) és Bloomról (*Adrien Brody*) szól, akik az átverő-művész életet választották. Gyermekéveik alatt nevelőszülők sokaságánál fordultak meg, mígnem vérbeli, világhírű szélhámosokká váltak. A mun-

kamegosztás mindig arányos volt: Stephen zseniálisan mesteri terveket sző, melyeknek főszereplője mindig Bloom, aki hibátlanul hajtja végig pontról pontra kidolgozott átveréseit. A szemfényvesztés művészete bámulatos, Bloom mégis beleun ebbe a szerepbe, és egy forgatókönyv nélküli világot szeretne magának. Bátyjának ellenben mindene a család, melyről az élete árán sem lenne képes lemondani. Bloomot végső visszavonulása előtt még egy utolsó nagy terv megvalósítására veszi rá, melynek célpontjában a magányos és gazdag, hobbigyűjtő, „epilepsziás fényképész” Penelope (*Rachel Weisz*) áll. Az út az eddig kevés-

bé gyakori helyszínekként használt Görögországon, Montenegrón, Mexikón vezet keresztül, egészen Prágáig, majd Szentpétervárig. S bár a terv lépéseit pontosan követik, a Bloom-fivérek végső átverése egészen másképp sült el, mint az Stephen rajzában szerepel. A road-movie egy vígjátékon keresztül tragikus drámába tart, ami ugyanakkor minden szereplőre kiterjedő, jellemfejlődésen vezet át. A fivérek életét átszövő látszat és valóság kérdése, az átverés

művészete minduntalan visszautal a színház, és filmkészítés világára, ami az utolsó drámai jelenetben egyértelműen, és már mindenki számára szétválaszthatóan megtörik.

Rian Johnson „Brick” című krimijével mutatkozott be a nagyvilágnak, melynek fiatal szerep-

lőiben a klasszikus gengszterfilmek hőseire ismerhetünk. Alkotását összesen kilenc díjjal jutalmazták a világ különböző fesztiváljain. Újabb filmjében megtartotta a bűnügyi vonalat, melybe egyéni hangulatú komédiát vegyített. A népszerű színészgárda által megtestesített karakterek pontosan kidolgozottak, párbeszédek pedig jellemeikből eredően eltérnek a megszokottól. Érdemes említést tenni a díszletről, és a szereplők öltözetéről is, mely leginkább egy vándorcirkusz szereplőire emlékeztet, akik a szennzációs, ám életveszélyes költénc előadására készülnek. Ki esik le legvégül, s mi a végső igazság? Az út során sokszor az az érzésünk, már mi sem találjuk látvány és valóság határát, de a Bloom fivérekkel együtt végül mi is célba érkezőnk.

Kliszek Zsuzsa
Fotók: internet

This is it

Néhány héttel ezelőtt a világ 19 nagyvárosában egyszerre indították el Michael Jackson koncertfilmjének vetítését. A hivatalos premiert Los Angelesben tartották, de a hazai bemutatón a hajnali kezdés ellenére is teltház volt. A világon 99 országban tarták a közönség elé a filmet, s a nagy érdeklődésre való tekintettel az előzetes két hetes vetítési időszakot meghosszabbították szinte minden országban.

Dokumentumfilm, koncertfilm és zenés műsor 90 percben egy elmaradt, sohasem volt koncertről. A világhírű popsztár ugyanis 12 év után 2009 júliusa és 2010 márciusa között ötven koncertből álló turnéra készült Londonban, amelyre hihetetlen gyorsan elkeltek a jegyek. Mint tudjuk, a show kezdete előtt alig három héttel Jackson váratlanul elhunyt. Kenny Ortega, a koreográfus és turnérendező filmet készített mindabból mi megmaradt nekünk, a világnak...

„This is it” – ezt a nevet adta a koncertsorozatának az 50 éves popsztár. Az ugyanezt a címet vi-

Ennyi maradt...

selő film tele van látványos elemekkel, és egy igazán élvezhető zenés-táncos műsort tár a szemünk elé. A táncosok, a statiszták, a munkatársak, mind gondosan kiválasztott tehetségek és Jacksonnal egy hihetetlen jó csapatot alkottak. Mindezt a rendező, Ortega is hitelesíti és koordinálja.

A popsztár 50 évesen, betegesen a fiatal táncosokat megszégyenítő lendülettel és energiával kezdte el a próbákat, kiváló statiszták, kollegák kíséretében. Júniusban sor került még a két főpróbára is a londoni arénában. Nemesak kitálalta, de megtervezte, majd elkezdte élni is azt a koncert-showt, amelyet azonban már sohasem fog végigjátszani és végigénekelni.

Kenny Ortega ezeken az alkalmakon rendszeresen készített képsorokból, valamint Jackson legközelebbi barátaival, munkatársaival készült beszélgetés-részletekből, archív felvételekből állította össze ezt a közel két órás filmet,

amely bemutatja milyen volt Michael Jackson, hogyan látták a barátok, közeli ismerősök, kollegák és Ortega, de főleg azt hivatott bemutatni, milyen lett volna az a remekül összeállított koncertturné, amelyre már nem kerülhet sor.

A film méltó emlékül szolgálhat a hírességről minden rajongónak, de valójában az egész világnak...

Császai Zsüliet
Fotók: internet

Up'!

Pixarra fel

A Pixar az egyetlen olyan stúdió, amelynek a pusztá neve garancia a mindenkit lenyűgöző animációra és szórakozásra egyaránt. Az idei csemegéjük, a „Fel!” immáron a trendnek megfelelően 3D-ben jött ki, és még mindig nem győzünk csodálkozni. Aki a „Némó nyomában” stílusát szerette, a „Verdák” kedves rajzait kedvelte, a „Hihetetlen család” látványorgiájától padlót fogott, a „Wall-E”-től elérzékenyült, annak garantált agyonnézést fog igényelni a leg-

ségével egykori közös álmukat és felkeresse a mesebeli Paradicsom-vízesést a dzsungel mélyén. Teszi mindezt a házára felszerelt lufi-hegy segítségével. Az egyéni megváltáshoz azonban el kell viselnie egy véletlenül a házában ragadt duci cserkészfiút is. A morózus, Walter Matthaura hajazó, kiállhatatlan öregúr a finom lírai felvezetés után eljut céljához. Azonban ott, a játékidő maradék egy óráját kitöltendő, nem várt kalandok sora veszi kezdetét. A gyorsuló akciók mentén lassan felfejlik a nagy igazság, hogy minden utazás csak a legnagyobb kaland, az élet része csupán. Útközben egy kelektóya óriás madár, egy beszélő, szerethetően butuska kutya és rosszfiúként egy megtérbolyodott felfedező is belekeveredik a történetbe.

újabb remek. Ezúttal a bevezető pár perces, dialógusmentes montázsszekvenciában a felelősségteljes élettel és párkapcsolattal járó örömteli monotonitást olyan eleganciával látjuk, hogy a rajzfilmes jelzőt rögtön zárójelbe tehetjük. Az igazi hús-vér történetben egy mindig álmodozó, felfedezőnek készülő házaspár egész élete tárul elénk, egészen az öreg feleség kórházi ágyáig. A megindító és lágy képsor biztosan maradandó filmtörténelem lesz.

Később az egyre modernebb és nagyobb felhőkarcolók tövében magára maradt kiállhatatlan, zsémbes öregúr dacol a múlt idő szorításával. A célja, hogy valóráváltsa fele-

A sebesebb tempóban a képi világ remekül helytáll, de a kezdeti melankolikába hajló, esendően emberi kikacsintások picit megsínylik a film egyenetlen hangvételét. Szerencsére a helyenként Indy paródiaja fulladó időkkel otthoni survivor sok kis Disney humororszát is elszór útközben, hogy minden korosztály elégedetten nevehessen egy jót. A hamisítatlan

Könyvajánló

Lányi András:
Porcelán az elefántboltban

„A gazdasági globalizáció azt jelenti, hogy a tőke korlátlan, szabad mozgása kedvéért az államokat lemondatták az önvédelem alapvető eszközeiről. A többit elvégezte a kiszolgáltatott helyi piacok versengése a befektetők kegyeiért: leszorította a munkaerő árát, az adós (eladósított) országokat arra kényszerítette, hogy feléljék természeti forrásait, szétzilálta a közösségeket, lerombolta a kultúrák gazdag sokféleségét, korrumpálta a közhatalom birtokosait és a demokratikus folyamatokat, végül mérhetetlen nyomort teremtett. Ezt a harmadik világbeli tünetegyüttest ma már Magyarországon is a maga kifejtett állapotában tanulmányozhatjuk.” (részlet a könyvből)

Lányi András a tőle megszokott éleslátással fogalmazza meg véleményét társadalmunkról, az országról és annak tágabb környezetéről. A könyvben továbbá olvashatunk az ökológiai szemléletű politika hazai fejlődéséről, eseményeiről is.

Összeállította: Székely László

gyerekképként átvédld, „Fel!” a végére még keretbe zárja az öregúr komorabb, szeretettel teli önanalízisét. Az életkortól független emberi megváltást csöpögéstől mentesen „festi fel” a film. Az idős kort még egy idegesítő nagyfejű kisfiúval a nyakában is lehet bizony élvezni. Az élet nem mindig vidám ugyan, de a barátság láthatóan mindenben átszög, ha nem zárkózunk el tőle, és általa a valódi kalandoktól. A „Fel!” egész atmoszférája már csak ezért a tanulsággért is megérte. Továbbra is igaz tehát, hogy ha a Pixar leteheti a védjegyét, garantált a színvonal és a letaglózó látvány. Nincs mese, irány a mozi.

Vass Attila
Fotók: internet

Capitalism: A love story

A film szeptemberben debütált a velencei és a torontói filmfesztiválon. Olyan filmmel van dolgunk, amit a pénzügyi trükkökkel meggazdagodott bankárok nem fognak szeretni. Moore legújabb alkotásában a korporatív – azaz vállalati – hatalomnak az amerikai társadalomban végzett rombolását veszi górcső alá. „Mekkora árat kell fizetnie Amerikának a kapitalizmusba vetett feltétlen bizalmáért?” Teszi fel a fundamentális kérdést a rendező. A kérdés nyilvánvalóan költői.

Az '50-es és '60-as évekből származó bevágások, a zenei aláfestések zseniális összekapcsolása a képi világgal, kitűnő végeredményt ad. Az egyik legbeszédesebb jelenet, amikor egy kutya az asztal mellett ugrál abban a reményben, hogy hátha dobhatnak neki egy-két falatot. Nem csak az amerikai átlagpolgár érezheti úgy ennél a jelenetnél, hogy a kutya öt szimbolizálja, míg az asztalnál ülők a Goldman Sachs, illetve a Wall Street gurujait.

A film az Egyesült Államok elnökéről, Ronald Reaganról sem fest jó képet. Ő volt az

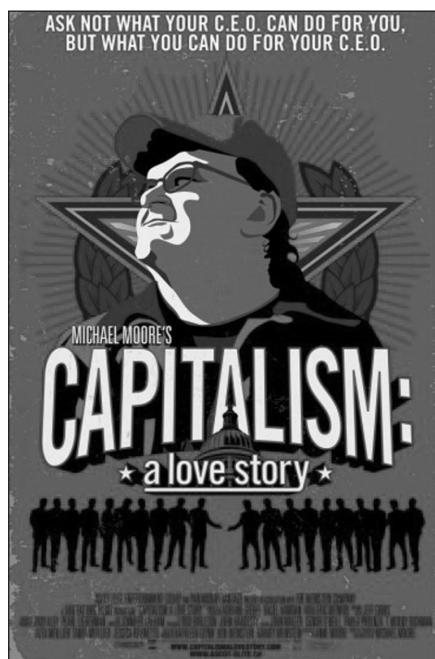
az elnök, aki a '80-as években nagyarányú jövedelemadó-csökkentést vitt véghez az Egyesült Államokban. Ez azonban zömében a gazdagokat terhelő magas adók eltörlését jelentette. A film egyértelműen Reagan elnököt teszi felelőssé az amerikai társadalom végzetes kettészakadásáért. Moore jól ismert epés humora is előkerül abban a jelenetben, amikor „bűnügyi helyszínelés” szalagot húz körbe a Wall Street üzleti negyedének vezetőségi épülete köré, vagy amikor egy hatalmas teherautóval megjelenik, hogy visszakérje a bankok kiségitésére elköltött pénzt.

A film nemcsak elgondolkodtat, de lesznek olyanok is, akiket a tehetetlen düh érzése fog el a a megnézés alkalmával, s talán éppen emiatt cselekvésre is késztet – már ha lesz forgalmazó, aki behozza a filmet ebbe az országba. Ugyanakkor rendkívüli éleslátással rávilágít az egy évvel ezelőtti gazdasági krach valódi okaira is.

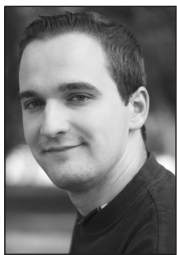
Sz.L.

Fotó: internet

Michael Moore:
– Mit tudnának javasolni?
Egy Wall Street-i gazdasági szakember:
– Ne csináljon több filmet!

Kommentár

Kovács Andor

Felfedezve, majd elfeledve

Az U20-as válogatott egyiptomi sikere sok focirajongóban ismét felfrissította a reményt, hogy újra lesz magyar labdarúgás, újra lesznek nemzetközileg is elismert játékosaink, és a Gulácsi-Koman-Németh hármast még sok-sok összeállításban meg fogjuk találni – remélhetőleg egyszer egy világbajnokságon vagy Európa-bajnokságon is. Sokat lehetne beszélni az országban rövid időre ismét kitört focilávról, arról hogy hazaküldtük a tornáról a cseheket és a kissé nagymellényű olaszokat, hogy az utolsó meccsen összetörtük a costa ricaiak éremről szőtt álmait. Lehetne arról is beszélni, hogy az MLSZ-től az egyiptomi hősök 80 milliós jutalomban részesülnek, de a legfontosabb kérdés mégiscsak: lesz-e valóban nagy csapat ebből a generációból, vagy eltűnnek ők is úgy, mint az 1984-ben utánpótlás EB-t nyert válogatottunk. Vagy úgy, mint a zürichi hős, Vincze Ottó és a Várhidi-éra reménységei, Filkor Attila, Farkas Balázs és még lehetne sorolni.

A labdarúgás mellett minden sportágban tűntek már fel nagyreményű tehetségek és remek sportolók, majd ugyanúgy el is tűntek egy idő múlva. És hogy ennek mi lehetett az oka? Talán saját teljesítményük ingadozása? Hogy egy meccsre, egy olimpiára jött ki jól a lépés, és aztán kész, vége? Vagy a média játszott ebben közre?

Biztos sokatokban emlékezetes maradt Gyurta Dani remek úszása az athéni olimpia döntőjében, amellyel ezüstérmet szerzett. Azóta a még most is mindössze 20 éves úszó világbajnokságot is nyert, mégis, mintha feledésbe merült volna kicsit a neve Cseh Laci mögött. Ugyanezen az olimpián lett híres Majoros István kötöttfogású birkózó is, aki később a kecskeméti „Erős Pista” kéziménnyekhez is a nevét, ill. arcát adta, mára azonban kevesen tudnánk megmondani, milyen éremmel is tért haza Athénból. Pedig bizony arannyal...

A 2007-es év Talmácsi Gábor és Szávay Ági életében hozta meg a nagy sikert. Előbbi világbajnok lett a motorosok 125 cm³-es kategóriájában, a halasi születésű „Ágika” pedig bekerült a világgranglista 20 helyezettje közé. Csak remélni tudjuk, hogy egyikük sem fog eltűnni a sülyesztőben, még ha az utóbbi évek nem is úgy sikerültek számukra, ahogy szeretnék volna.

Koplarovics Béla, avagy „Béla király” pedig a legjobb példa arra, hogy milyen az, amikor valaki előkerül a semmiből, jókor van jó helyen, a média felkapja, dalt költenek róla, kétszer bekerül a válogatottba, aztán azt sem tudjuk róla, hogy mi van vele... Hát úgy tűnik, ilyen az élet és ilyen a sport is. Bízunk azért abban, hogy az U20-as válogatottat nem ez a sors vár! Az olaszok elleni 2-0-ás győzelem, immár U21-es csapatként mindenestre (újabb) jó jeknek számít.

„A jövő évet végigversenyzem, aztán meglátjuk”

Beszélgetés Besenyei Péter világbajnok műrepülő pilótával

A Testnevelési és Sporttudományi Intézet „Testnevelés, sport, rekreáció, életmód, életvitel” szakmai tudományos ülésének meghívott vendége Besenyei Péter világbajnok műrepülő pilóta volt, aki örömmel tett eleget az interjúra való felkérésnek.

– Több olyan rendezvényen is részt vesz, ahol a sport áll a középpontban?

– Néhányszor volt alkalmam a TF-en is hasonló élménybeszámolóra. Régebben több ilyen vállaltam, de mostanában egyre kevesebbet, mert nem érek rá.

– Mik azok az elfoglaltságok, amik ennyire elveszik az idejét?

– Nehéz elmesélni. Gyakorlatilag minden napom tele van. A tevékenységemmel annyi minden más jár együtt: szervezés, papírmunka, telefon és kapcsolattartás, maga a repülés, a gép, a technikai dolgok, a napi 40-50 darab e-mail. Mindig van mit tenni. Az idény márciustól novemberig tart, akkor nincs szabad hétvégém. A szezonon túli idő is a repülőgép felkészítésével telik, sőt, most épp egy új gépet tesztelünk a következő idényre.

erősíteni kell. Tehát volna még mit elérni, de nem okvetlenül emiatt csinálom, hanem egyszerűen mert ez egy életforma, a repülés hobbi és hivatás.

– Hogy lett Önből műrepülő? Ez nem egy mindennapi sport...

– 6 éves koromban láttam először repülőgépeket, amikor szüleimmel a budaörsi repülőtér mellé költöztünk. Engem nagyon megbabonázott, és attól kezdve repülni akartam. Ebből 15 éves koromban lett valóság, amikor jelentkeztem egy repülőklubhoz Dunakeszin. 16 évesen már egyedül repültem. Innentől kezdve az út nem volt zökkenőmentes, mert sok lemondás kellett ahhoz, hogy az ember valamедdig eljusson, de kitartó munkával az események egymást követték. 20 évesen már versenyeztem, 2. helyen végeztem, majd Ausztriában motoros műrepülő versenyen sikerült nyerni.

– A 15-16 éves kor a legideálisabb a műrepülés elkezdesére?

– Tulajdonképpen a repülést el lehet kezdeni akár 60 évesen is. Ha valaki a műrepülést választja, és eredményeket akar elérni, akkor cél-

Fizikálisan még nagyon sokáig bírnám. 38 év repülés után inkább mentálisan kezdek elfáradni.

– Ezek szerint folytatja pályafutását?

– Fizikálisan még nagyon sokáig bírnám. 38 év repülés után inkább mentálisan kezdek elfáradni. Soha nem vagyok itthon, nem bírok a normális emberek ritmusában élni, nincs elég idő a családomra, a barátokra, a hobbira, nem tudom otthon levágni a füvet, szóval ezeket a hétköznapi dolgokat nem tudom művelni. Ez az évek múlásával egyre terhesebbé válik, úgyhogy évek óta azt mondom magamban, hogy ez az utolsó év, aztán abbahagyom, de aztán mindig továbbcsináltam. A jövő évet végigversenyzem, aztán meglátjuk.

– Ez alatt a 38 év alatt mindent elért, amit szeretett volna? Ezt a tervezett 1 évet levezetőként képzeled el?

– Semmiképpen nem. A Red Bull Air Race-en, ami 6 éve megy, háromszor voltam összetettben 2. helyezett – most már szeretnék végre nyerni is. Ez nem csak rajtam múlik, hanem a repülőgépen is, főleg a repülőgép motorján, hiszen technikai sport. Az elmúlt pár évben a verseny nagyon elment a motorok irányába, és mi ebben nem vagyunk jók, úgyhogy ezen

szerű minél korábban kezdeni, mert óriási rutin és sok gyakorlás kell hozzá. Minél korábban, annál jobb, de hobbi szinten soha nem késő.

– Milyennek ítéli a magyar utánpótlást?

– Rossz a helyzete, mert az MHSZ (Magyar Honvédelmi Szövetség) megszűnésével a repülőklubok padlóra kerültek. A repülés nem olcsó sportág, mindenkinek magának kell finanszíroznia, és van benne egy

olyan ördögi kör, hogy amíg nincs eredmény, addig a szponzor nem áll a sportoló mellé. Ugyanakkor ebben a sportban támogató nélkül eredményt produkálni nagyon nehéz. Az utánpótlás ebben az ördögi körben vergődik. Ebből a kategóriából kiemelném Illés Tamást, aki szép eredményeket ért el, és hiszem, hogy korlátlan kategóriában is jól fog szerepelni. Megvan hozzá minden adottsága.

Rácz Bea
Fotó: Dinnyés Tamás

Névjegy

Név: Besenyei Péter

Születési hely, idő: Körmend, 1956. június 8.

Sportág: műrepülés

Foglalkozás: műrepülő versenyző, repülőoktató, berepülőpilóta

Főbb sikerek: tízszeres magyar nemzeti bajnok, 1997-98-ban a FAI műrepülő világkupa összetett bajnoka, a Köztársasági Elnöki Aranyérem birtokosa

Sport és egészség

Belülről fog sütni a nap!

Tél van, és hiába buzdítanám a népet egy kis szabadban mozgásra, legfeljebb a fanatikusok olvasnák tovább ezt a cikket. Hogy miért is éri meg még a saras, borús hangulatú napokon is elindulnod indoor és outdoor tevékenységeket űzni?

Jól működő immunrendszer!?

A megfázás, tüdőgyulladás, influenza hetekig tartó felépülést követel, és fennáll a veszélye annak is, hogy visszaesel. Ilyenkor már késő a homlokodra csapni, hogy fel kellett volna készülni, viszont nem késő a következő bajt kivédeni. Szinte cikinéz érzem ismét leírni, hogy a mozgás mennyire fontos. Igenis felelősséget kell vállalnod a saját egészségedért, és ez bizonyos ráfordított energia nélkül nem megy.

Mit nyersz vele?

Jobb állóképességet, bizonyos betegségek kialakulásának kockázata csökken (ebből most

még csak idénybetegségeket érzékelheted, de évek múlva nem kell beállnod az ismerőseid sorába, akiket szív és érrendszeri problémákkal kezelnek majd), formálódó izmokat, és ami talán a bekezdés folytatása lehetne:

... jobb közérzetet!

„A folyamatos, legalább húsz percig tartó ritmikus, egyenletes mozgás különleges testi-lelki harmonizáló folyamatokat indít meg. A tudatállapot módosulásával az érzelmi tudat (jobb agyfélteke) aktivitása fokozódik, az endorfin (örömhormon) termelést indít, az immunfolyamatokat aktivizálja, sőt a stresszhormonszintet csökkentő sejtek működését is fokozza.”

Gondolj csak bele! Amikor már összegörnyedve szenvedsz egy unalmas óra vége felé, mit teszel, hogy legalább egy kicsit éberebbé válj? Mozgólódsz, feszkelódsz, kinyújtózol, itt-ott megmasszírozod magad. Ezek ösztönös ingerek, amikre nem csak ilyenkor kellene hallgatnod. Lehet, hogy időben, pénzben ráfordítasz egy

keveset, ha edzeni mész, de azokat az energiákat biztosan hasznosítani fogod, amiket nyersz vele.

Motiváció...

Amire szükség lenne. Mert csak esik az eső, mert csak utáljuk a hétfő reggeleket, mert csak be kéne ülni a barátokkal cseverészni valahova. Mégis, aki legalább egyszer tapasztalta, hogy mennyire serkentő tud lenni egy-egy edzés, hogy mennyire helyre képes rakni a belső egyensúlyt és felfrissíteni az embert, az ráveszi magát, mert tudja, hogy ez kényeztetés testnek és léleknek egyaránt.

Úgyhogy ne legyen kifogás, a lehetőségek adottak, a belső motivációkat mi teremthetjük meg, az időjárás olyan amilyen, a belvárosi híd biciklis oldalán pedig úgyszólván mindig szembetalálkozol gyalogosokkal... Még jó, hogy a mozgástól boldogabbá válsz.

Zámbó Eszter

Utánpótlás erre-arra

A magyar labdarúgás hosszú idők utáni sikere, az U-20-as világbajnokságon elért 3. helyezése egyrészt reflektorfénybe hozta a magyar futballt, és egyfajta kiutat mutathat a fénytelen alagútból; másrészt ez a fény rávetült az utánpótlás-képzés bizonyos kérdéseire is. Azzal mindenki egyetértett az egyiptomi vb után, hogy ez még csak egy állomás a siker felé vezető úton. Azon az úton, amelynek a vége remélhetőleg a 2014-es, a 2018-as és/vagy a 2022-es vb lenne. Azonban ehhez még nagyon sokat kell tenni. Érdemes összehasonlítani a labdarúgást az utóbbi időkben példaértékű utánpótlásmunkát felmutató jégkoronggal.

Mindkét esetben a megfelelő kiválasztást, és a kiválasztottak szisztematikus fejlesztését kell szem előtt tartani. A magyar labdarúgás vezetői már itt több hibát elkövetnek. Természetesen nagyon fontos a sport játékos jellegével való foglalatosság is, ám a kezdeti lépések a legfontosabbak, a legalsóbb szintekre kellene edzők. A magyar edzői kar büszke arra, hogy annak idején voltak Sebes Gusztávjaik, Lakat Károlyaink, Illovszky Rudolfjaink, s nem veszik észre, hogy ma már nincsenek még csak hasonlóan nagy karakterek sem. Az pedig, hogy a válogatottak mellé külföldieket hoznak, csak halottnak a csók, az alap nélküli gyerekeket ugyanis ők sem tudják megtanítani focizni. A jégkorongban jelenleg még az utánpótlással zömmel kanadai, finn vagy szlovák, tehát magasabb hokikultúrákból érkező edzők foglalkoznak. Ők már belátták: minden egyes, az utánpótlásba „ölt” forint többszörösen kamatozhat.

Nem szerencsétlen összehasonlítani a focit és a hokit még akkor sem, ha teljesen más múlttal, hazai hagyománnyal és versenyszisztémával rendelkeznek. A jégkorong szövetség könnyebb helyzetben van, mert ők a nulláról építkeznek, és tisztábban láthatják, mire is

kell pénz: új jégpályák, megfelelő külföldi és honi edző szakemberek, felszerelések. Óriási hangsúlyt kap az egyre bővülő utánpótlás bajnokságok sora. A legfontosabb ebben a sportágban is, hogy a fiatalokat állandó, nemzetközi verse-

nyezetetésnek tegyék ki – ez a legjobb fokmérő. Labdarúgóink 15-16 éves korig sokat járnak külföldre játszani, ami aztán leáll. 18-20 évesen a legtöbben megdöbbenve veszik észre, hogy a világ elfutott mellettük. Ami ugyanis elég lehet itthon, máshol már nem az. Mert külföldön fontos a játékosok állóképességének fejlesztése, izomtömegük növelése – csak ezután fektetik a technikai képzésre a hangsúlyt. Tetszik, nem tetszik, a futball is gladiátor-sporttá vált. Márpedig mennyi jót várhatunk egy olyan utánpótlás vagy felnőtt nemzetközi meccstől, ahol az ellenfél mellett a mi fiaink úgy néznek ki, mint nagycsoportos óvodás a hatodikos iskolás mellett? Ezen már 20-23 évesen nagyon nehéz változtatni.

Hiba továbbá a játékosok nem megfelelő szakmai menedzselése is. Mikor 2008 nyarán a magyar U-19-es válogatott elődöntős volt a csehországi Eb-n, hazaérkezvén a szövetség szervezésében elsődleges cél lehetett volna a játékosoknak a külföldre adása, vagy 1-2 évre a magyar első osztályban tartása. Ehelyett számos labdarúgó lekerült a csapataik tartalékegyüttesébe, vagy maradt az NB II-ben, ahol fejlő-

désük meg is állt. A labdarúgás honi vezetői kötik az ebet a karóhoz, hogy nem kell minden tehetséges játékost külföldre vinni, mert akkor megáll itthon a fejlődés, és gyenge lesz a magyar pontvadászat... Jelentem, a magyar pontvadászat rém gyenge, a fejlődésnek pedig régóta se híre, se hamva idehaza. Alapokat itt is lehet szerezni, de 21 éves kor után irány külföld!

Összességében mind a labdarúgásban, mind a jégkorongban elindult valami. A különbség az, hogy a fociban egy kimagasló korosztály van (hála a Bozsik-programnak és megszűnésének), míg a jégkorongban a mostani 18 éves és annál fiatalabb gyerekek már széles alapokon hozzák a kiváló eredményeket. Ami közös, hogy ez még csak vízió, ami beváltásra vár. Reménykedjünk abban, hogy mindez mindkét esetben megvalósul.

Boros Tamás
Fotó: internet

Milyen hazai meccsre mehetek ki? (programajánló – január)

Szeged Beton (ffi vízilabda)

OBÍ:

Jan. 30.: 13. ford.: Szeged Beton-UNIQA-UTE (helyszín: Városi sportuszoda)

Szeviép Szeged (női kosárlabda)

NBI:

Jan. 9.: 14. ford.: Szeviép-Szeged-BEAC-Újbuda

Jan. 23.: 16. ford.: Szeviép-Szeged-Bajai NKK
Jan. 30.: 17. ford.: Szeviép-Szeged-Ceglédi EKK

Euroliga:

Jan. 20.: 10. ford.: Szeviép-Szeged-Frisco Sika Brno (helyszín: Városi sportcsarnok)

További programok: www.hokkento.hu

Kiskarácsony, nagykarácsony

Vásárlási láz ünnepek idején

„Tél volt, hó esett és jöttek az ünnepek.

Gondolkodtam, mit is adhatnék neked.

Amit csak én adhatok, amiről te is tudod,
hogyan igazán én vagyok.” (Piramis)

Nem tudom, számíthatunk-e havazásra idén karácsony táján, de az biztos, hogy legtöbbször szeretteinknek éppen ilyen ajándékokon gondolkozunk – egyedit szeretnénk adni, ami egyúttal minket is jellemez. Persze általában minél nagyobb és drágábbat, de azért olyat, ami hasznos és időtálló.

Minden kezdet nehéz

Hogy mit is vegyünk... Ez egy olyan embernek, akinek nem mindegy, hogy mit ajándékoz, nagyon is komoly dilemma. Nyilván nem a legmegfelelőbb egy csomag WC-papír (csak hogy sarkítsunk), és azért a minőségre is adni kell. Mikuláskor a mikulás csoki fog, és az édességeket vásároljuk halomszámba. Karácsony előtt a kisebb-nagyobb figurák kelendőek, a mindenkor és éppen aktuális színű és méretű hangszerek angyalkák, csillagó rénszarvasok, kis Télapók. Ha

kisebb meglepetéseket szeretnénk adni, ezek nagyon aranyosak és alkalomhoz illőek. De akinek nagyobb szánunk, ez nem elegendő. Persze karácsony táján nem kizárólag hőemberfigurát meg fahéjas kézkrémet lehet venni. Ilyenkor van a boltokban a sok ünnepi akció például könyvekre, CD-kre, DVD-kre.

„Jézuska” vásárolni megy

És akkor elindulsz. Az üzletek hangszóróiból felváltva szól a *Jingle Bells* és a *White Christmas*. Nézed, hogy mit vegyél, de annyi szempont van, és annyi ok, hogy mi miért és kinek lenne jó, és úgy zsong a fejed, hogy döntésképtelen vagy. Az ember próbálja megjegyezni hol, mit és mennyiért látott, és hogy majd oda visszatér, ha máshol nem talál megfelelőbbet.

Közben persze az áruházakban örülsz, a karácsonyi vásárokon tumultus van. Mindenből túl nagy a választék, és néha ez is baj. Ha az ajándék jellege megvan, gondolkodhatsz tovább, hogy azon belül milyen fajtát válassz. Ha egy pólót akarsz, agyalni kell, nézelődni fáradsz, hogy milyen mintával, színnel, fazonnal rendelkezzen, és akkor vajon jól választanád-e ki, mint Indiana Jones a szent Grált. Aztán esetleg találsz egy könyvet vagy plüssmackót, amire habozás nélkül rábólintasz, mert már meg is van, kinek lesz.

Online vagy csináld magad

Kis Jézus, ha nincsen erőd és kedved tovább mászkálni, mert már rojtosra jártad a lábadat, keresgélhetsz ajándéknak valót a neten is, vagy rendelhetsz remek termékeket a két nagy kozmetikai cég katalógusából. Ha viszont túlpörög benned az energia, csak alapanyagokra és fantáziára vagy megfelelő könyvecskére van szükséged, és magad is megtervezheted, majd elkészítheted a meglepetést. Ékszerdobozkát, fényképtartót, könyvjelzőt, órát, és hasonló egyedi darabokat.

Hol vagy, karácsony?

Nem jó, hogy tébolyá vált ez az egész, és minden az ajándékosomagokról szól a szeretet helyett. Első látásra legalábbis, amikor hajkurászod a megfelelő tárgyakat, úgy tűnhet, eltűnt az ünnep varázsa (talán ellopta a Grincs?). De ha az apróságokra is odafigyelünk, észre vesszük, hogy igenis megvan még a karácsony hangulata. A forralt bor a vásárból, a kivilágitott utcák és fák. Ami engem illet, miután sikerült megvennem, hazavinnem és becsomagolnom az ajándékokat, jó érzés őket később meghitt körülmények között odaadni, és nyugalomban sütit meg szalancukrot eszegetni. De ezzel biztosan mindenki így van. Akkor már nem rohansz. Csak leülsz, és lesed, hogy tetszik-e az a valami a másoknak. Ha igazán szeret téged, mindegy, hogy amit kap, mennyibe került, és mennyi energiát fektettél bele. Az a fontos, hogy szívből adtad.

Soczó Gabi
Fotó: internet

Szennyből hulló angyalok

Itt a december. A téli téboly két kulcsszava: vizsgaidőszak és karácsony. Karikás szemek, üres kávéscésészék és a sarokban várakozó ajándéklisták. Nem csoda, ha a meghitt várakozás érzése olykor hiányzik a lelkekből.

Sajnos az utóbbi években a szeretet ünnepeiből is üzletet csináltak, megfosztva ezeket a napokat igazi jelentőségüktől. A bővül el-özönlő boltokat, az emberek pedig vásárlási lázban szenvedve rohannak üzletről üzletre, hogy minél olcsóbban és gyorsabban beszerez- zék a fa alá valót. „Mit is vegyek neki?” – milyen jellemző kérdés ebben az időszakban. Ekkor villan be a Jolly Joker ötlet: „Vásárolok egy könyvet.” Eddig még nincs is hiba a gondolat- menetben, viszont sokan elbaltázzák az aján- déknak szánt olvasmány kiválasztását. A nagy könyvúrházak polcain sorakoznak a semmit- mondó, üres, papírpazarló íráskok, az úgynevezett karácsonyi sikerkönyvek. Túl egyszerű megoldá- sokkal viszont ne érjük be, hiszen a személytelen ajándékozás nekünk sem és szeretteinknek sem jelent örömet.

Ha kedves ismerőseinket egy könnyed, szórakoztató, mégsem elcsépett történettel akarjuk meglepni, akkor a legjobb választás Vavyan Fable *Szennyből az angyal* című regénye. Ha elegünk van a karácsonyi habos- babos, negédes, romantikus történetekből, akkor mi is bátran kezünkbe vehetjük, mert garantáltan egy elég „idült idill” leírásával ta- láljuk szembe magunkat. A regény főszereplője Tonie, a hollywoodi sikertörté- tekkel ellentétben, se nem különleges, se nem szép, sőt, szétszórt, roppant ügyet- len valamint ön- és közvé- szélyesen látáskárosult is. Szenteste viszont még ő sem kívánczik egye- dül maradni, így rendel egy pasast a Karácsonyi Társkereső Szolgálattól. A hölgy egy férfit vár csupán, helyett viszont – nagybátyja piszkos ügyletei miatt – egy csapatnyi félnőtás bűn- ző lepi el otthonát egy értékes történet keresé-

Ha ez még mindig nem ad elég okot a bonyo- dalomra, akkor arról is említést kell tennünk, hogy a várva várt partner helyett pedig egy

lesített rendőr, Barret Grand férkőzik be Tonie lakásába. Barretről idővel kiderül, hogy hajdanán már egy borgőzös estén találkozott a lánnyal, így nem meglepő, ha kettejük közt idővel szorosabbra fonódnak a szálak.

Aki ismeri Fable stílu- sát az tudja, mire számíthat, aki még nem, annak azt javasolnám, hogy a kedély- javító használatát az olvasás idején mellőzze, mert fer- geteges poénokban és váratlan szituációkban bővelkedik a könyv. Ugyan ironikusan közelít a világhoz, de rózsá- színre festett művilágunkban

igenis szükség van az esetlenség és a termé- szetesség bájjára is, főleg így karácsonykor.

Cikk és fotó: Papp Melinda

Hogyan legyünk önérzetesebbek? II. rész

Arról már volt szó, hogy miképpen alakul ki az önbizalomhiány, és milyen hatásai vannak a lélekre és a testre. Most pedig lássuk, milyen „gyógymód” létezik az önbizalomhiány csökkentésére.

Az autoszugesztio módszerét az elsők között Emil Coué praktizáló orvos alkalmazta tudatosan betegségek gyógyítására. Coué segített betegeinek, hogy az autoszugesztioval elősegítsék gyógyulásukat. Az autoszugesztiót mindenki elvégezheti otthon maga is. Kényelmesen leül az ember egy székre, lehunyja a szemét, hogy semmi se terelje el a figyelmét, és egy pár percig arra gondol: „Ez vagy az (ide a személyes problémát kell behelyettesíteni) eltűnik, ez vagy az (ide a kívánt dolgot kell behelyettesíteni) megjelenik.” Egy másik híres autoszugesztio így hangzik: „Napról napra minden vonatkozásban egyre jobban érzem magam, egyre öntudatosabb és magabiztosabb vagyok.” Ezzel az autoszugesztioval a tudattalan és az elképzelés pozitív hatást gyakorol a testre és az elmére.

A közismert „autogén tréning” az autoszugesztio külön fajtája. 1920-ban fejlesztette ki a berlini ideggyógyász, Johannes Heinrich Schultz. Az „autogén tréning” annyit tesz, mint „saját előállítású gyakorlat”. Az autogén tréning az utóbbi években reneszánszát éli erre vall az is, hogy ebben a témában számos publikáció született s jó néhány könyv, amely útmutatásokat tartalmaz az olvasó számára. A tréning alkalmas arra, hogy az ember leküzdje a mindennapi stresszt, nyugodtabb legyen, és ezzel megteremtse az erősebb önbizalom kialakulásának egyik fontos előfeltételét. A tréning olyan személyek számára alkalmas, akiknek van idejük arra, hogy rendszeresen csinálják.

Az autogén tréningnél vagy fekvő, vagy ülő helyzetben helyezkedünk el! Ezután hunyjuk le a szemünket, és koncentrálnunk: „Teljesen nyugodt vagyok.” Ezután kezdődik a nehézségérzet-gyakorlat. Először azt gondol-

Az autoszugesztio és autogén tréning

juk: „A jobb karom nagyon nehéz”. Majd képzeljük el egymás után, hogy a testrészeink nehezek! A nehézségérzet először csak enyhén jelentkezik, de aztán gyakorlathoz szokva erőssödik, s fokozatosan kiterjed az egész testre. Mielőtt fölkelünk, az autoszugesztív módon létrehozott gyakorlatot meg kell szüntetni. Ez a következő formulának a segítségével történik:

„Tornáztatom a karjaimat, mély levegőt veszek, kinyitom a szemem.” Az állapot megszüntetése nagyon fontos.

A nehézség-gyakorlat kb. 14 napig naponta kétszer vagy háromszor mindig ugyanabban az időben végezzük el! Csak aztán gondoljunk arra: „A jobb karom egészen meleg” stb. Ez a melegérzet-gyakorlat, amely ugyancsak két hétig tart. Ezután következik a szívgyakorlat. Az általános nyugalom, nehézség- és melegérzet után azt gondoljuk: „A szívem nyugodtan és erősen ver.” A szívgyakorlat után következik a légzés-gyakorlat. Azt gondoljuk: „A légzésem teljesen nyugodt.” Ezt a gyakorlatot ismét 14 napig csináljuk!

Fontos, hogy minden újabb gyakorlatot csak akkor csináljunk, ha a megelőző gyakorlatok már jól mennek. A légzés-gyakorlat után melegérzetet idézünk elő a has táján. A megfelelő gondolati formula így hangzik: „Melegen áradnak a napsugarak.” Az ezután következő gyakorlat: „A homlokom egy kissé hűvös.”

Az autogén tréninggel edzett emberek elképesztő teljesítményre képesek, ez kitűnő módszer a test és az egész idegrendszer megnyugtatására. Sajnos sokan csak elkezdik a tré-

ninget, de aztán nem hajlandók rendszeresen gyakorolni. Túl hamar feladják, mert nem érnek el gyors sikereket, vagy mert túl idegesek és extrovertáltak ahhoz, hogy nyugodtan és oldottan önmagukra koncentrálnak. Némely ember számára az autogén tréning egyenesen

teherré válhat – elsősorban azok számára, akikben megvan a jó szándék, de nincs elegendő kitartás. Természetesen egyszerűbb bevenni egy nyugtató tablettát, és ezzel megváltoztatni a testben végbemenő vegyi folyamatokat, de mindenképpen jobb, ha valaki az autogén tréning természetes módszerével jut el az ellazuláshoz és a belső nyugalomhoz.

Kovács Katalin
Fotó: internet

Amire most biztosan szükséged lesz

Relaxációs technikák a vizsgaidőszakra

Reggelente felébredsz, máris göresbe rándul a gyomrod, hogy ma megint nincs kiút a szobából, várnak a könyveid, mellettük pedig a holnap, holnapután, vagy akár két hét múlva bekövetkező vizsgák. Természetesen le vagy maradva, már most tudod, hogy kétszer ennyi idő sem lenne elég, így éjszakánként is csak forgolódsz, ami rányomja bélyegét másnapi tanulási teljesítményedre is.

A fentiek kiküszöbölésére, kedélyállapotod és állóképességed növelése érdekében, kell, hogy minden nap szánj néhány percet, akár egy fél órát a teljes kikapcsolódásra, a külvilág kizárására, egy kis relaxációra. Persze rengetegszer hallod ezt a szót, de azzal talán nem vagy tisztában, hogy miként kezdj neki, amikor csak Te és a szobád „tartózkodtok” a környéken.

Először is a legnagyobb kényelembe kell magad helyezni a szőnyegen, vagy akár az ágyon, de ha a nyári tanulás időszakában lazítanál, a szabadlevegőt is választhatod. Miután

meggyőződted egyedüllétéről, lazítsd el a tested porcikáiról porcikára, a fejtetődtől a lábad ujjáig, és mindezt közben szavakkal is erősítsd meg magadban! Végeredményként a „Nehéz az egész testem.” mondattal kerülj a teljes lazaság

állapotába! Ezt követően magad elé kell képzelned egy szép, hatalmas ablakkal teli folyosót, melynek végén egy lépcső található. Gondolatban közeledj meg ezt a lépcsőt, sétálj le rajta,

és menj ki az ajtón, melyet a végén találsz! Az ajtón kiérve egy gyönyörű tengerparti táj, vagy egy napsütötte, virágos mező táruljon elé, ahol már csak arra kell nagyon koncentrálnod, hogy a Nap melege fokozatosan átjárja pontro-

pontra az egész testedet, miközben odafigyelsz szívéd dobbanására is!

Miután néhány percig élvezted a kényeztető napsütést, fokozatosan térr vissza a valóságba, sétálj fel újra a lépcsőn, menj át az ajtón, majd a folyosón! Miután kiértél és kinyitottad a szemed, alaposan nyújtózz ki, tornáztasd meg izmaidat, és újult erővel térr vissza a tananyaghoz! De egyvalamiről azért ne feledkezz meg! Ha vége van egy-egy megmérgetetésnek, vagy akár az egész vizsgaidőszaknak, ne hagyd ki, hogy valóban elutazz egy napsütötte tájra, vagy beiktass egy jó kis sétát, szánkózást, hiszen minden alkalommal ezek az élmények adnak energiát az újrakezdéshez!

Vuk
Fotó: internet

Éltető D-vitamin

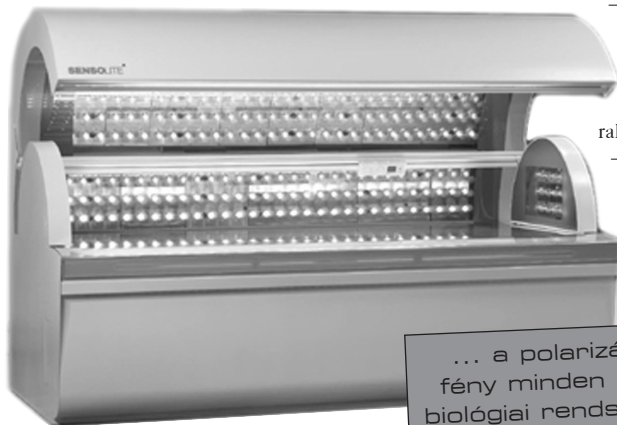
Nagyon fontos szerepet tölt be életünkben a fény. Ha folyamatosan felhős idő van, rossz a közérzetünk, stresszesebbek és fáradékonyabbak vagyunk. A D-vitaint szervezetünk általában a „napfürdőzésből” állítja elő, mely nélkülözhetetlen a csontosodás folyamatában, biztosítja a szervezet védekezőképességét, és fokozza a kalcium felszívódását a szervezetben.

De mi van akkor, ha nem áll a rendelkezésünkre elég fény? Hiszen decemberben jóval kevesebb a napsütéses órák száma, mint például tavasszal. És mi lesz velünk januárban? Remélhetőleg semmi, de ezért tennünk is kell. A kívánt hatást mostantól nemcsak D-vitaminban gazdag ételekkel (pl.: máj, tojás, tej- és tejtermékek), vagy jól ismert fényterápiás módszerekkel érhetjük el, hanem egy új felfedezéssel is: a polarizált fény-terápiával is.

A fentalálói babérok egy magyar fizikus, *Fenyő Márta* és kutatócsoportja aratta le. Még az 1980-as évek végén végzett kísérleteiknek köszönhetően rájöttek, hogy a polarizált fény minden élő biológiai rendszerben stimulációs hatást fejt ki. Ez nagyban elősegíti a szervezet öngyógyító képességét, ami főleg a polarizált fény sejtműködés javító és sejtregeneráló hatásának köszönhető. Végös lépésként a kutatócsoport létrehozta a polarizált fény kibocsátására alkal-

mas lámpát, mely megjelenése óta nagy népszerűségnek örvend az egész világon.

De pontosan mire is hat? Nagymértékben erősíti az immunrendszert, fokozza a vörösvérsejtek oxigénmegkötő- és megtartó képességét, melynek köszönhetően a szervezet minden részére elegendő oxigén jut. Ez az eljárás akár

... a polarizált fény minden élő biológiai rendszerben stimulációs hatást fejt ki.

a hét minden napján alkalmazható, így a „legapróbaktól” kezdve (pl.: potencianövelés, közérzetjavítás), az általános egészségügyi problémákon át (enyhébb bőrbetegségek, reuma), egészen a súlyos betegségekig (pl.: cukorbetegség, daganatok) nyújt segítséget a gyógyulásban. A készüléket magát úgy kell elképzelni, mint

egy fekvő szoláriumot, csak az UV-sugárzás veszélyei nélkül. Diákoknak főleg vizsgázás előtt ajánlják szeretettel.

Érdekességek a D-vitaminról

- másik neve kalciferol
- zsírban oldódik
- hiánya angolkórt is okozhat (angolkór: anyagcserebetegség, melynek során a csont szerves anyagai ugyan kialakulnak, de a kalcium- és foszfortartalom zavara következtében az ásványi anyagok nem rakódnak le bennük.)
- kvarcfénykezelés is elősegíti a képződését
- gyógyszeres formában is létezik
- feltételezik, hogy a vér magasabb D3-vitamin tartalma védő hatású a prosztatarák kifejlődésével szemben
- a napi D-vitamin szükséglet: 400 NE, azaz 10 mikrogramm
- a D-vitaminban gazdag élelmiszerek fogyasztása nem okoz a szervezetben működészavart, de a vitamin túladagolása miatt fellépő D-hypervitaminosis súlyos elváltozásokkal jár: a csontokból kiáramló kalcium részben kiürül a vizelettel, részben lerakódik a vesében, illetve az érflakban

Barka Niki

Forrás: Rigó János: *Dietetika*

Fotó: internet

MegMondoM

Mindent, mindig, miért ne?! Van néhány fontos információm! Hogy ne feledkezz meg semmiről, összeírom a teendőket! Persze, lehet egy-két dolog már túl vagy...

December

14., 15.

Már játszóház a mozikban a legújabb táncoszenét filmet, melynek magyar címe: „Hírnév”. Érdekes megnézni. Még csak a bemutatóját láttam, de van rá esély, hogy népszerű lesz a fiatalok körében.

16., 17., 18.

És az „Alkonyat” folytatását, az „Újholdat” megnézték már? Ha igen, ideje elolvasni a 3. részt. „Eclipse”, vagyis „Nagyfogyatkozás”. De azért ne feledkezz meg a napi szükséglet beviteléről, tehát legalább egyél és igyál! Nem venném a szívemre, ha Karácsonyra lefognál.

19., 20., 21.

Hallgass egy kis jazzt! Megnyugtató és feltölt. Ajánlom a *Hot Jazz Band-et*, Magyarország egyik legsikeresebb professzionális zenekarát.

22.

Nagyszülő és dédszülő látogatás! Kötelező jelleggel, hiszen ha ők nincsenek, Te biztosan nem születtsz meg. Nem hiszem, hogy ez további magyarázatra szorul. Az már csak hab a tortán, ha még ajándékot is viszel nekik.

23., 24.

Süssél sütit! Egy jó almás-fahéjas sütivel máris karácsonyi ételt varázsolsz az asztalra!

25., 26.

Karácsony este eljött már, Karácsony este eljött már... No comment!

27.

A *L'art pour L'art társulat* bemutatja az „Anyám tyúkjá, avagy az ember tragédiája” című darabot a Nagyszínházban. „*Csillogjon fölöttünk a kultúra szípkarkáczán fényes állócsillaga!*”

28., 29., 30.

Az év utolsó napjai... Tudom, nem mondtam újdonságot. Viszont, ha van még olyan dolog, amit idén meg szeretnél csinálni, annak épp itt az ideje!

31.

„Derült égből szerelem”? Igen, várhatóan ma mutatják be a mozikban. De talán ennek a napnak nem a mozizásról kell szólnia, az év utolsó napján inkább pörögj ezerrel!

Január

1.

BÚÉK! Ma ne egyél baromfit, mert az elkárpárná a szerencsét a házból, de a bab, a lenese, a borsó és a rizs fogyasztása pont az ellenkezőjét jelenti – legalábbis a babonák szerint –, vagyis pénzt hoz a házhoz.

2., 3.

Relax! Csak és kizárólag pihenj! Egyrészt, mert a nagy buli után Rád fér egy kis semmittevés, másrészt az év első szombatját és vasárnapját nem szabad munkával tölteni!

4.

Munkanap. Folytatódik a vizsgaidőszak. Jó lenne behozni azt a lemaradást, amit a szilveszter megőrvendeztetése miatt veszítettél el. Tanulj sokat, hogy ne menjen a sok UV-díjra a zsebpénzed!

5., 6.

Remekművű söröskorsók gyűjteménye a középkortól a 20. századig, európai műhelyekből, gyárakból. Ugye milyen érdekesen hangzik? A Fekete Házban tudod megnézni a kiállítást.

7., 8.

Last minute út? Igaz, nincs sok idő a döntésre, de nagyon olcsón gyönyörű helyekre lehet eljutni. És milyen jó januárban napsütötte barnán hazaérkezni!

9., 10.

Ideje elkezdni az ünnepek utáni megszorításokat. Lehet, az elején elvonási tüneteid lesznek, de meg kell vonnod magadtól az extra adagú és késő éjszakai kajákat, valamint a nagyobb mennyiségű szesz italokat!

Figyelem, azért lehet, valamiről én is megfeledkeztem! Tegyétek meg, hogy szóltok! Kösz!

RB

Lélekmelegítő a fagyokra

Ha tél, akkor Ünnepek, ha Ünnepek, akkor nagy vásárok, és ha nagy vásárok, akkor forralt bor! Nem csak azért szeretjük, mert felmelegít bennünket, de bizonyos módokon elkészítve egyenesen gyógyító hatással van a szervezeteinkre – kiemelten egy-egy náthaszegzon idején.

Könnyedén elkészíthetjük a kellemes italt otthon is, lényegesen olcsóbban, ízlésünkhöz igazodva, és még csak vacognunk sem kell kint a mínuszokban. Ahány táj és ház, annyiféle

elkészítési mód, de ami minden forralt borban közös: a magas hőfok és a bor. Eset sző vörös vagy fehér, gyümölcsös, aszalt gyümölcsös illetve gyógyító forralt borról is, de ami elengedhetetlen: a bor minden esetben minőségi legyen.

Hozzávalók

(ízlés szerint módosítható)

7,5 l vörös vagy fehérbor (lehetőleg száraz, kevésbé savas), 8 dkg cukor, 2 szegfűbors, 5-8 szem szegfűszeg, 1-2 rúd fahéj, fél citrom

Elkészítés

A bort a hozzávalókkal egybeöntjük, majd forráspontig hevítjük. Felforralni tilos, mert úgy nemcsak az alkoholt, de az aromának is bűcsút inthetünk. Ha borunk elérte a 80 Celsius közeli hőfokot, a fél citromot karikákra vágjuk és hozzáadjuk az így elkészült forralt borhoz. Hozzá sem kell tennem – forró fogyasztásra ajánlott!

Rézi

Fotó: internet

Karácsonyi vacsora ingyencéknek

Tejjel-mézzel sült csirke

Megesik, hogy ünnepek körül az ember szeretne előrukkolni valami specialitással, olyan étellel, amelyet még nem süített, de már a nevéből ítélve finom lehet, elkészíteni sem túl bonyolult, és esetleg nem is olyan időigényes. Bár a karácsonyi hangulatot az almás-fahéjas illatok és ízek hozzák meg leginkább, de egy kis édes-mézes, közben mégis sós és fűszeres szárnyas is alkalomhoz illő lesz. Akkor ajánlom, ha szeretted ezt a különleges, édeskes ízvilágot. Bátran kísérletezz vele, elrontani nem fogod.

Amire szükséged lesz

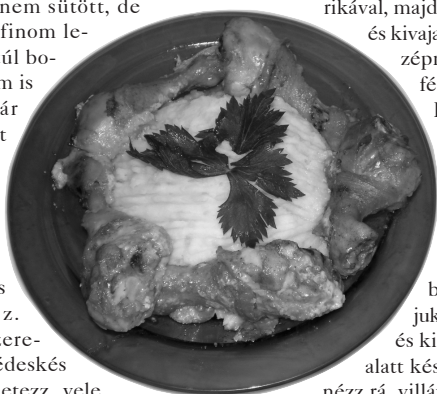
1 csirke (vagy ízlés szerint combok, mellehúsa, szárny), 3 dl tej, 1 dl méz, só és bors, csemegepaprika, egy kevéske liszt

Elkészítés

A megtisztított csirkehúst sózzuk, borsozzuk, kedvünk szerint fűszerezzük. Megszórjuk a paprikával, majd beleforgatjuk a lisztbe, és kivajazott tepsibe rakjuk. Középméleg sütőbe toljuk, és fél óra alatt pirosra sütjük. Közben a tejet és mézet összeöntjük, csomómentesre keverjük (tűzőn is lehet, és akkor pillanatok alatt felolvad a méz a tejben, de ne forrald fel!), majd a sütőből kivett csirkére locsoljuk. Visszatesszük a sütőbe, és kisebb lángon 40-50 perc alatt készre pároljuk. Időnként nézz rá, villával szurkálj meg, hogy jó-e már. Köretnek lágyra kevert krumplicsuszit javaslok. A finom szaftot pedig ne hagyd kárba veszni, öntsd meg vele a krumplit és a húst is!

Kellemes ízlésményt!

Cikk és fotó: Soczó Gabi

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk két Sudoku.

Beküldési határidő:

2010. január 6.

A helyes megfejtők között Hökkentő ajándécsomagot sorsolunk ki.

A nyertes az előző hónapban:

Tompai Mária

Gratulálunk!

(Az ajándécsomag átvehető

Szerkesztőségünkben, a Hattyas sor 10. alatt található Hallgatói Médiacentrumban munkanapokon 10-től 14-ig.)

		3	8			5		7
	9	1	5					6
6				9		1	3	
						3	5	
3								8
	5	7						
	2	8		7				3
1					2	9	7	
5		4			3	2		

		9	4	5				6
		6		8		9	4	
8				6		1	3	
		6				9	1	
4	7	1						
						2		7
			3	1	5			
					7	8	4	
								7
								1

A HÖKKENTŐ
a Magyar Egyetemi
és Főiskolai Sajtó
Egyesület tagja

Kezdeményezésünk
támogatói

A lap az Európai Unió
támogatásában részesül

A Hökkentő
hirdetéseit szervezte
a Média Kalauz
Kereskedelmi és
Szolgáltató Bt.

MÉDIA KALAUZ
Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.

Hökkentő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Vass Viktória • Főszerkesztő-helyettes Török Rozália • Főmunkatársak F. Szél Ildikó, Bíró Csaba, Rácz Bea • Munkatársak Boros Tamás (zene), Hegedűs Sándor (fotó), Kovács Andor (sport), [Pál Imre], Székely László (nézőpont) • Korrektúra Berczeli Anett • Hirdetés Média Kalauz Bt. 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6720 Szeged, Hattyas sor 10., telefon: 62/544-759 • Drótposta info@hokkento.hu • Kiadja a Fialatok a Dél-alföldi Médiaiban Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés Veres Ildikó • Borítótér Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 163/149/3/2008 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatta • ISSN 1585-1605

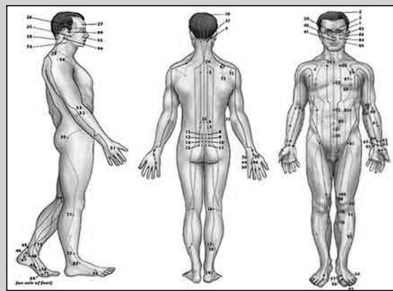
Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője az

Az akupunktúra

Az akupunktúra egy több ezer éves kínai tudomány, melynek lényege, hogy úgy segítik elő a szervezet gyógyulását, hogy a test meridián rendszerére hatnak a megfelelő pontokba mért tűszúrásokkal.

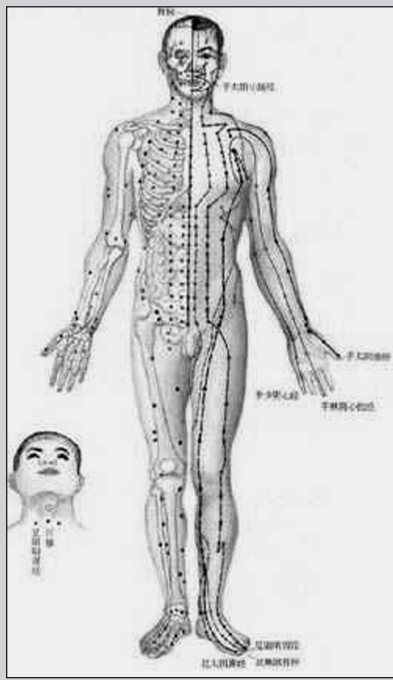
Maga a meridián rendszer tulajdonképpen egy csatornahálózat, melynek „nyílásai” az úgynevezett akupunktúrák pontok. Van felszíni és mélyen futó hálózat is. Maga a meridián rendszer azért fontos, mert a kínaiak felfogása szerint ebben a rendszerben áramlik a Csi, azaz az életenergia. Ha ez az energiaáramlás blokkolódik, akkor ezeknek a blokkoknak megfelelően különböző betegségek alakulnak ki, ugyanis minden akupunktúrák ponthoz tartozik valamilyen szerv.

Az akupunktúra elsősorban a fájdalommal szemben hatékony, főleg ízületi vagy ideggyulladás esetében. Ezen kívül nagyon jó a háti és a nyaki izmok fájdalmára és inhzódás esetén is. 12 serkentő és 12 nyugtató pont létezik, illetve vannak olyan pontok is melyek ezeket felerősítik. Találhatunk testünkön még 12 fájdalomcsillapító pontot, melyeknek stimulálása a leghatékonyabban enyhíti a fájdalmat az adott helyen. Biokémiai szempontból megvizsgálva, az akupunktúrák pontokon ért hatás a szervezetben endorfinokat szabadít fel, melyek hozzájárulnak a fájdalomcsillapításhoz és a jobb közérzethez egy-egy kezelés után.

Az akupunktúra különböző szenvedélybetegségeknél is hatékony, kitűnően használ az alkoholtól, nikotintól és drogoktól való megszabadulásban. Általában több kezelés kell a kívánt jótékony hatás eléréséhez. Hazánkban is egyre elismertebb a gyógymód jótékony hatása.

Gábor Zsuzsanna
Fotók: internet

Gyógy-szertár

SZAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Homeopátia Gyógyítás vagy tévhit

Aktualitását a modern medicina ritka vagy gyakori sikertelensége, az emberek természetes gyógymódok felé irányulása adja. Kérdés: mi a közös Tina Turnerben, Mahatma Gandhiban, Teréz Anyában, Yehudi Menuhinban, a brit királyi családban, a Rockefellerekben? Mindegyikük a homeopátia elkötelezett híve.

A homeopátia a szervezet öngyógyítását serkenti, a szervezet élettani folyamatait regulálja a gyógyulás irányába. Konkrét példákkal illusztrálva: a láz – persze nem az extrém magas – interferontermelést és limfocitaaktivitást fokoz, azaz: gyógyít. Az aspirint (acétilsalicilsav) már régóta használták empirikus alapon, mire az 1970-es években a részletes hatásmechanizmusát leírták.

A higany széles körben használt homeopátiás szer. Túladagolva a szájban, gyomorban, bélrendszerben, vesékben károsodást okoz, pici mennyiségben hígítva gyógyít.

Itt egy kitérőt teszünk a jelenlegi influenza elleni vakcinával szemben sokszor hangzott érvek: higányt tartalmaz. Igen, de milyen koncentrációban? A vakcinában lévő mennyiségnek nincs káros hatása. A gyógyításban a higanyt a stomatitis kezelésében pl. alkalmazták: sikerrel.

Látjuk, hogy a hasonlót a hasonlóval elvérvényesül a természetben. A kígyók mérge halálos harapás esetén gyógyszer lehet, a megfelelő hígításban. Azt viszont tudnunk kell, hogy a szintetikus szerek „töményebbek”, a természetes szerek „hígabbak”. A homeopátia státusa a 21. században még mindig nem meghatározott. Az igazság – szokás szerint – valahol középen van: alkalmazzuk, de kritikával.

A jelenlegi pandémia veszélye miatt érdemes elgondolkodni. A természetes szerek nem védenek a vírushatással szemben, de a gyógyításban jelentősek, mint kiegészítők.

Az Újszegeden lakó hallgatók háziorvosi ellátását Dr. Sarkadi Csilla végzi.

Cím: Csanádi u. 34/A III. em. Ez a Vasúteü. Kht. szakrendelője.

Rendelés bejelentkezés alapján a következő telefonszámon: (62)434-125

Rendelési idő: hétfő, szerda, péntek: 8:00–10:00, kedd, csütörtök: 14:00–15:00

Dr. Szemerédi szakorvoscsoporthoz

– A Szegeden lakók részére a Korda u. 18. alatt, hétköznapokon 8:00-12:00, délután 15:00-16:00 között, előzetes bejelentkezés alapján. Ezt egyébként a többi szakrendelésünk is kéri.

– Szakrendelésünk: pszichiátria, neurológia, bőrgyógyászat, urológia, nőgyógyászat, sebészet, fül-orr-gégész, labor, EKG.

Szemészet, kontaktlencse: keddi napokon a Lottica szalonban (Szeged, Somogyi u. 21. – a Dugonics tértől). Telefon: (62)423-421.

A rendelésünk térítésmentesek!

Térítésköteles: jogosítvány, munkaalkalmassági, fogászat, nem kötelező védőoltások beadása.

A JGYPK, a GTK, a BTK, az ÁJTK, a TITK, a ZMK és az MK nappali tagozatos hallgatói részére járóbeteg ellátást nyújtunk.

Rendelő: 6725 Szeged, Korda u. 18. Telefon: (62)444-493. Bejelentkezés: 8:00-12:00 és 15:00-16:00

Horoszkóp

2009.12.15 – 2010.01.15.

Készítette:

Györi-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♐ – Egy kis sielés? Egy kis vakító fehérség? Hidegben napfény. Last minute. Édes kettesben. Nászút. Kondicionáló szex túra! Törjél ki a hétköznapiokból! Törd ki magad a tojásból. Védtelenül jász a lehetőségeiddel! Képzeteid szikrázóan csillogó hava erőnt önt beléd, és a fényben terveid megvalósulása látszik, beérett, piros gyümölcsként. Jó fényt!

Bak ♑ – Egészséged mindennél fontosabb. Légy szíves, önts a pohárba tiszta vizet! Lehet programozott is. Nagyon jól tudod a megoldásokat. Láss hát hozzá! A sors egy nagy tanár! Fordítsa, sajnos nem lehet. Ne csak a vizet, önmagad is programozd! Jó programozást! Meríts az élet vízből! Meríts régmúlt erődből! Csak meríts!

Vízöntő ♒ – Nincs arany középut. Vagy van valami, vagy nincs. Ami közte van, a dög unalom. Kelj fel és járj! Ha befejeztél egy utat, újat fogsz megyni. A jól végzett munka öröme egy darabig tart. Kell keresned egy újabb örömforrást. Találsz. Örömd leled a művészetekben. Önmagadért, önmagad által.

Halak ♐ – Érzed, látod, tudod, de nem teszel semmit. Pedig? Kiállni a másikért, az is te vagy. A mai világban? Hát igen. Csak a saját sorsod jobbitása érdekel. Ez rendjén is van. Egy darabig. A közösségi, szociális gondozó, ősznya, ősznya természet archetipikus viselkedési mintáját nehéz megtagadni, ha benned van, benned él.

Kos ♈ – Számítatlan lehetőség van, amit mostanában csak úgy elengedtl magadtól. Vársz a tökéletesre, a legjobbra. Jól teszed. December végén meglepetésként az öledbe fog hullani. Ezzel már nyugodtan élhetsz, még akkor is, ha így az elején nem látszik a legjobbnak. Később, az lesz.

Bika ♉ – Amikor az ember számot vet, mit is csinált jól vagy rosszul, bizony önmaga felett gyakorol kritikát. Ez nem tolódhat el az önvádaskodás mocsok lötyte felé. A múltat megváltoztatni nem tudod. A mában tudsz élni. A jövőt pedig lehet tervezni. Kérlek, helyezd fel magad a piedesztálra! Ott a helyed.

Ikek ♊ – Újévi fogadalmak. Újévi köszöntők. Sok-sok jó remény az újévtől. Pedig csak egy újabb nap és újabb napok. De hátha mégis? Úgy legyen! Ez az év még tartogat meglepetéseket számadra. Vannak elvarratlan szálak, amiket most lerendezel. Régi sebeket gyógyítsz be.

Rák ♋ – Minden pohár megtelik egyszer. Kellemetlenebb, ha betelik. Te most az új poharat kérsz. Az is be fog egyszer telni. Át kell gondolni, és az elkövetett hibákat már még egyszer „nemelkövetni”. Persze, mindig kettőn áll a vásár. Kifogás van. Neked kell az okosabbnak lenni. Az is leszel!

Oroszlán ♌ – Kellemes családi összejövetelek és beszélgetések. Kicsit uncsi. Mindenkinél „jó-pofizni” kell. Üvölsz bele az éjszaka csendjébe és a nappalok száraz, poros kiegészítésébe! Vedd kezébe az irányítást! Légy a böles, a mindenható fejdíszén, az akvarin ékkő! Mutass utat! Zöld utat! Magadnak és másoknak is.

Szűz ♍ – Soha ne add fel! Nem vagy afféle! A siker múlandó, a lehetőségben viszont ott ágaskodik keményen a változás. Minden erőddel a számadra megfelelő DNS kvantumjellemezőkkel rendelkező partner után kutass. A jövő év eleje nagy találkozásokat ígér. Az évzáró buli fergeteges lesz. A sors megnyitja számadra a bőségszaruját.

Mérleg ♎ – Ez az év jól végződik. A következő év pedig jól kezdődik. Kell ennél több? Igen! Maximalista vagy. Az általad kidolgozott tervekkel mindent meg szeretnél valósítani az utolsó pici gondolatig is. Lehet, hogy összejön. Kitartás. Van. Lesz. Idén is, jövőre is.

Skorpió ♏ – Jó érzés a végzett munka öröme. Pláne, ha tudod, hogy a megérdemelt jutalom sem marad el. Az év vége tiszta boldogság. Az év eleje is fényes boldogság. Csupa szírpap. Nem baj. Ez kell most neked. Ki vagy éhezve a mézre. Bódónnel kapsz. Vágyaid kék pillangójának mézes csupra megérkezik.

Te sosem tanulsz?

**CSIRKE
BÁR**

**ÉJJEL-
NAPPAL**

őszi határidő:

december 15.

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

Legyél, aki lenni akarsz!

Legyél **TE** az Egyetem Arca

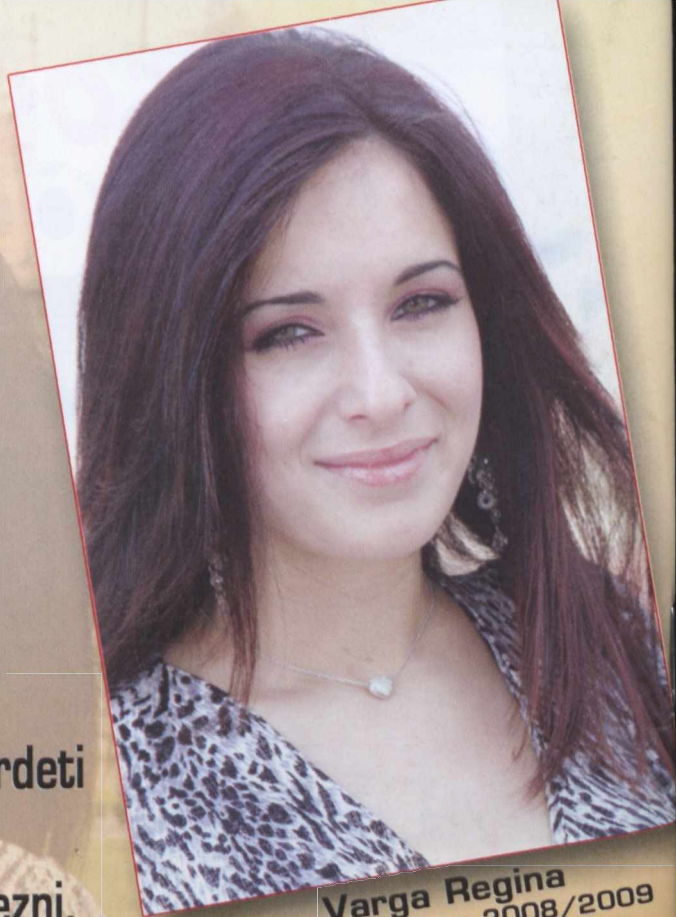
A 2009/2010-es tanévben
a Hökkentő szerkesztősége újra meghirdeti
nagysikerű arcszépségversenyét,
amelyre **2010. március 1-ig** lehet nevezni.

Várjuk mindazon bátor hölgyek jelentkezését, akik:
— az SZTE bármelyik karán tanulnak, és aktív
hallgatói jogviszonnyal rendelkeznek,
— kitöltik a www.egyetemarca.hu weboldalon lévő
jelentkezési lapot, és mellékelnek egy jó minőségű
képet magukról, amelyen arcuk jól látható.

A versenyzőkről készült fotókat a márciusi
Hökkentőben megjelentetjük, amelyekre az
interneten bárki szavazhat.

A győztest és udvarhölgyeit a SZOTE Klubban
megrendezendő gálaműsor keretében választja ki
és részesíti értékes ajándékokban a zsűri.

A versennyel kapcsolatos bármilyen kérdéssel
fordulj Butora Sára koordinátorhoz a
30/627-02-42 telefonszámon,
vagy a saci@hokkento.hu e-mail címen!

Varga Regina
az Egyetem Arca 2008/2009
Fotó: Ament Balázs

Fotók: PartyPonty

PROTON-TECH
LAPTOPSZERVIZ

